

VRAGEN EN ANTWOORDEN

 . . . veel zou ik moeten opzoeken, maar ik heb . . . ik bracht mijn concordantie mee. Ik zou dat aan Leo hier kunnen geven, of iemand die dichtbij zit, die me kan helpen als u dat wilt, als we eraan toekomen.

2 Nu, als deze dame die daar is—als er . . . zij . . . Waar . . . Wie is haar man? Ja. Wel, als u wilt dat uw vrouw bij u komt zitten: zij—zij konden . . . er wordt niets onder broeders gezegd dan wat ook tegen een zuster gezegd kon worden. We zijn gewoon . . . weet u. Is . . . is dat in orde? Nu, u bent meer dan welkom om haar erbij te hebben. Is—is ze daar warm, Doc? Wel, dat is prima—maar het is een beetje eenzaam voor haar.

3 En er is niets—niets hiertussen . . . Soms is de reden dat ik “mannen” zei, omdat mannen soms onder elkaar een vraag kunnen stellen die niet beantwoord kan worden als er vrouwen bij zijn. Maar er staat niets tussen dat niet gewoon in de plaatselijke samenkomst beantwoord zou kunnen worden, omdat het grotendeels betrekking heeft op predikers enzovoort, en wat hun—hun opdracht is en wat ze moeten doen.

4 Nu, ik geloof dat dit op een bandopname komt. Als . . . Ik ben er niet zeker van. Broeder Goad, hoe is dat—wordt dat nu op de band opgenomen? Goed. De reden dat we dit doen, is om uit te vinden, broeders, wat het belangrijkste deel is, de . . . wat er in de gedachten van de man leeft; wat . . . wat de dingen zijn die ons bezighouden.

5 We—we moeten allemaal hetzelfde spreken. Nu, stel dat iemand binnenkomt en zegt . . . misschien gaan ze naar de kerk van broeder . . . hier, (wat is uw voornaam, broeder? Willard. Broeder . . . Nu, er zijn hier twee Willards; ik zal u iets anders moeten geven. Als ik . . . Wat is nu uw achternaam? Crase) broeder Crase zijn kerk, en broeder Crase een bepaald iets zou zeggen. Dan komen ze van Sellersburg naar broeder Ruddell—bij broeder Ruddell zou het weer anders zijn. Ze gaan naar broeder Junie, en daar is het weer helemaal anders. Komen ze naar de tabernakel, en daar is het weer anders. Ziet u? Het brengt de mensen in de war.

6 Nu, bijvoorbeeld als iemand zegt: “O, ik geloof niet dat je . . . je werkelijk de Heilige Geest moet ontvangen. Ik denk niet dat het nodig is.” Stel bijvoorbeeld dat broeder Crase dat zou zeggen. En dan komt u naar . . . bij broeder Ruddell, en hij zou zeggen: “Ja, het is noodzakelijk.” En dan gaat u naar Junie en hij zegt: “Wel, dat maakt niet zoveel uit.” Ziet u? Als wij eens bij elkaar konden komen . . . Ik wou dat we alle predikers van Jeffersonville

konden krijgen (in deze gemeenschap) dat ze bij elkaar komen, zodat we hetzelfde zouden zeggen.

⁷ En daarom moeten diakenen en beheerders dus te weten komen wat hún taak is. En ik zie dat we hier vanavond de penningmeester en de conciërge van de gemeente hebben, dus zullen we nagaan wat hún taak is. Maar het zijn (hier) vooral gewoon vragen die overal gesteld en beantwoord zouden kunnen worden. Het zijn gewoon simpele vragen—en zoals de taken van beheerders, de taken van . . . Nu, als het gewoon de taken op zich zijn: ik denk dat dat hier nu op het mededelingenbord staat: over de taken van beheerders en wat ze behoren te doen. Maar ik dacht dat misschien . . .

⁸ En één kwam daar wel op—en ik denk dat dat goed is— ik zal het na een poosje beantwoorden, zo de Here wil dat wij ertoe komen—dat is:

In een bepaalde crisis, wat behoort een diaken te doen? Wat moet hij . . . Wat is zijn taak om te doen wanneer zich een bepaalde crisis voordoet? Hoe moet hij handelen? Ziet u? Of wat moet een beheerder doen, wat moet een voorganger doen, zoiets, als een crisis . . . ? Wij kennen de gewone gang van zaken, maar wat als er iets daarbuiten valt, ziet u, wat moeten ze dan doen?

⁹ En dat we gewoon weten waar we op terug moeten vallen; het is net als het trainen van een leger, en we kennen elk onze plaats. Nu, als een groep als deze, zouden we hier de halve nacht kunnen blijven—dat weten we; maar het is . . . ik denk niet dat het nodig is. We zullen het beantwoorden. Nu, ik wil dat iedereen . . .

¹⁰ Nu, er staan geen namen op; sommige ervan hebben namen erop, maar ik—ik zou de namen van de mensen niet noemen. Want, gewoon—gewoon wat de vraag ook is, ik zal gewoon de vraag lezen. Er staan er maar ongeveer twee tussen waar er namen op staan. En . . . wacht: misschien heb ik er nog een gevonden. Ik weet het: het is de oude dokter Ingleman; ik zou hem bezoeken op de—de zuidelijke vleugel, op 4—426 zuidelijke vleugel. Dat is toen de oude dokter hier, waar we vandaag waren, daar in Georgetown, werd genezen— of was bijgekomen na zo lang bewusteloos te zijn geweest en—enzovoort. Nu, ik denk dat dit ze zijn; nu, we zullen naar onze eerste vragen gaan die ik als eerste heb bestudeerd.

Nu, laten we even een ogenblik opstaan, alstublieft.

¹¹ Onze hemelse Vader, wij zijn hier bijeengekomen als een groep mannen, Christelijke mannen, die U liefhebben, die in U geloven, en die onze levens en dienst aan Uw dienst hebben toegewijd. Er zijn hier predikers, jonge mannen, mannen van middelbare leeftijd: ze hebben kerken; ze zijn verantwoordelijk voor God. Er zijn hier diakenen die verantwoordelijk zijn in hun functies in deze verschillende kerken. Er zijn beheerders,

hún verantwoordelijkheden. Voorgangers, evangelisten, wat ook, Here, wij zijn verantwoordelijk tegenover U. En daarom komen we bij elkaar, zodat wij allen hetzelfde zouden spreken, zoals ons gezegd werd dat wij moeten doen in de Schrift. We moeten allemaal hetzelfde spreken.

¹² En Vader, wij denken, in dit soort groep, dat we misschien enigen van onze broeders of enigen van ons aantreffen die een klein meningsverschil over dingen kunnen hebben, en sommigen vroegen gewoon om werkelijk te weten te komen wat de waarheid erover is. En we weten dat we ontoereikend zijn—ieder van ons. Als ik een van deze andere broeders zou vragen om hier te komen voor deze vragen, misschien zouden ze net zo bekwaam zijn, of meer, dan ik zou zijn om ze te beantwoorden. Maar samen zijn wij afhankelijk van Uw openbaring, zodat U het ons zou mogen openbaren door het Woord en door... door Uw Geest, zodat het... zodat wij een antwoord mogen hebben op elke vraag. Zodat onze harten... wij vervuld mogen zijn met de antwoorden en we kunnen weggaan met het gevoel dat we beter toegerust waren voor Uw dienst en om onze functie te bekleden dan—dan we nu zijn. Daarom zijn wij hier, Vader. Sta het nu toe.

¹³ En beantwoord onze vragen, Vader, terwijl wij op U wachten. Laat er geen raadsel zijn in geen van onze gedachten, maar mogen we bij die vraag blijven tot hij volledig beantwoord is en we tevredengesteld zijn door de Geest, het unaniem eens zijn, vanwege Zijn tegenwoordigheid. Wij vragen het in Jezus' naam. Amen.

¹⁴ Ik wil gewoon een Schriftgedeelte aanhalen om mee te beginnen. Zoals Jesaja zei, de profeet zei:

O kom... laat ons samen redeneren, zegt de HERE:...

¹⁵ En ik denk dat het daarom is dat we hier vanavond zijn: om te proberen te redeneren—klaarheid over de zaken te krijgen. En nu, ik zou beginnen... en heb enige van de dingen hier opgeschreven op volgorde van nummer enzovoort, en had dit... wat broeder Wood had opgepakt; ik heb deze envelop met antwoorden erin. En nu wil ik dat ieder van u, mijn geliefde broeders, weet dat—dat deze antwoorden naar mijn allerbeste weten worden gegeven—naar mijn beste inzicht.

¹⁶ En deze antwoorden zijn niet onfeilbaar, ziet u, want de Schrift is onfeilbaar; en voor zover ik weet zijn ze in overeenstemming met de Schrift. Ik hoop dat dat het duidelijk maakt. En de band zal nu worden bewaard en ieder die het zou willen, wel, die kan het krijgen. Maar nu, ik weet dat de Schrift onfeilbaar is, maar mijn antwoorden zijn niet onfeilbaar. Dus ik ben er zeker van dat iedereen dat begrijpt. En als het niet... als het niet onfeilbaar is, dan mag u mij daar altijd naar vragen.

¹⁷ Als er iemand anders zijn vraag is—het hoeft uw vraag niet te zijn, maar als het iemand anders zijn vraag is—misschien had u er

nooit aan gedacht—maar het is iets . . . we zijn hier om te helpen. We zijn hier om—om samen te komen, want we bevinden ons in de laatste dagen—en de dagen zijn boos en—en we willen getraind zijn, onderwezen.

¹⁸ Broeder Stricker: een soldaat; broeder Goad daarginds: een soldaat; en misschien broeder Ruddell hier, hij was een soldaat; broeder Beeler; en de verschillende mannen die—die in het militaire leven zijn geweest: u zit bijeen, u—u bespreekt het, u—u kent de strijd voordat u daar komt en alle tactieken die u kunt van de vijand, zodat u hem op zijn terrein kunt ontmoeten.

¹⁹ Toen ik vroeger bokste, gingen ze bij mijn tegenstander na hoe hij zou zijn: wat voor stoot hij gebruikte— of het nu een ‘uppercut’ was of een linkse stoot of rechtse hoek met zijn rechterhand, en of hij rechts- of linkshandig was, en hoe sterk hij was, en of hij van stand wisselde, en hoe hij zijn ogen gebruikte, en uit welke hoek hij kwam, en alle mogelijke tactieken. En zij zouden nagaan wat . . . de—de trainers hadden die kerel eerder zien vechten. Dus dan plaatsten ze daar een man bij me in om me te trainen, precies zoals die man vocht, om te weten wat hij zou gaan doen.

²⁰ En daarvoor zijn we hier vanavond. Wij kennen de slag van de vijand. Wij weten wat zijn tactieken zijn. En we zijn hier vanavond met de Schrift om hem klem te zetten, zodat hij zich niet kan verroeren, want de vijand is aan alle kanten.

²¹ Broeder Roberson, dacht ik aan, daarachteraan, toen ik hem zag—hij zou zeker moeten weten wat een soldaat is. Hij maakte daar zeker wat mee! Hoeveel soldaten zijn er hier—eens zien—die soldaat zijn geweest in het leger? Kijk eens hier, ziet u—een groep van u, soldaten. Goed; nu, u weet wat het is. En dat is wat u bestudeert, nietwaar, broeder Roy, broeder Beeler, en u veteranen enzovoort? U bestudeert de vijand: “Wat gaat hij doen? Wat is zijn zet?” en dan weten hoe we hem tegemoet moeten treden.

²² En daarom zijn wij hier: na te gaan hoe de vijand beweegt en—en te weten hoe hem tegemoet te gaan, waarmee we hem kunnen verslaan.

²³ En bedenken—laat me dit zeggen, broeders: de kleine gemeente is hier begonnen op basis van gaven, ziet u, gaven die in de gemeente komen. Maar of er nu gaven zijn of niet, als er nooit een gave is— ik zal u zeggen: de gave zal de vijand niet altijd verslaan, maar het Woord wel. Het Woord zal hem overal weerstaan.

²⁴ En Jezus, toen Hij op aarde was, bewees dat. Zijn . . . Hij was God, gemanifesteerd in vlees. Maar Hij gebruikte nooit een van Zijn fijne gaven om de vijand te verslaan. We vinden in Mattheüs, het . . . Ik geloof dat het het 2e of 3e hoofdstuk van Mattheüs is, dat Hij zei . . . Nee, het 2e hoofdstuk van Mattheüs, toen Hij de vijand ontmoette, ontmoette Hij hem op grond van het Woord: “Er staat geschreven.”

En de vijand kwam terug: “Er staat geschreven.”

²⁵ En Hij zei: “Er staat ook geschreven,” zo, totdat Hij de vijand versloeg. En dat is waarvoor we hier zijn: om de vijand tegemoet te gaan met de middelen die God ons gaf om—om het mee tegemoet te gaan.

²⁶ Nu, ik heb hier ongeveer vier vragen die op het... het staat op één—het staat op één vel papier, en ik heb ze: 1, 2, 3, 4, 5, 6... 8, 10 en zo verder genummerd. En zodra ik hier doorheen ben, dan werp ik mij op die daar. Er staat:

107. Broeder Branham, als deze vragen niet op hun plaats zijn, negeer ze dan gewoon, en ik zal me er niet slecht over voelen, want ik zal weten dat het niet de hand van de Here was. Vraag nummer één: Broeder Branham, ik heb u horen... dat het terug hoorde—hoorde te zijn in de... ik—ik—ik heb u horen zeggen dat ik terug hoorde te zijn in de bediening, en ik heb er zelf over nagedacht, maar heb gewacht op een definitief woord van Hem erover. Tot op heden is het niet gekomen. Nu, aangezien ik weet dat het einde zo nabij is, zou ik dan nog steeds moeten wachten op de Here Jezus om—om tot mij te spreken? Of zou het Hem behagen om u te vertellen wat mij te vertellen, aangezien ik weet dat u Zijn woordvoerder bent voor deze dag?

²⁷ Welnu, broeder, ik zou... Ik heb hier mijn antwoord op opgeschreven. God die deze broeder roept, een roeping in het leven—nu, daar is één geweldig punt—we zouden dat gewoon als tekst kunnen nemen en er de hele avond over prediken, ziet u—dat ene punt: “een roeping.” “Maak uw roeping en verkiezing vast,” ziet u. We willen ons niet gewoon afvragen of we wel geroepen zijn. U moet geroepen zijn of u zult verslagen worden; wij voeren een strijd. Ziet u? En als u er absoluut zeker van bent, broeder, dat uw roeping van God is, en u door God geroepen bent een werk te doen... .

²⁸ Nu, er is daar een grote truc die de vijand met u kan uithalen. Hij kan u laten denken dat u niet geroepen bent, terwijl u geroepen bent; dan kan hij andersom u laten denken dat u niet geroepen bent... of u laten denken dat u—dat u geroepen bent, terwijl u niet geroepen bent; omgekeerd, beide. En u moet erop letten.

²⁹ Nu, hier is hoe. Ga eerst na... Welnu, dit is advies—het enige wat ik hierover kan geven is advies. Ziet u? Maar wees er zeker van dat uw roeping van God komt, en controleer dan uw motieven en doelstellingen. Ziet u? Nu, u weet wat ik daarmee bedoel. Wat is uw motief om te prediken? Was het gewoon... Dacht u dat het een gemakkelijker baan was dan wat u hebt? Dan kunt u het beter vergeten—het was geen roeping.

30 Een roeping van God brandt zo in je hart dat je er dag en nacht niet van kunt rusten. Je kunt er gewoon niet van loskomen; het knaagt gewoon voortdurend aan je.

31 En—en als u moest prediken . . . U zegt . . . welnu, een andere doelstelling: “Ik geloof dat, met de baan die ik heb, als ik een succesvolle evangelist kon zijn, of voorganger, een goed vast salaris kon hebben, een huis kon hebben waar ik in kon trekken enzovoort, en kon bewonen, dan . . . dan geloof ik dat dat een goede zaak zou zijn, veel gemakkelijker dan wat ik nu doe. En eigenlijk denk ik dat het . . .” Nu, ziet u: uw doelstelling is verkeerd om mee te beginnen. Ziet u—het is niet juist. Ziet u? U—u bent daar verkeerd in.

32 Dan zou u zeggen: “Wel, misschien omdat ik een . . . misschien denk dat ik populairder zou zijn onder de mensen.” Ziet u, u zult ontdekken dat u gewoon klaarstaat voor een grote flop. Echt, ziet u!

33 Maar nu, als uw doelstelling is: “dat het mij niet uitmaakt of ik crackers moet eten en gewoon water moet drinken, ik zal hoe dan ook het Evangelie prediken.” Iets dat u gewoon verscheurt: “Ik zal óf het Evangelie prediken, óf sterven!” Ziet u? Dan zult—zult u ergens komen, want het is God die met u bezig is. God maakt zich aan u bekend, want het is God die u gewoon niet laat rusten. En meestal wil een door God geroepen man het nooit doen. Hebt u daar ooit aan gedacht? Elke man . . .

34 Kort geleden werd mij gevraagd door enkele erg dierbare broeders, die zeiden: “Nu we in de Weg zijn gekomen, broeder Branham, nu we de Here hebben gevonden en de Heilige Geest hebben ontvangen, zullen wij gaven zoeken voor onze bediening, moeten we dat doen.”

35 Ik zei: “Doe dat nooit.” Ziet u? Raad mensen nooit aan om zoiets te doen; want meestal is een man die het wil doen een man die—die het niet kan.

36 Het is de man die ervan weg probeert te lopen die God gebruikt. Ziet u? Als hij ervan probeert weg te komen: “O, broeder, ik zeg u . . . ik . . . de roeping is in mij, maar ik . . . Oef! Jongen, ik zou dat niet graag willen proberen.” Wel, daar hebt u het, ziet u. Die—die probeert weg te lopen.

37 Als hij—als hij het zo graag wil doen: voor je het weet is hij een verwaande kwast geworden. Zoals te zeggen: “God, geeft U mij kracht om bergen te verzetten— ik zeg het U: ik zal iets voor U doen als U mij bergen laat verzetten.” Nee, dat zou hij niet; hij kan zichzelf niet eens verzetten naar de juiste houding, ziet u, dus zou hij nooit bergen verzetten voor God.

38 Neem bijvoorbeeld . . . zoals Paulus. Denkt u dat Paulus van zijn roeping weg had kunnen komen? O, broeder! Hij kon het niet. Het knaagde dag en nacht aan hem totdat hij zijn gemeente verliet, en hij alles verliet en—en heen ging naar . . . Ik geloof dat

het Azië was, nietwaar? En bleef daar drie jaar, de Schrift aan het bestuderen om erachter te komen of het juist was of niet, ziet u—om erachter te komen of God hem werkelijk geroepen had.

³⁹ Dus als God u roept, broeder, en het blijft aan uw hart knagen, dan zou ik zeggen: “Leg af iedere last en de zonde die u zo lichtelijk omringt.” Ziet u? Als... Maar als het niet aan u knaagt, en dan, zou—ik—ik—ik zou er dan niet te veel over nadenken. Laat het gewoon op z’n plaats komen.

Nu, hij zei... deze broeder zei hier:

Broeder Branham, zou... Denkt u dat God zou spreken...
(tot mij, om het hem te vertellen.)

⁴⁰ Ik geloof dat God rechtstreeks tot hem zou spreken. Want, weet u, God... Wij zijn niet zo groot dat Hij niet meer tot ons kan spreken. En Hij—Hij—Hij zal tot ons spreken, jawel. Ziet u, Hij... Hij zal tot ons spreken.

⁴¹ En ik zeg u: als Hij het mij vertelde, dan zou de broeder kunnen zeggen: “Wel, Hij zei het broeder Branham zo, prijs God!”

⁴² Maar ziet u, het is niet broeder Branham die u de roeping geeft, het is de Here Jezus die u de roeping geeft. Ziet u? En als het de Here Jezus is die u de roeping geeft, zal Hij het spreken doen. Ziet u? Ik zou tegen u in uw oren kunnen spreken, maar wanneer Christus u tot de bediening roept, is het in uw hart. Ziet u? Daar moet het verankerd raken, en u kunt er niet van wegkomen.

Nu, ik geloof, over de tweede vraag...

⁴³ Nu, als daar enige vraag over is, enige vraag over bestaat, ziet u, dat de roeping van een man in zijn hart moet zijn, en van God moet komen. En—en nog een broeder... O, ik weet wie dit is, die dit geschreven heeft. Ziet u, ik weet wie het schreef—een kostbare, dierbare, liefdevolle broeder van wie ik werkelijk geloof dat hij een roeping van God heeft. Maar ik... Ik zou niet willen dat hij het slechts op mijn uitspraak baseert (dat is de reden dat ik het zo beantwoordde), ziet u, omdat ik het zei; “Wel, ja, broeder zo-en-zo zou in de bediening moeten gaan.” Ziet u?

⁴⁴ Nu, u zegt: “Broeder Branham vertelde me dat ik dat behoorde te doen.” Ziet u, en misschien—wat als er iets met broeder Branham gebeurde, dat ik gedood word, of sterf of—of wegkom? Dan, ziet u—uw roeping is dan voorbij. Maar als Jezus u roept—broeder, zolang er een eeuwigheid is, zal het nog steeds weergalmen. Ziet u? En dan weet u waar u staat.

Nu, over de tweede...

⁴⁵ Of zoiets als dit: “Wetend dat het de laatste dag is.” Ik waardeer dat zeker voor die broeder. Ik waardeer dat zeker van die broeder, beseffend dat we in de laatste dag zijn, en de oprechtheid van zijn hart, en iets voor Christus willen doen.

De volgende is:

108. Nu, als onze dierbare Here mij iets gerings voor Hem zou laten doen, zou ik terug moeten gaan naar de gemeenschappen waar ik gepredikt heb, gedeeltelijk in de...in dwaling (waarvan het mij spijt)...hij heeft dat tussen haakjes staan...en hen proberen de waarheid te vertellen? Zij hebben zo—zij hebben zo op mijn hart gelegen.

⁴⁶ Nee—broeder, ik zou niet denken dat het nodig was dat u teruggaat naar dezelfde gemeenschap. En ik geloof, beste broeder, wanneer de Here u roept—misschien laat Hij u er nooit gaan, daar u eens in een gemeenschap zat, en u misschien dingen onderwees of dingen had die niet...die u nu eigenlijk anders bekijkt, ziet u— die u misschien anders ziet dan toen. Nu—en de Here, toen Hij u riep...Als Hij het werkelijkheid voor u maakt, kan Hij u sturen waarheen Hij maar wil. Ziet u? U zou niet naar een bepaalde gemeenschap hoeven te gaan of zo.

⁴⁷ Toen u daar was, was u oprecht. Ik ken de broeder, terwijl ik spreek, die deze vragen heeft geschreven. Met de diepste oprechtheid en een echte, waarachtige Christen: u deed het beste wat u kon doen en met alles wat u wist hoe te doen, en dat is alles wat God vereist. Ziet u? Nu, als God u terug zou roepen naar die gemeenschap, zou ik er meteen weer teruggaan. Maar als Hij het niet deed, geloof ik dat ik gewoon zou gaan naar waar Hij mij heen stuurde. Is er een vraag?

Nummer drie:

109. Hoe kent men hun juiste positie in het lichaam van Christus?

⁴⁸ Dat is een goeie—heel goed: “Hoe...” Dat zou het soort vraag onder velen van ons hier vanavond zijn: “Hoe weet u het werkelijk?” Nu, ik veronderstel dat deze broeder wil weten: “Welke positie, *wat* in Christus, welke rol van Christus speel ik?”

⁴⁹ Nu, bijvoorbeeld, zou ik zo zeggen, broeder—om u het beste antwoord te geven dat ik ken. Uw positie is...in Christus wordt u geopenbaard, door de Heilige Geest. En dan, als u wilt weten of het de Heilige Geest is of niet, ga dan na of Hij zegent wat u doet of niet. En als Hij het zegent, dan is dat Hem. Als Hij het niet zegent... .

⁵⁰ Zoals iemand niet lang geleden tegen me zei: “De Here riep mij om te prediken.”

Ik zei: “Wel, predik dan.” Ziet u? En dus hij—hij... .

⁵¹ Ik denk werkelijk—het is zo...Satan—als hij er maar iemand toe kan krijgen om—om zo te handelen, en hen dan te misleiden—dat is precies wat hij wil doen. Dan wijst de hele wereld daar met de vinger naar. Iemand die denkt dat ze een gave hebben van spreken in tongen, en uitlegging; sommigen de gave

van goddelijke genezing; sommigen deze dingen, zoals . . . Soms vergissen ze zich in die dingen, ziet u. En soms denken ze dat ze het niet hebben, terwijl ze het wel hebben. Dus het is erg verraderlijk.

⁵² Dus doe altijd dit, broeders: wanneer u ooit voelt dat u iets moet doen, zoek eerst uit of het Schriftuurlijk voor u is om het te doen (als het in de Schrift staat). Niet slechts op één plaats geschreven, maar ik bedoel volledig Schriftuurlijk, door de Bijbel heen, voor u om het te doen, uw positie, stel dat als u een evangelist zou zijn, voorganger, leraar, profeet, of wat God u ook geroepen heeft te zijn. Ziet u? Of als u de gave van tongen hebt, gave van uitlegging, gave van één—één van de negen geestelijke gaven in de gemeente, en de vier geestelijke ambten van de gemeente—welke positie dan ook, kijk eerst of God geroepen heeft.

⁵³ Dan, meestal kijk ik er zo tegenaan—althans, persoonlijk: ik let op de aard van de persoon en zie welke gave ze beweren te hebben. Ziet u—God zal met Zijn schepsel werken op de wijze waarop Hij hem gemaakt heeft. Ziet u? Hij zal een schepsel maken. . . .

⁵⁴ Als u hem heel wispelturig ziet en zo; u . . . en hij zegt: “De Here riep mij voor *dit en dat*, om een voorganger te zijn.” Nu, een voorganger kan geen wispelturig persoon zijn. Een voorganger is standvastig, gegrond. Ziet u?

⁵⁵ “God riep mij om een leraar te zijn.” En kijk hoe hij het Woord uitlegt. Ziet u? Hij haalt het helemaal door elkaar en alles—dan kunt u het zien. Ziet u?

⁵⁶ Maar dan, wat u moet doen—uw positie wordt meestal gekend of u het kunt of niet.

⁵⁷ Nu, toen God mij riep om een evangelist te zijn . . . ik wilde een voorganger zijn. En ik dacht dat hier thuis te blijven prima zou zijn. En de Here riep mij, en tenslotte kwamen al de mensen bij elkaar . . . Er is hier vanavond niet één van hen overgebleven—maar ze huilden en gingen daar naar 1717 Spring Street. En de dame, mevrouw Hawkins hier, ontmoette mij en zei (huilend, in de crisistijd, toen een uit de buurt een bonenpot kookte en we allemaal binnenkwamen en daarvan aten), en ze zei: “Ik zal mijn kinderen aan tafel op rantsoen zetten, als u slechts een tabernakel bouwt.” Ziet u?

⁵⁸ En mijn roeping was een evangelist. De ochtend . . . En hier ligt het, bij deze hoeksteen . . . als we daar vanavond binnen konden breken, zult u een schutblad van mijn Bijbel zien waar Hij mij vertelde een evangelist te zijn. Ziet u? En ik was geen succesvolle voorganger, zou het ook nooit worden, omdat ik het geduld niet heb en wat er voor nodig is om een voorganger te zijn. Ziet u? Dus daarom, als ik zou proberen voorganger te zijn, zou

ik net zo ver erbij weg staan als een voorganger die evangelist probeert te zijn.

⁵⁹ Ziet u wat ik bedoel? U kunt zien aan de wijze waarop de Here u roept wat uw positie is in het lichaam. Is er een vraag?

110. Spreken alle Heilige Geest-vervulde mensen vroeg of laat in tongen?

⁶⁰ Dat is de eerste vraag: “Spreken alle Heilige Geest-...” Dan—het is allemaal in één vraag— ik heb het hier ingedeeld als vraag nummer vier. Maar ik—ik zal dit eerst zeggen, ziet u:

Spreken alle Heilige Geest-mensen vroeg of laat in tongen? Ik zie waar Paulus zei dat hij “met meer tongen sprak dan zij allemaal.”

Goed, vraag nummer vier: **Spreken allen in tongen bij het ontvangen van de...** Of nee—er stond: **Spreken allen in tongen...** Nee: **Spreken alle Heilige Geest-vervulde mensen vroeg of laat in tongen?**

⁶¹ Nu: broeder, ik... Dit is een diepgaande vraag. Nu, daar... waarschijnlijk dat u... Ik zal waarschijnlijk wat antwoorden hierop terugkrijgen.

⁶² De Heilige Geest—een deel van de Heilige Geest is rechtvaardiging. Dat is wanneer u eerst... God moet u roepen, of u zult nooit geroepen zijn. Ziet u, er is niets dat u in uzelf kunt doen. “Niemand kan tot Mij komen tenzij Mijn Vader hem eerst getrokken heeft.” Klopt dat? Dus het deel van rechtvaardiging is de Heilige Geest.

⁶³ Hebt u mij die lutherse decaan die keer horen uitleggen over het maïsveld? Ziet u: “Het maïs... een man ging heen en zaaide twee... zaaide zijn maïsveld. De volgende ochtend ging hij erheen en ‘niets’. Na een poosje vond hij twee kleine sprietten die omhoogstaken; hij zei: ‘Prijs God voor mijn maïsveld!’” En ik zei: “Had hij een maïsveld?”

En de lutherse decaan zei: “Potentieel.”

⁶⁴ Ik zei: “Dat klopt; potentieel had hij het.” Maar ik zei: “Na verloop...” Ik zei: “Dat waren jullie lutheranen.”

⁶⁵ “Na verloop van tijd groeiden de scheuten op en het kwam tot een pluim. Dat was de methodist. Het tweede stadium van het maïs is de pluim.” (Ik geloof dat dat juist is, u broeders van de landbouw.) “En dan kijkt de pluim neer op het blad en zegt: ‘Huh! Ik ben een pluim; jij bent maar een blad! Ziet u—ik heb jou niet meer nodig.’ En dan gaat de pluim... Het stuifmeel valt uit de pluim weer neer in het blad—’t moet het blad hebben.”

⁶⁶ “En dan, daaruit brengt het de kolf voort. Dat was Pinksteren—het herstel van de gaven, zoals... die er in het begin waren, terug naar het oorspronkelijke. Dan, toen de kolf

uitgekomen was, zei hij: ‘Ik heb jou niet nodig, pluim. En ook heb ik jou niet nodig, blad.’”

⁶⁷ Maar per slot van rekening vormde hetzelfde leven dat in het—het maisblad zat, de pluim. En wat in het blad én de pluim zat, vormde het graan. Dus wat is de Heilige Geest die in tongen spreekt? Een gevorderde rechtvaardiging. Ziet u? Wat is de pinkstergemeente? De gevorderde lutheraan. Ziet u?

⁶⁸ Maar nu, wanneer de vooruitgang gekomen is, zou de vraag deze zijn: “Zal ik het dan gewoon blijven?” Nee! Nee, de maïs is rijp. Ziet u? U begint met het graan. Begint met het—het Woord, het graan; het zal rechtvaardiging voortbrengen. En blijf in rechtvaardiging totdat het heiliging voortbrengt. Blijf in heiliging totdat u de Heilige Geest ontvangt.

⁶⁹ Nu, wanneer u de Heilige Geest ontvangt—wat zal het doen? Wat is . . . Hebt nog steeds een vraag, nietwaar? Goed:

111. Wat is “spreken in tongen”?

⁷⁰ Spreken in tongen is niets anders dan een doop van de Heilige Geest die u rechtvaardigde en u heiligde. Het is zo gevuld! Nu, ik wilde . . . Ik wilde deze vraag. God weet dat ik nooit wist dat de man het zou vragen . . . antwoorden . . . of vragen.

⁷¹ Nu, is het te . . . als het hier te heet wordt, open dan die deur als u slaperig wordt of zoiets. Ik wil dat u dit goed en terdege begrijpt. Omdat het—het echt een beetje warm is—het zou u slaperig kunnen maken.

⁷² Nu—let . . . let hierop: rechtvaardiging, heiliging, de doop van de Heilige Geest.

⁷³ Nu, kijk hier: hier is het. Laat me het illustreren. Nu, ik ben hier beneden, ik ben een zondaar en ik loop *deze* kant op. Eens, na een tijdje, spreekt iets tot mij. En niets kan mij doen omkeren dan God. Is dat juist? Ik ben *deze* kant op gedraaid. Nu, wanneer ik me omdraai, is dat mijn rechtvaardiging. Is dat juist? Nu, het beeld is waar ik naartoe wil, ziet u—het beeld van Christus.

⁷⁴ Nu: ik wil naar een plaats waar ik me goed kan voelen bij Hem. Ziet u, ik ben gerechtvaardigd. Nu kom ik tot dit stadium *hier*, waar ik met Hem kan spreken, want . . . ik schaam mij nog steeds. Ik rook nog steeds, ik loog nog steeds, deed kleine stiekeme dingen die ik niet behoorde te doen, en de hele tijd mijn *ups* en *downs*, *ups* en *downs*, maar ik wil dat Hij mij reinigt van al die dingen, zodat ik echt naar Hem toe kan lopen en met Hem kan spreken. Ziet u? Goed, hier is het: het is hei- . . . stadium van heiliging. Nu, wat deed het? Zette me recht. Ziet u?

⁷⁵ Nu ga ik verder naar de Heilige Geest. Ziet u? En wanneer ik *hier* binnenkom, ben ik in de Heilige Geest door een doop. Is dat juist? Wat doet de Heilige Geest? Het geeft mij kracht. Kracht om een prediker te zijn, kracht om een zanger te zijn, kracht om in tongen te spreken, kracht om tongen uit te leggen. Het is vol

kracht, want de Heilige Geest is de kracht van God. En het was de kracht van God die mij deed omkeren. Het was de kracht van God die mij heiligde. Nu is het de kracht van God die mij vervuld heeft.

⁷⁶ Nu, bij een bepaalde gelegenheid sta ik hier en ik probeer iets te zeggen en de kracht van God komt op mij op zo'n geweldige manier dat ik gewoon niet meer kan spreken. Ziet u? En ik begon te stamelen. Alsof ik ging zeggen: "Broeders," alsof ik zo stond.

⁷⁷ Hier is het—ik ga het op deze manier illustreren. Ik ga tot u broeders spreken zodat u er zeker van zult zijn dat u het begrijpt. "Hoe—hoe—hoe gaat het, broeder?" Ziet u, ik ben nog steeds schuldig. "Eh, ik. . . ik ben echt blij dat ik. . . dat ik nog steeds één van u ben. Ik—ik—ik ben zo blij, ziet u." Goed. Nu, na een tijdje—wat? Ik weet dat u me recht aankijkt en weet dat ik nog steeds dingen doe—nog steeds dingen doe waar vuiligheid van de wereld op zit.

⁷⁸ Na een tijdje word ik gereinigd. Nu, er is iets gebeurd: ik ben geheiligd. Ik kan u recht in het gezicht aankijken, ik ben een van jullie. Ziet u? "Goed, broeder. Prijs God! Ik ben blij om in deze Heilige Geest-groep te zijn. Ik ben blij om onder u geheiligde broeders te zijn." Waarom? U kunt niets op mij aanmerken—ik ben gereinigd. Maar nu gaat God mij in dienst stellen. Nu—ja meneer!

⁷⁹ "Broeder Branham, was u gerechtvaardigd?"

⁸⁰ "Ja! Ik herinner me toen ik u nauwelijks kon aankijken. Broeder, ik kan u nu in het gezicht aankijken."

⁸¹ Ziet u, hier zijn we. Nu, wat is deze andere? Nu ga ik. . . *Dit* is gereinigd en opzij gezet *voor* dienstbaarheid, en *dit* komt *in* dienst. Nu, we weten allemaal dat het woord *heiligen* een Grieks woord is, een samengesteld Grieks woord, dat "gereinigd en opzij gezet voor dienstbaarheid" betekent. De vaten werden gereinigd en. . . aan het altaar, en geheiligd door het altaar en opzij gezet *voor* dienstbaarheid. Maar *in* dienst gesteld te zijn betekent vervuld te zijn en in dienst gesteld te worden.

⁸² Nu, ik ga hierheen—en nu kom ik *in* dienst. Nu, het was God die mij deed omkeren en zei: "Hoor Mij. Hoor Mij! Hóór Mij!" En Hij zei. . .

⁸³ Begrijpt u wat ik bedoel? Ziet u? En hier, [Broeder Branham illustreert iemand die in tongen spreekt—Red.] . . . ? . . . Ziet u; hier—u bent gewoon zo vol dat u. . . Dat is het. Daar hebt u het; dat is spreken in tongen.

⁸⁴ En ik geloof nu dit: ik geloof niet dat spreken in tongen enig bewijs is van de Heilige Geest. Het is het niet! Omdat ik heksen, tovenaars, slangenbezweerders, duivels, al het andere in tongen heb zien spreken, en het is geen onfeilbare daad van God (als u in tongen spreekt) dat u de Heilige Geest hebt. Maar bedenk:

de Heilige Geest spreekt wel in tongen en de duivel kan het nabootsen.

⁸⁵ Het—het bewijs dat u de Heilige Geest hebt, is het leven dat u leeft, ziet u: “Aan hun vruchten zult u hen kennen.” En de vrucht van de Geest is niet (nergens wordt het in de Schrift gevonden) spreken in tongen. De vrucht van de Geest is liefde, vreugde, geloof, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, vriendelijkheid, geduld. Ziet u—nu: dat is de vrucht. Dat is wat u aan de boom vindt om te weten wat voor boom het is. Ziet u?

⁸⁶ Dat is wat de mensen naar kijken bij u predikers, en bij u diakenen, en u beheerders, en u evangelisten. U zou hier in deze straat de hele dag in tongen kunnen spreken; ze zouden u nooit geloven. Maar leeft u waar u over spreekt—toont u lieflijkheid en dat alle wortels van bitterheid uit u weg zijn— dan zal de mens beseffen dat er iets is.

⁸⁷ “Spreken in tongen.” Nu, ik geloof dit: dat op een gegeven moment, dat een met de Geest vervuld persoon die onder het altaar van God ligt, in tongen zal spreken. Maar ik heb velen in tongen zien spreken die nooit iets over God hebben geweten. Ziet u? Ze wisten helemaal niets over Hem, en toch spreken ze in tongen. Elk van die gaven kan worden nagebootst. Ziet u?

⁸⁸ Maar de vrucht van de Geest bewijst wat de Geest van binnen is— u getuigt van het leven van Jezus Christus. Want als er perzikboomsap in de appelboom zit, zal het perzikken dragen, zo zeker als de wereld. Jazeker. Ziet u, want het is het leven dat er binnenin zit.

⁸⁹ Nu, dat is hetzelfde als hier. Maar nu, zodat ik dit aan u allen over kan brengen, zodat we allemaal hetzelfde kunnen weten. Ik geloof dat een met de Geest vervuld persoon die . . . Nu, hij komt in Christus door een doop, en alleen . . . dat is niet . . . Spreken in tongen is geen bewijs van een doop. Ziet u?

⁹⁰ Een doop—u zou gedoopt kunnen worden in de kracht van de duivel en in tongen spreken—met de doop van de misleidende geest van de duivel. Hoe vaak hebben we het al niet zien gebeuren? Hoe vaak heb ik het al niet zien gebeuren?

⁹¹ Ik weet zelfs van hen die bloed drinken uit een menselijke schedel en in tongen spreken.

⁹² Ik heb de slangenbezweerders in de woestijn gezien, als ze deze grote slang om zich heen wikkelden en al sprekend . . . De tovenaars die er zo naar buiten kwamen, en ze zouden in tongen spreken en het uitleggen.

⁹³ Ik ben in hun toverkampen geweest waar ze een potlood zo neerlegden en een boek zo neerlegden en een potlood dat op-en-neer langs de kachelpijp bewoog en “*Scheer- en een knipbeurt— twee bits*” speelde en in onbekende tongen schreef en de tovenaars

die het uitlegde en precies vertelde wat er gebeurde. Ik—ik weet dat zelf. Ziet u? Dus ik . . . Ziet u, u kunt het niet . . .

⁹⁴ Paulus zei: “Waar tongen zijn, zullen ze ophouden. Waar er profetieën zijn, zal het falen. Waar al deze gaven . . . ze zullen spoedig worden weggedaan.” (We hebben de vraag wat later.) “Maar wanneer dat wat volmaakt is gekomen is, wordt dat wat ten dele is, weggedaan.” Ziet u? Dus wij willen het volmaakte, broeders. Ziet u? We hebben te veel dingen gezien die vals zijn en waar de verkeerde uitleg aan is gegeven.

⁹⁵ En kijk nooit naar iemand en—en geloof niet dat ze de Heilige Geest hebben omdat ze in tongen spreken. Ziet u? Maar u gelooft dat ze de Heilige Geest hebben vanwege de vruchten die zij dragen, want Jezus zei: “Aan hun vruchten zult u hen kennen.” Ziet u? Dat is juist: “Aan hun vrucht.”

⁹⁶ Nu—maar nu, laat mij daar nu niet bij vandaan komen, omdat ik geen afbreuk wil doen aan een grote gave die God heeft gegeven. Ziet u? En ik geloof dat een met de Geest vervulde man, of vrouw, of een kind, dat onder het altaar van God leeft, daar niet lang zal leven totdat ze in tongen zullen spreken. Ziet u? Ik geloof dat hij het zal doen, of zij.

⁹⁷ Nu, u kunt de Heilige Geest ontvangen en misschien hebt u niet in tongen gesproken toen u het kreeg. Ziet u? Maar als u daar voortdurend de hele tijd voor God ligt, met doop na doop die over u komt, gaat er iets gebeuren. Ziet u? U zult op een dag zo vol raken tot u niets anders kunt spreken; ziet u, u—u probeert iets te zeggen en u krijgt het er gewoon niet meer uit en u krijgt het er gewoon niet uit. En vele keren—als mensen beseften dat dat de Heilige Geest was, zouden ze gewoon hun hart openstellen en God tot hen laten spreken.

⁹⁸ De Bijbel zei: “Met stamelende lippen en met andere tongen zal Ik tot dit volk spreken.” Jesaja 28, ziet u—28:18. Nu: “Met stamelende lippen en met andere tongen zal Ik spreken.”

⁹⁹ Wat is “gestamel”? Iemand die niet duidelijk kan spreken en gaat van: “Huh, uh, uh, huh, uh, huh, uh, huh.” Je . . . je stottert gewoon—probeert gewoon: “Huh, uh, huh.” Ziet u, gewoon zo vol van de Geest! Hij probeert te zeggen . . . Alsof ik zou gaan zeggen: “Broeder Ja-Jack- . . . Ja- . . . Broer Jack- . . . Broeder Ja-Ja-Jack-Jack-Jackson.” Ziet u, zo—u probeert het te zeggen . . . u kunt het niet zeggen. Ziet u, dat is zo vervuld met de Geest! Dat het . . .

¹⁰⁰ Ik wil u vragen, broeders: hebt u ooit gevoeld dat de Heilige Geest u zo erg schudde dat u nauwelijks iets kon zeggen, gewoon eens rustig zou zitten, daar gewoon zou zitten en huilen? Hebt u dat gedaan? Wel, dat is de Heilige Geest. Als u . . . De reden dat mensen niet in tongen spreken, vaak: ze weten niet hoe ze zich aan de Geest moeten overgeven en ze kijken uit naar iets dat ver weg is, terwijl het precies op hen is. Ziet u? Dat is de reden dat ze niet . . .

¹⁰¹ En dan werken sommige mensen zich gewoon op in emotie en zeggen een hoop woorden die geen betekenis hebben, en hebben ze de Heilige Geest nog steeds niet, en proberen te zeggen dat ze het wel hebben omdat ze in tongen spraken. “Aan hun vruchten zult u hen kennen,” ziet u.

¹⁰² Nu, is er een vraag? [Broeder Junior Jackson zegt: “Broeder Branham?”—Red.] Ja, broeder. [“Ik ben blij dat die vraag werd gesteld, want ongetwijfeld zullen sommigen zich afvragen wat ik misschien al lange tijd geloofd en onderwezen heb. Maar ik geloof het precies zoals u het onderwees.”] Dank u, broeder Jackson. [“Ongeacht hoe vaak ik in tongen mag spreken of wat dan ook, als mijn leven niet getuigt van wat de Bijbel zegt, dan ben ik niet beter dan een gemene hond die op straat loopt.”] Dat klopt. [“En ik heb nooit in een onbekende taal gesproken tot zes maanden nadat ik mijn doop had ontvangen.”] Zo ging het bij mij ook ongeveer, broeder Jackson.

¹⁰³ Ik ontving de doop van de Heilige Geest in mijn schuur, ziet u. En ongeveer een jaar later, of zoiets, was ik—was ik . . . sprak ik in tongen.

¹⁰⁴ En ongeveer een jaar of twee daarna predikte ik weer in een kerk, en ik was—ik stond op het podium, zo, en ik . . . Toen ik jong was en niet stijf en oud was zoals ik nu ben— ik kon me wat beter bewegen—en ik was erg emotioneel als ik predikte. Ik stond daar te prediken en ik sprong gewoon op uit de preekstoel. Het was bij een baptistenkerk, Milltown Baptistenkerk, en ging regelrecht het gangpad in, predikte net zo hard als ik maar kon prediken, op die manier. En net toen ik stopte met prediken, had iets me gewoon helemaal meegesleept, en zei verschillende woorden—vier of vijf of zes woorden, in onbekende tongen. En voordat ik wist wat ik deed, hoorde ik mezelf uitroepen: “De Rots in een vermoeid land, de Schuilplaats in de tijd van storm.” Ziet u?

¹⁰⁵ En toen op een dag, toen ik langs een spoorweg liep—ik liep langs de spoorweg, aan deze kant van Scottsburg, en liep langs de spoorweg, op patrouille. De wind die hard waaide, o my, en ijs overal op het spoor, en ik stak over zodat ik mijn 33.000 kon aflopen; 66 ging de andere kant op, ging min of meer parallel aan het spoor. En ik ging over het spoor en plotseling . . . Ik was daar aan het lopen—ik was aan het zingen. Ik zong altijd. Ik had verschillende plaatsen waar ik ging bidden. En ik ging daar verder en zong; en plotseling kwam ik erachter dat ik in tongen sprak, ziet u, niet wetend wat ik deed.

¹⁰⁶ Spreken in tongen komt in zo’n uitbarsting dat de persoon nauwelijks weet wat hij doet, of, ze weten niet wat ze zeggen. En uitlegging is net zo. Ze weten niet wat ze gaan zeggen. Ze hebben er geen idee van dat ze het zullen zeggen, want het is bovennatuurlijk. Ziet u, zolang u het natuurlijke erin krijgt, dan

hebt u niet. . . u—u—u hebt het natuurlijke, ziet u. Maar als iets u gewoon grijpt en u vastpakt, en u het doet. Ziet u?

¹⁰⁷ [Broeder Neville zegt: “Broeder Branham, kan ik hier iets zeggen?”—Red.] Zeker kunt u dat, broeder Neville. [“Nu, zoals u het op die manier zegt, bedoelt u echter niet te zeggen dat. . . dat tongen op hun plaats zouden moeten zijn in de dienst als een man het niet kon beheersen? Want hij is. . . Een man die een gave heeft, hoort die te beheersen.”] Hij kan zichzelf beheersen. Ja. Net zoals. . . [“Je moet bewust genoeg zijn om te weten dat hij op het punt staat in tongen te spreken”] ja, dat klopt [“of hij is niet op zijn plaats om mee te beginnen.”] Dat klopt—hij voelt het. Ziet u? Nu, zoals de Bijbel zei: “Als—als er iemand is die in tongen spreekt en er geen uitlegger is, laat hem dan zwijgen.” Nu—natuurlijk.

¹⁰⁸ Stel bijvoorbeeld dat ik hier sta—wie ook—wanneer u op het punt staat te juichen: net zo. Hebt u ooit de kracht van God op u voelen komen, toen u begon te juichen? Hoevelen hebben dat wel eens? Wel, wij allemaal. Ziet u? U zit daar gewoon, u voelt het aankomen. Nu: er zijn tijden wanneer u dat kunt onderdrukken, ziet u—het in kunt houden, ziet u—het hoort niet.

¹⁰⁹ Wat als je stond te praten met de—de president van de Verenigde Staten—of je hier stond te praten met de burgemeester van de stad, en je het over het een of ander had, hier buiten op straat, en tot een stel mensen aan het praten, en ineens voel je je gewoon alsof je op en neer kon springen en schreeuwen kon en “Glorie! Halleluja!” kon roepen en tegen alles aan kon schoppen en de straat op en neer kon rennen, op die manier. Ze zouden zeggen dat je gek was. Ziet u? Ze zouden zeggen: “Die man is gek.” Ziet u?

¹¹⁰ Wel, ziet u: je weet wel beter dan dat te doen. Je houdt je in, hoewel het van binnen opborrelt en je het nauwelijks kunt inhouden. Je zegt: “Ja meneer. Ja meneer. Jaja. Mm-hm. Ja. Ja meneer. Mm-hm.” Jongen, het scheurt je gewoon aan stukken, maar je weet dat je je dan moet stilhouden. Ziet u?

¹¹¹ Zoals in een rechtbank hier niet lang geleden—er moesten enkele pinkstermensen voorkomen omdat. . . omdat ze het een of ander hadden gedaan—te luid schreeuwen of zoiets—en ze waren. . . ze waren absoluut wettig, ziet u, dat is juist. Maar elke keer dat de rechter zou gaan spreken of iets tegen hen ging zeggen, spraken ze in tongen. Ziet u? De rechter zei: “Haal die gekken hier weg.” Ziet u?

¹¹² Nu, als er een uitlegging was geweest voor die tongen dat de rechter had gezegd: “ZO SPREEKT DE HERE,” *zo-en-zo* dat waar zou zijn geweest—“ZO SPREEKT DE HERE! Rechter, waarom staat u hier mij te oordelen, terwijl u gisteravond met een prostituee leefde? Haar naam was Sally Jones, ze woonde op nr. 44, een zekere plaats *zus-en-zo*, op die wijze. Waarom veroordeelt

u mij? Dat is ZO SPREEKT DE HERE! Ontken dat nu en u zult dood neervallen.” Nu—o broeder! Daar is wat anders.

113 Maar wanneer u gewoon staat en spreekt, en hij zei: “U bent een barbaar voor hen.” Ziet u? Nu, u weet wanneer u moet zwijgen en wanneer u het niet moet doen. Ziet u? Nu, dat is. . . Ziet u. Ik ben. . . Begrijp me nu goed—u weet wat ik bedoel. Ziet u? Wat dat is. Zeker. . .

114 Wij hebben die vraag hier verderop. De reden dat ik er zo bij bleef—we hebben dezelfde: “Moeten ze zich stilhouden?” Ziet u? Dat is de reden waarom ik het niet verder beantwoordde dan wat u zei. Maar dit is de tijd—om hem nú te beantwoorden, ziet u, nú. En we zullen het ook krijgen bij deze vraag hier, en ik zal er gewoon naar terugverwijzen. Begrijpt iedereen die vraag goed?

[Broeder Fred vraagt: **“Broeder Branham?”**—Red.] Ja, broeder Fred. [**“Spreekt een persoon in—in de Geest, zoals Hij het hem geeft uit te spreken (stel dat hij een Engelsman is en hij Engels kon spreken) en zou de Geest het hem geven uit te spreken?”**]

115 Zeker. Ja meneer. Ziet u, want de Heilige Geest spreekt in elke taal. Ziet u? Op de dag van Pinksteren werd elke taal onder de hemel bijeengebracht, ziet u. Spreekt in het Engels. . . Nu, ik zal altijd, weet dit, broeder Freddie—ik zelf: dat ik. . . als ik ooit een prediking predik waar enige zalving in zit, dat het de Geest is die de uiting geeft, ziet u. Het is de. . . Ziet u? Dus dat zou een onbekende taal zijn voor een man die geen Engels verstond. Maar toch. . .

116 En net zoals de onbekende taal geen “onbekende” taal is, het is. . . er is iemand daar. . . Zoals op de dag van Pinksteren: ze zeiden (al deze zondaars), ze zeiden: “Hoe horen wij ieder mens in onze eigen taal? Hoe *horen* wij deze Galileeërs in onze eigen taal spreken?” Er was daar helemaal niets “onbekends” aan. Er bestaat niet zoiets als “onbekende” talen op Pinksteren. Nu, ziet u, dat is helemaal niet Schriftuurlijk. Ziet u? Er waren geen onbekende. . . het was geen onbekende tong; het was een taal. “Hoe horen wij ieder mens in onze eigen taal waarin wij geboren zijn?” Helemaal niets onbekends eraan. Ziet u? Dat. . . nog een vraag daarover voordat we het nu verlaten? “Hoe horen wij ieder mens in onze eigen taal?” Ziet u?

117 [Een broeder zegt: “Dat is—dat is waar er een kleine fout is vanwege menselijke zwakheid, en wanneer mensen niets willen accepteren—alleen maar zeggen: ‘Ik zal het op geen enkele wijze geloven, alleen volgens Handelingen 2:4.’”—Red.] Wel, als ze het volgens Handelingen 2:4 hadden, zouden ze zeker niet in een onbekende tong spreken. [“Nee, in een taal.”] Mm-hm. Ze zouden moeten spreken in de—in de taal waarin de mensen u hoorden, ziet u, want “ieder mens hoorde het in zijn eigen taal.”

¹¹⁸ Nu, als ik nu de Heilige Geest ontvang volgens . . . Ik zeg . . . Ik geloof dat er hier één broeder is die de Heilige Geest zoekt, en dat is—is—is broeder Wood. Is dat juist, broeder Wood? Het is niet mijn bedoeling om je apart te noemen, maar allemaal . . . we zijn slechts broeders hier en we willen dit zeggen. En hij zoekt de doop van de Heilige Geest. Nu, als broeder Banks daar de Heilige Geest ontving—de juiste manier, als hij het ontving volgens de Bijbel, zou hij daar opstaan, het spreken . . . hij zou het in het Engels spreken—en zeggen: “Jezus Christus, de Zoon van God, is opgestaan,” hij zou het spreken met vurige profetie die het zegt. “Ik weet dat Hij is, omdat Hij net in mijn hart is gekomen. Hij is de Zoon van God! Mijn zonden zijn weg; er is iets met mij gebeurd.” Ziet u? Daar hebt u het. Dat is spreken in de . . .

“Hoe horen wij ieder mens in onze eigen taal?”

¹¹⁹ Zeg, wat als wij Indiana-mensen een andere taal spraken dan de Kentucky-mensen, en broeder Banks een Kentuckiër is? En zij een andere taal spraken—en dan . . . en hier weten wij dat hij geen Indiana-taal kon spreken. En dan stond hij daar op en sprak in—in Indiana-taal, en weten dat hij het niet kent. Ziet u? En wij horen hem in Indiana-taal; hij denkt dat hij Kentucky-taal spreekt. Hij staat gewoon te getuigen: “Prijs God! Jezus is opgestaan uit de dood. Halleluja!” maar wij horen hem in Indiana-taal.

¹²⁰ Zo was het op de dag van Pinksteren. Ziet u? “Hoe horen wij ieder mens;” ziet u, “zie, zijn niet al dezen die spreken Galileërs,” ziet u—Kentuckiërs? “En hoe kunnen wij Indiana-, Ohio- en Illinois- en Maine- en Massachusetts- en Californiërs hem in onze taal horen, waarin wij geboren zijn?” Begrijpt u de gedachte? Ziet u, het is inspiratie. Ziet u, het is inspiratie voor hen om te horen—het is een inspiratie voor hen.

¹²¹ Ziet u, de boodschap . . . wat het is: het is een getuigenis van de opstanding van Jezus Christus. Ziet u, dat klopt. Nu, als God dat leven niet in u leeft—hoeveel u er ook over getuigt, hebt u het nog steeds niet gekregen. Ziet u? Dat klopt. Hoe goed u . . .

¹²² Is er nu nog een vraag? [Broeder Roy Roberson zegt: “Wel, broeder Branham, ik denk dat we dat zagen gebeuren in de gebedsrij— dat Spaanse meisje.”—Red.] Ja. Heel goed, broeder Roy. Het was bij—bij . . . waar ik nu heen ga: bij Beaumont—Beaumont. Was het Beaumont? Ja meneer.

¹²³ Nu, de gebedsrij werd gestopt. Er was een klein Spaans meisje dat op het podium kwam. Wel, eerlijk gezegd: ik geloof dat ik wegging, nietwaar? Howard nam me weg, en—en dit . . . Ik—ik—ik hoorde iemand huilen: het was een klein Spaans meisje daar—o, ongeveer vijftien, zestien jaar oud, net . . . nog maar een kind. En—en ik keek, en zij zou de volgende gebedskaart zijn geweest als ik was doorgegaan. Ik had daar een heleboel—zij zou de volgende gebedskaart zijn geweest. Ik zei: “Breng haar naar

voren.” Dus brachten ze haar naar voren. Ik ging naar een andere samenkomst toe—en ik zei: “Breng haar hierheen.”

124 Dus, ik kwam erachter—ik zei tegen haar, zoiets als dit: “Nu, zal jij geloven? Als Jezus mij zal helpen om je te vertellen wat er met je aan de hand is, zul je dan geloven dat—dat Hij je zal genezen?” En ze hield gewoon haar hoofd naar beneden. Ik dacht dat ze doofstom moest zijn. Ziet u?

125 Dus toen ik weer keek, zei ik: “Nee—ze kan gewoon geen Engels spreken.” Dus ze lieten een vertaler daar komen, en ik zei: “Zul je geloven?” En ze gebaarde terug naar . . . Toen kon ze het verstaan, via de vertaler natuurlijk. Ziet u?

126 Wel, toen—ik zei . . . En ik keek en ik zag een visioen. Ik zei: “Ik zie je bij een ouderwetse open haard zitten en een grote ketel die uitzwaait, vol gele maïskolven. Je at . . .” Herinnert u zich dat, broeder Roy? Ik zei: “Je at te veel van die maïs. En toen je dat deed, werd je hevig ziek en je moeder legde je op het bed en je begon epileptische aanvallen te krijgen.” En ik zei: “Je hebt ze sindsdien gehad.”

127 En vervolgens draait ze zich om naar de vertaler en zei tegen hem, in haar eigen taal: “Ik dacht dat hij geen Engels kon spreken . . . of geen Spaans kon spreken!”

128 En hij draaide zich naar mij om en zei: “U sprak geen Spaans, nietwaar?”

129 Ik zei: “Nee.” Dus we keken op de recorder—stopten de recorders: het was absoluut Engels.

130 Maar toen zei de vertaler: “Vertel mij dan wat hij zei.” Ziet u, hij moest de vertaling krijgen. Zei: “Vertel me wat hij zei.” En zij zei precies dezelfde woorden tegen hem terug, en zei het opnieuw.

131 Nu, zij hoorde mij in haar eigen taal waarin ze geboren was, en ik sprak Engels. Ze hoorde het in het Spaans. “Hoe horen wij ieder mens in onze eigen taal waarin wij geboren zijn?” En het kind werd genezen. Ziet u, dat is het—het zijn de wonderbare werken van God.

[Een broeder vraagt: **“Dan zal het vat dat de Heilige Geest bevat niet . . . zal alleen een vat zijn, en Degene die het vult kan het vullen met wat Hij . . .?”**—Red.]

132 Wat Hij ook verlangt, dat klopt. Dat klopt precies. En let dan op waarmee het gevuld is—dan weet u of u de Heilige Geest hebt of niet. Ziet u? Let gewoon op waar het mee gevuld is. Als de—als het vat gevuld is met onreinheden, dan is het niet Gods vat. Maar is het gevuld met reinheid, dan is het Gods vat. Ziet u wat ik bedoel? [De broeder zegt: “En het vat: er zijn tijden wanneer het vat gebruikt zal worden en niet weet . . . hij het niet weet ten tijde dat hij gebruikt werd?”—Red.] O, zeker. [De broeder geeft een getuigenis.] Mm-hm. Mm-hm. Zo is dat precies—zeker. O, wij

allen—wij zien dat. Ik heb dat vele malen gezien. Ja meneer. Ja meneer. Wij allen. . . We weten—we zijn met die dingen bekend.

Ik geloof dat dat nummer vier was: Spreken alle—spreken alle Heilige Geest-ervulde mensen vroeg of laat in tongen? Ik zie waar Paulus zei: “Ik spreek met meer tongen dan—dan zij allen.”

Nu, wat ik nu denk, om de vraag van de broeder af te sluiten:

Paulus, die met meer tongen sprak dan allen.

¹³³ Paulus was een slimme man; hij kende zelf vele talen. Ziet u, hij kon spreken in. . . hij. . . Herinnert u zich toen hij in verhoor werd genomen dat hij in deze taal kon spreken, of die taal, of wat het ook maar was. En dat zijn onbekende talen voor de mensen, maar dat was geen inspiratie. Dat waren gesproken talen, ziet u. Maar. . . en. . .

¹³⁴ Maar ik geloof wel dat een met de Geest vervuld persoon die onder het altaar van God leeft, zonder twijfel vroeg of laat een ervaring zal hebben van spreken in tongen, want dat is een van de laagste en geringste dingen die er zijn, volgens Paulus' beschrijving. Als je ze op volgorde zou zetten, is het het laatste uit de rij van gaven, ziet u—spreken in tongen.

¹³⁵ Maar nu, eerst wordt u gedoopt. . . Hier: ieder van jullie allen zijn gaven. Ik sta aan de buitenkant. Nu: “Door één deur, één Geest,” één deur komt *deze* ruimte binnen. Klopt dat? Nu, ik kan niet *die* kant binnenkomen, kan niet *deze* kant binnenkomen en van *die* kant achteren. Ziet u? Hoe kom ik *hier* binnen? Via broeder Roberson? Nee meneer. Door. . . wel, laten we zeggen: broeder Leo? Dat hij een gave zou zijn van in tongen te spreken, ziet u—kom ik binnen via Leo? Nee meneer. Nee, nee. Wel, hoe kom ik binnen? “Door één deur—door één Geest.” De Geest is niet alleen maar tongentaal. Nee. Ziet u? Ziet u: “Door één Geest ben ik gedoopt in dit lichaam.”

¹³⁶ Nu, *dit* is Geest—*jullie* allen zijn gaven. U zegt: “Wel, prijs God!” Ik zal erheen gaan, en stel: daar is—daar is broeder Wood; hij is wonderen. Ziet u? “O, ik heb een wonder bewerkt. Ik weet dat ik de Heilige Geest heb omdat ik een wonder heb gedaan.” Niet door één “wonder” zijn wij allen in het lichaam gedoopt.

¹³⁷ Ga dan naar broeder Junie; hij is kennis: “Wel, wel, ik heb de kennis van de Bijbel! Tjonge, ik zeg u: ik weet dat ik de Heilige Geest daardoor heb.” Nee, dat is nog steeds niet de weg om binnen te komen.

¹³⁸ Goed. Niet door broeder Leo, niet door broeder Wood, niet—niet door broeder Junie. Ziet u? Nee. Maar door één wat? [Samenkomst zegt: “Geest!”—Red.] Goed. Ik ben gedoopt in dit lichaam—nu ben ik erin—nu, waar gaat Vader mij gebruiken? Ziet u? Het was toevallig dat Leo dicht bij de deur zat; ongetwijfeld zou dit een van de eerste dingen zijn die zouden gebeuren. Maar

misschien is het dat niet. Ik zou zoveel rijker in de Geest mogen zijn dat ik regelrecht hier naar broeder Wood zou kunnen gaan, aan heel de rest voorbijga. U kunt mij nu niet vertellen dat ik de Heilige Geest niet heb, want ik ben in dit lichaam door de doop. Maar God heeft me hier nooit gebracht om te zeggen: “Wel, prijs God; ik denk dat ik nu maar ga zitten, mijn gemak neem; ik ga naar de hemel.” Hm! Ziet u wat ik bedoel?

¹³⁹ Maar ik zou rechtstreeks van dit hier, rechtstreeks naar daar kunnen gaan. Ziet u wat ik bedoel? Ik zou van het ene uiterste naar het andere kunnen gaan; of ik zou naar het midden kunnen gaan, of waar dan ook. Maar er zal iets gebeuren—er moet iets plaatsvinden. En wat is het? Door de doop met de Geest laat het mij zien dat ik in het lichaam ben: “Door één Geest.” Begrijpt u dat, broeder, hier? Oké! Is dat het? Goed.

112. In welke orde moeten tongen en profetieën worden gebruikt tijdens de dienst (Het moet helemaal niet worden gebruikt tijdens de dienst! Ziet u?) **om God te verheerlijken** (helemaal niet!) **en de gemeente op te bouwen? Ik weet dat de mensen zeggen dat de geest van de profeet—Ik weet dat de . . . Ik—ik weet dat de . . .** (p- . . . Ik geloof dat dat . . . Nee, neem me niet kwalijk; er staat “de Bijbel”, B-i-j-b-e-l. Ik begon p-e-p-e-l of zoiets. Nee.) **de—de Bijbel zegt: “De geest van de profeten is onderworpen aan de profeet.”** (Precies.)

¹⁴⁰ Geestelijk spreken in tongen en profeteren is om de gemeente op te bouwen, maar het heeft zijn eigen dienst. Ziet u? Het is niet om te storen zolang de profeet van de gemeente aan het . . . de samenkomst aan de gang is. Ziet u? Het mag nooit de samenkomst onderbreken.

¹⁴¹ Nu—ziet u: “de geesten van de profeten.” We—we hebben nu nog een vraag—laten we dat even een ogenblik laten. Ziet u, de echte, correcte manier van deze . . . deze gaven te laten werken . . . Dit geeft antwoord op vele gaven, ziet u. Als we bij ze komen, zullen we zeggen dat we het in deze eerste hebben beantwoord, deze persoon, bij deze hier. Ziet u? Dat is nummer vijf:

Moeten de tongen en profetieën worden gebruikt tijdens de diensten om God te verheerlijken?

¹⁴² Ziet u—nu, de prediker . . . als de prediker door God gezalfd is, en de gemeente het op orde heeft— nu, de juiste manier . . . Velen van u weten hoe ik—ik met u gesproken heb over “het op orde te hebben.” Deze gaven behoren . . . Nu, hier is wat we in de tabernakel zullen doen, zo de Here wil. Nu, ik let erop; ik zie iets; laat broeder Neville en deze andere broeders hier ordelijk zijn. Nu, u bent . . . En terwijl velen van deze broeders jonge broeders zijn.

¹⁴³ Nu, ik ben—ik ben een oude veteraan voor—voor allen van u op deze Weg. Ik ben hier 31 jaar in geweest. Het was ongeveer 30 jaar geleden dat ik die steen daar legde. Ik heb alles moeten confronteren wat er te confronteren viel, en je kunt ook maar beter weten waar je het over hebt wanneer je ertoe komt. Je kunt dat maar beter niet alleen weten—maar beter dat God daar is om erachter te staan wanneer je . . . wanneer je erdoorheen gaat.

¹⁴⁴ Nu: de meest succesvolle manier om—om dit te doen . . . nu, je zou een speciale samenkomst kunnen hebben. Ik geloof dat ze dat daar in I Korintheërs 14 deden: “Wordt er iets geopenbaard aan de ene die erbij zit, laat de ander zich dan stilhouden.” Ik geloof dat het “een speciale bijeenkomst voor gaven” was—wat in orde zou zijn. Als ze een speciale samenkomst wilden hebben waar alle mensen met gaven samenkwamen, één keer per week, degenen met gaven, en in de kerk komen, zou dat fijn zijn. Laat ze die samenkomst hebben; er is geen . . . wordt niet gepredikt; het is voor de gaven van de Geest.

¹⁴⁵ Het is niet voor de buitenstaanders en de ongelovigen. Als zij binnenkomen, gaan zitten, zeggen . . . Eén staat op en gaat “aah-uh,” spreekt in tongen; de ander zegt: “wha-uh.” “Wat ter wereld!” Ze zouden binnenkomen en zeggen: “Waar is het zingen? Waar is de rest?” Ziet u?

¹⁴⁶ Maar nu, dezen die in tongen spreken, velen van hen (en die uitleggen, enzovoort) zijn baby's in het Evangelie. Ziet u? Kwets ze niet; laat ze—laat ze groeien tot die gave . . . Een deel ervan . . . je kunt zien hoe Satan zich er bij sommigen probeert in te werken. Natuurlijk, als veteranen: wij—wij—wij zien dat. Ziet u, we kunnen dat opvangen; en je houdt het in de gaten.

¹⁴⁷ Hier niet lang geleden was een zekere prediker, die hier nu zit, naar me toegekomen en vertelde me—en liet me bij hem thuis komen—een erg dierbare broeder.

¹⁴⁸ Ik zeg het niet omdat hij hier zit, maar jullie zijn allemaal *dierbare* broeders. Als ik dat niet dacht, zou ik u zeggen: “Laten u en ik deze zaak eerst rechtzetten tussen ons.” Ziet u? Dat is juist. Ziet u? Ik hou van u allen; en ik ben hier alleen in de geest van verdraagzaamheid ten opzichte van de Bijbel, ziet u, om—om te helpen. Ziet u?

¹⁴⁹ Deze broeder liet me bij hem thuis komen voor . . . een zekere vrouw—en die vrouw was verkeerd. En deze . . . Ik heb de vrouw nooit gezien, maar ik hoorde het op de band, dat zij een uitlegging van tongen gaf en iets zei. Je kon het toen gelijk oppikken.

¹⁵⁰ Op een dag, bij een andere prediker en ik—over dezelfde persoon—we zaten op een boomstronk, op eekhoorntjesjacht, en spraken erover. En beide predikers, die nu aanwezig zijn, weten hoe dat uitpakte. Ziet u—let gewoon op.

¹⁵¹ Wanneer jullie predikers iemand corrigeren over een gave, wanneer jullie hen corrigeren, hen Schriftuurlijk corrigeren, en

zij beledigd worden, bedenk: het was niet de Geest van God, want de Geest van God kan niet beledigd worden door Zijn Woord. Hij komt tot Zijn Woord. Ziet u—hij is altijd gewillig. Een echte heilige van God wil gehoorzaam zijn. Ja meneer.

¹⁵² Ik wil gecorrigeerd worden. Ik wil dat de Heilige Geest mij corrigeert in dingen die ik doe die verkeerd zijn. Ik wil geen vervanging. Ik—ik wil het echte of niets . . . laat me gewoon met rust; laat—laat me helemaal niets hebben. Ziet u? Want ik zou dat liever doen dan een schande over de Christus te brengen.

¹⁵³ En ik zou niets onderwijzen en ik zou niets zeggen, tenzij de Schrift . . .

¹⁵⁴ En als een broeder, ergens een Christelijke broeder, mij iets verkeerd zou zien onderwijzen, zou ik het op prijs stellen als u mij na de dienst terzijde zou roepen en zegt: “Broeder Branham, ik zou graag naar uw kamer willen komen en met u spreken; u bent ergens fout in.” Ziet u? Ik—ik zou dat zeker waarderen, broeder, want ik wil in orde zijn. Ik wil dat.

¹⁵⁵ Nu, allen van ons willen in orde zijn, daarom willen wij—willen wij deze dingen spreken. En ze moeten door de Schrift komen, ziet u, om de Schrift aaneen te laten knopen.

¹⁵⁶ Nu, het spreken in tongen zou moeten zijn . . . Nu, wat later . . . Nu, laat het nu voor een poosje gaan. Ziet u, ik zou u adviseren het gewoon te laten gaan en het zo te laten. Tot u predikers nu, u voorgangers: laat het gewoon gaan totdat deze baby's even een klein beetje ouder worden. Nu, misschien, vroeg of laat, als het de vijand is die die persoon probeert te misleiden, zal het naar boven komen. We zijn er niet zo zeker van.

¹⁵⁷ Nu, hierna, voordat u dit begint: haal er een geest van wijsheid bij, wat onderscheiding van geesten, ziet u, om het na te gaan. Al gauw, weet u, begint u op te merken dat iemand begonnen is te zien dat er ergens iets verkeerd is—dat is onderscheiding. Dan . . . en houd dát een poosje in de gaten. Ziet u? Wanneer u dan ziet dat de onderscheiding fout gaat: corrigeer dat dan. En als die zaak . . . als het van God is, zal hij correctie verdragen met het Woord. Ziet u?

¹⁵⁸ Zeg bijvoorbeeld—ik zal zeggen dat we in tongen spraken, dat iemand, dat wij . . . dit een—een groep mannen met een gave is— en Leo opstond en in tongen sprak; vervolgens . . . en een broeder hier, Willard, de uitleg gaf. Goed. Nu wil ik zeggen dat broeder Neville en broeder Junie en broeder Willard Collins de onderscheiders waren, ziet u. Nu, omdat Leo gesproken had . . . Nu, we zijn hier net als in een kleine samenkomst van heiligen, een bijeenkomst voor gaven—en Leo had gesproken en Willard gaf hier de uitleg en hij zei: “ZO SPREEKT DE HERE! ‘Woensdagavond komt er een vrouw hier binnen en zij zal—zij zal gewelddadig zijn. Vertel broeder Branham haar niet te berispen, omdat ze krankzinnig is. Maar zeg hem om haar naar de hoek te

brengen, omdat het in een hoek was waar ze eens iets goddeloos deed en er een bepaald iets gebeurde.” Ziet u? Dat klinkt heel goed, nietwaar? Ziet u? Goed.

¹⁵⁹ Nu: maar als eerste, weet u, in de Oude Schrift: ongeacht wat de profeet zei of wat iemand anders ook zei, werd het eerst getest door de Urim en Thummim. Ziet u, het ging naar het Woord. En als die lichten niet opflitsten, lieten ze het met rust. Ziet u?

¹⁶⁰ En als eerste, nu: laten we het terugbrengen naar het Woord. Nu, *deze* man die in tongen sprak, klonk goed. *Deze* die uitlegde, klonk goed. Maar het Woord zei: “Laat het eerst geoordeeld worden door twee of drie rechters.” Breng het naar de Urim en Thummim.

¹⁶¹ Nu: als eerste zegt Willard Collins: “Het was van de Here.” Junie zegt: “Het is van de Here.” Dat is twee van de drie. Goed—het wordt op een stuk papier gezet, het wordt hier in deze gemeente uitgesproken. Dan wanneer de mensen die het voorgelezen zien worden voordat het ooit gebeurt, en het dan zien gebeuren, zeggen ze: “Broeder, dat is God! Ziet u—dat is God!”

¹⁶² Maar wat als het niet gebeurt—wat gebeurt er dan? Ziet u? (Nu, we komen tot iets anders waar ik hierop in zou kunnen gaan: “Is alle profetie volledig. . . alle uitleggingen en boodschappen profetie?”) Nu, even een ogenblik. Nu, wat als het niet gebeurt? Dan heeft *Leo* in een valse geest gesproken; gaf *hij* een verkeerde uitlegging; en gaf *u* een vals oordeel. Haal dat ding dan uit u weg. Dat wilt u niet. Dat is verkeerd. Laat het met rust. Dat is de duivel. Ziet u? [Leeg gedeelte op de band—Red.] “Ik ben geen prediker, maar ik ben een. . . ik ben een uitlegger. Ziet u, ik ben een uitlegger, Here; ik—ik ben geen prediker. Ik. . .” Broeder *Leo* zegt: “Here, ik ben geen prediker, maar ik—ik heb een gave van tongen en de duivel heeft me daarover dwarsgezet. God, neem dat ding van mij weg.” *U* zegt: “Here, U hebt mij de geest van onderscheiding gegeven, en ik heb het U zo vaak zien doen— hoe is het gebeurd? Vader, reinig mij! Wat is er gebeurd?” Ziet u, daar hebt u het; dan hebt u het echt.

¹⁶³ Ziet u, dat is een regelmatige samenkomst van heiligen. Ik denk dat het zo was in de Bijbel, want Paulus zei: “Als een profeteert en er wordt iets geprofeteerd, er wordt iets. . . en er wordt iets geopenbaard aan iemand die er zit: laat hem zwijgen totdat deze eerst spreekt, dan mag hij spreken. En u kunt *allen* één voor één profeteren.” Nu, dat kon niet in een gewone samenkomst zijn—dat weet u—ieder had het niet kunnen geven.

¹⁶⁴ Nu, om er zeker van te zijn dat het van God is, ziet u—want als het gewoon dwaasheid is, is het niet van God. Als het niet komt te geschieden, is het niet van God. Ziet u? Het moet komen te geschieden. En—en daarom, in onze gemeenten, ziet u, broeder, hebben we dan een standvastige gemeente, ziet u, waar niemand kan zeggen dat er ooit iets gezegd of gedaan is. . .

165 Kijk waar het mij voor plaatst, als ik daar voor het publiek sta. Kijk daar eens naar! Wat dan als er één fout daarmee is? Ziet u? Omdat ik Hem vertrouw. Ziet u? Ik vertrouw Hem. Zegt iemand: “Bent u bang voor een fout, broeder Branham?” Nee, nee—nee nee—ik ben niet bang voor een fout. Ik geloof Hem. Hij is mijn bescherming. Ik ben verordineerd dit te doen, dus zal ik daar blijven.

166 Als God u heeft verordineerd om iets te doen, dan is Hij uw bescherming. Ziet u—Hij zal u beschermen. Als Hij u gezonden heeft, zal Hij achter uw woord staan. U bent dan een ambassadeur. U bent ambassadeur met de gave van tongen; u bent ambassadeur met de gave van uitlegging; u bent ambassadeur met de gave van onderscheiding; jullie drieën. Ziet u wat ik bedoel? Wat hebt u dan? U hebt een solide gemeente. U zou niet bang zijn. Toen ik hier stond . . . ja, nog maar gisteren . . .

167 Hier . . . ik was hier in een samenkomst. Een kleine beste Engelse jongen uit Engeland kwam hierheen en probeerde zelfmoord te plegen. Broeder Banks kwam daarheen en zei “dat hij daar vier of vijf dagen was geweest.” Ik had een heleboel dingen te doen, maar hij zei “dat de jongen zelfmoord ging plegen.” Het Waterview Hotel daarginds vertelde me over de toestand van die jongen.

168 En ik ging de kamer in om voor hem te bidden. Ik kwam er weer uit en ik zei: “Nu, broeder Banks, ik heb de man nooit gezien en weet niets over hem, maar ik ga je vertellen wat er met hem aan de hand is voordat ik daar aankom.” Is dat juist, broeder Banks? En toen we daar aankwamen, kwam de Heilige Geest regelrecht neer en vertelde hem waardoor het gekomen was en alles over hem— en waar hij was geweest en alles over zijn leven. Hij viel gewoon bijna om.

169 “Bent u bang voor een vergissing, broeder Branham, als u een man zoiets zegt?” Wat dan op het podium, een man te vertellen dat hij ontrouw leeft tegenover zijn vrouw—een baby heeft bij een andere vrouw? Hij zal je in de gevangenis gooien. U kunt het maar beter juist hebben! Zie? Ziet u? Wees niet bang, als het God is. Maar als u niet bang bent . . . Als—als u niet weet of het God is, houdt u dan stil totdat u weet dat het God is. Is dat juist? Wees er zeker van dat u het juist hebt en ga dán uw gang.

170 Nu, dit is moeilijke onderwijzing, broeder, maar jullie zijn mijn broeders. Jullie—jullie—jullie zijn jonge predikers die opkomen, en ik ben een oude man—zal een dezer dagen weggaan. Ziet u? En dus: wees er zeker van dat het—dat het juist is.

171 Uit de kamer komend, van de . . . Misschien zal ik dit hier wat later oppakken. Een jongen . . . Wel, ik zal een gedeelte ervan nu zeggen. Gisteren—broeder Banks en ik—héél druk, (o, tjonge) zo hard als ik kon— en ik—ik zal u vertellen wat ik van plan was te doen, over deze bijeenkomst. Leo en Gene en een groepje van

ons zouden daarheen gaan, en wat broeders, en zeiden dat we op varkensjacht gingen, op zwijnenjacht. Ze hebben vijf dagen javelina-zwijnenjacht in Arizona, nadat de bijeenkomst voorbij is, onze bijeenkomst afgelopen is. We gaan naar Phoenix voor één dag en moeten vijf dagen wachten voordat we weer een . . . vier dagen, voordat ze weer ergens een bijeenkomst houden. We moeten precies daar in Arizona zijn. Wel, het is toevallig net die tijd dat het javelina-zwijnenseizoen geopend is.

¹⁷² Dus ik wilde mijn kleine geweer inschieten om te zien of hij zuiver schoot. Banks ging met me mee. We gingen de poort uit—gingen de poort uit. Hier kwam er een man binnenlopen, rechtstreeks voorbij dat bord (ziet u—staat: “Alstublieft, vraag niet naar broeder Branham”).

¹⁷³ Ziet u, de reden dat ze dat doen . . . het is niet voor mensen die ziek zijn. Tjonge—en bij het huis . . . vraag het Banks, hij woont naast me. Mensen komen dag en nacht en met alles meer—met zieke kinderen, alles. Wij wijzen zo iemand nooit af. Maar . . .

¹⁷⁴ En zij belden mij, Leo en de anderen, van daar bij de woonwagen, en Jim en hen: “Er is hier iemand met een zieke baby. En een man is hier met kanker.” Wij leggen alles opzij en gaan naar hem toe.

¹⁷⁵ Gisteravond werd ik naar een ziekenhuiskamer geroepen waar iemand om mij gevraagd had, en de man wilde me niet eens binnenlaten nadat ik daar gekomen was. Ziet u—iemand anders die gewoon enthousiast was. Maar dat is in orde—ik ga toch. Ziet u? Want het is mijn plicht om te gaan, ziet u, om te proberen iemand te helpen.

¹⁷⁶ Wel, dat is niet waar dát bord voor is. Maar deze man, net toen we in de auto stapten . . . en broeder Banks weet dat ik . . . dat ik op de een of andere manier in dat huis gewacht had. Er was iemand bij broeder Banks binnengekomen die hém ophield. En zodra ik daar aankwam, werd ik opgehouden. Toen, zodra we ons geweer pakten en in de auto gingen stappen, kwam hier een man rechtstreeks naar binnen lopen. Hij liep daarheen.

¹⁷⁷ En ik stond net op het punt om hem te vertellen om dat nummer daar te bellen (op BUTler 2-1519), daar bij dat bord. [Telefoonnummer is gewijzigd.—Red.] Ik zei: “We hebben haast.”

Zei: “Ik neem aan dat u haast hebt, meneer.”

Ik zei: “Mijn naam . . .”

¹⁷⁸ Eerst liep ik naar hem toe—hij zei: “Hoe maakt u het?” En ik zag dat hij niet wist wie ik was.

Ik zei: “Mijn naam is Branham.”

Hij zei: “Bent u broeder Branham?”

Ik zei: “Dat ben ik.”

179 En hij zei: "Ik—ik ben...Ik wilde u ontmoeten, broeder Branham." Zei: "Ik zie dat u op het punt staat te vertrekken."

Ik zei: "Ja meneer, dat klopt."

Hij zei: "Ik weet dat u haast hebt."

Ik zei: "Dat ben ik nu net, meneer."

180 En hij zei: "Wel, ik wilde slechts een paar minuten met u spreken."

181 En ik wilde het hem net vertellen; en de Heilige Geest zei: "Neem hem mee de kamer in, je kunt hem helpen." Nu, dáár—dat verandert alles. Het geweer wordt gewoon opzij gelegd en zo allemaal; Gods werk komt eerst. Ziet u? En hij zei...

182 Ik zei: "Kom, ga met mij mee." Ik zei: "Ik zal over een poosje terug zijn, broeder Banks."

Hij zei: "Het gaat om mijn ziel, broeder Branham."

Ik zei: "Goed, kom binnen."

Ging door het huis—Meda zei: "Ben je nog niet weg?"

183 Ik zei: "Nee, nee, nee, er is hier iemand." Ik zei: "Hou de kinderen in de andere kamer." Ik nam hem mee in de kleine studeerkamer en ging zitten. We zaten nog maar nauwelijks...

184 Die man was gisteravond in de kerk. Of is hij gekomen, Banks? Heb je...Ja—wel, hij zou gisteravond komen. Hij was gewoon...

185 Als eerste begon de Heilige Geest hem te vertellen wie hij was, wat hij had gedaan, wat er was gebeurd, door zijn leven heen, alles erover, ziet u, gewoon zo door, en vertelde hem alles. Banks is een getuige. Heeft nooit zijn mond geopend, en zei maar ongeveer twee woorden tegen mij; en daar kwam het hem vertellen, zei: "U bent een zwerver geweest; u woont eigenlijk in Madison. U komt net uit Evansville, Indiana. U bent daar op deze Bijbelschool geweest, een sekte, bent helemaal in de war geraakt. U bent net een paar minuten geleden naar Louisville gekomen. Daar was een man—en een man vertelde u (waarmee u zat te eten), vertelde u om hierheen te komen en mij te zien en 'dat hij u uit de problemen zou helpen.'" Ik zei: "Dat is ZO SPREEKT DE HERE!"

186 De man zat er gewoon en knipperde met zijn ogen en keek me aan—zei: "Ja, meneer!"

Ik zei: "Het verbaasde u, nietwaar?"

Hij zei: "Ja."

Ik zei: "Gelooft u de Heilige Geest?"

Hij zei: "Ik wil het, meneer."

187 En ik zei: "Wilt u dat ik u vertel waar u aan denkt?"

188 Hij zei: "Ja meneer." En ik vertelde het hem. Hij zei: "En broeder, dat is de waarheid."

En ik zei: "Verander uw gedachten."

Hij zei: "Goed, dat heb ik."

Ik zei: "*Dit* is waar u aan denkt."

Hij zei: "Dat klopt! Dat klopt!"

189 Ik zei: "Nu, u hebt geen visioen nodig, het moet bij u gewoon rechtgezet worden." En ik vertelde hem daar iets wat u niet zou willen dat ik het zei. Als het over u was, zou u niet willen . . . Het was iets slechts dat verschrikkelijk was, dus u zou niet willen dat ik het vertelde als het over u ging. En ik vertel niet wat de Here mij over mensen laat zien. Dus ik zei gewoon: "Goed, zult u het doen?"

Hij zei: "Ja."

Ik zei: "Ga op weg."

190 We waren daar ongeveer . . . nog geen tien minuten, nietwaar, broeder Banks? Ongeveer tussen de zeven en tien minuten. Liepen er weer uit, kwamen weer over de weg, en gingen de weg af, hij en ik en Banks en mijn kleine jongen, Joe, was het geloof ik, die samen reden, de tolgang af. Hij draaide zich naar mij om—hij zei: "Meneer, ik wil u een vraag stellen."

Ik zei: "Goed."

191 Hij zei: "Ik ben een beetje in de war." Hij zei: "Hoe wist u al die dingen over mij?" Ziet u? Banks zat daar.

192 En ik zei: "Meneer, hebt u ooit gehoord van mijn visioenen en mijn bediening?"

193 Hij zei: "Ik heb uw naam nooit gekend tot ongeveer een uur geleden. Iemand vertelde het me, zei het daarnet in Louisville, vertelde me om hierheen te komen, en ik liep de brug over." Is dat juist, Banks? Hij zei: "Ik heb zelfs nooit uw naam gekend, wist niet wie u was."

194 Ik zei: "In mijn bediening is het een gave van God die Hij gezonden heeft."

195 Hij zei: "Dan, als dat . . . als dat zo is . . ." zei: "nu ben ik . . ." Zei: "Ik ben gewoon helemaal . . . Ik ben nu helemaal licht," zei hij, "alles is weg." Ziet u? Hij zei: "Wat het is: dat was God die door u tot mij sprak."

Ik zei: "Correct."

196 Hij zei: "Nu, ik begrijp in de Bijbel dat . . . Op een keer las ik in de Bijbel en er stond: Jezus sprak tot Zijn discipelen," en hij bedoelde "de mensen", ziet u. Zei: "Sprak tot Zijn discipelen en Hij vertelde hun de dingen waar zij aan dachten." Ziet u: "hun gedachten bemerken" is waar hij op doelde. Hij zei: "En Hij zei dat het Zijn Vader was die door Hem heen sprak."

Ik zei: “Dat klopt.”

¹⁹⁷ Hij zei: “Nu—nu: de Vader heeft dan gewoon u gebruikt om door u heen tot mij te spreken, om mij deze dingen te vertellen, om mij te laten geloven dat wat u mij vertelde de waarheid was.”

Ik zei: “Was het de waarheid?”

Hij zei: “Ja.” Zei: “Dan moet het God zijn.”

¹⁹⁸ En ik zei: “Broeder, u weet er nu meer over” (ik en Banks maakten de opmerking) “dan sommigen die al tien jaar in de samenkomst zijn geweest en het nog steeds niet weten.” Alleen die . . . die man! Nu, dat is wat dat is. Ziet u?

En is de Geest (ordelijk) in tongen profetie om te worden gebruikt tijdens de dienst?

¹⁹⁹ Nee. Het zou op *deze* wijze moeten worden gebruikt en dan in de dienst *verteld* worden. Maar voor deze keer—voor deze keer nu: laat hen spreken. Nu, als het uit de hand dreigt te lopen, dan is het niet . . . daar moet u op letten. Nu, soms zou het God kunnen zijn. En die kleine makkers—net als een klein kind dat probeert te lopen: nu, als hij vier of vijf keer valt . . . Nu, ik heb dit gezien sinds ik hier in de gemeente ben en—en . . . wel, ik—ik zal het gewoon zo laten. Ziet u? En . . . maar, ziet u: maar hoe dan, zou u dan zeggen: “Broeder Branham, waarom hebt u dit niet gecorrigeerd?” Nee, nee.

²⁰⁰ Toen Billy Paul daar voor het eerst begon te lopen, stond hij op en viel neer, en meer op de grond dan dat hij opstond. Maar hij wist niet hoe te lopen. Maar ik geloof dat hij een gave van lopen had. Ziet u? Ik liet hem een poosje lopen. En dan, als hij begon te struikelen over zijn grote voeten, vertel ik hem er nu over. Ziet u wat ik bedoel? Ziet u? Al lopend en naar iets anders kijkend en ergens tegenaan botsend, dan zeg ik: “Til je voeten op, jongen. Waar ben je wel?” Ziet u? Nu, dat is—dat is het verschil, ziet u.

²⁰¹ Nu, laat ze—laat ze struikelen en laat ze een poosje doorsukkelen. Nu, wanneer u ze moet corrigeren: als ze het kwalijk nemen, dan weet u zelf dat het niet God was. Want de Geest van God is onderworpen. . . Zoals u het hier verderop hebt: “De geest van profetie is onderworpen aan de profeet.” Ziet u? Dat is juist.

[Broeder Stricker zegt: **“Broeder Branham, ik zou graag wat correctie willen hebben.”**—Red.] Goed, broeder. [**“Vele keren heb ik in diensten gezeten en heb ik spreken in tongen en uitlegging gehoord, en de meeste keren heb ik me er erg slecht over gevoeld. En ik zou naar huis gaan en het scheen me toe alsof ik me helemaal zou bekeren. Was het omdat ik voelde dat het niet van God was of was het omdat het uit de orde was?”**]

²⁰² Het had het kunnen zijn, broeder. . . het had een van beide kunnen zijn. Ziet u? Ik zou zeggen. . . Nu, dit is—dit is William

Branham, ziet u; totdat ik in de Schrift kom, wel, ben ik het nog steeds, ziet u. Nu, dit—ik zou zeggen, broeder Stricker, dat het het een of het ander kon zijn. Het zou kunnen zijn dat het uit de orde was; het zou kunnen zijn dat er iets mis was met u; het zou kunnen zijn dat er iets mis was met de persoon; iets mis met de boodschap; of iets dat u een slecht gevoel zou geven.

203 Nu, nu, laat me u hier gewoon een beetje helpen, broeder Stricker. Ziet u? Ga altijd. . . Beoordeel nooit iets op grond van gevoelens, ziet u. Beoordeel het op zijn eigenschappen, ziet u; wat voor vrucht het draagt, ziet u. Want soms. . .

204 Natuurlijk beseffen wij dat er dingen zijn waarbij u dat enge gevoel krijgt. Ik krijg het zelf—en jongen, dan begin ik er meteen bij weg te gaan, weet u. Maar ik zeg niets. Laat het gewoon met rust, want ik weet niet wat het zou kunnen zijn, ziet u, totdat ik *weet* wat het is.

205 Zoals veel mensen zeggen: “Oef! Broeder, ik wéét dat ik de Heilige Geest heb! Halleluja! Prijs God!” En ze nog steeds de Heilige Geest niet zouden hebben. Ze konden in tongen spreken en al het andere, en juichen en dansen in de Geest en nog steeds de Heilige Geest niet hebben. Omdat de regen valt op de rechtvaardigen en de onrechtvaardigen. Het is niet door gevoelens, het is door hun *vruchten*.

206 Stel dat er een. . . Herinnert u zich mijn visioen daarvan? Hoe dat. . . Hebreeën 6, ziet u: “De regen die dikwijls op de aarde komt, is om haar te bewateren, waarvoor het bewerkt wordt, maar doornen en distels, die de verwerping nabij zijn, waarvan het einde is om verbrand te worden.”

207 Pardon, ik zal wat frisse lucht binnenlaten—ik weet dat jullie allemaal slaperig worden en moe worden. Dus nu: wacht—ik zal hier wat sneller doorheen moeten werken, anders krijg ik ze niet. Dit heeft. . . We hebben ongeveer de basis van—van alles, in dit handjevol hier. Maar, ze zullen. . . Ziet u, de. . .

208 Hier is een—een veld vol tarwe. En in dat veld is gezaaid: doornappel-onkruid, klitten of wat voor onkruid meer. Wel, de droogte is begonnen. Nu, wordt het doornappel-onkruid en de klit niet net zo dorstig als de tarwe? En wat voor regen is. . . valt er een speciale regen op de tarwe en valt er dan een speciale regen op de klit? Klopt dat? Nee, dezelfde regen valt erop. Klopt dat? Dezelfde Geest die op de huichelaar valt, die valt op de Christen—dezelfde. Maar aan hun “vrucht”! Dringt dat door, broeders?

209 Het bewijs van de Heilige Geest is de vrucht ervan—de vrucht van de Geest. Wel, het. . . Welnu—u zegt: “Ik ben een stengel—ik ben een klit. Ik ben een stengel, net zoals die tarwe een stengel is.” Maar wat voor leven is er in u? Het leven dat erin zit, draagt stekels; altijd ruziënd en verscheurend en “geblèr”, gemeen en slecht en van alles. Ziet u wat ik bedoel? Arrogant, ziet u—

dat is niet de vrucht van de Geest. De vrucht van de Geest is zachtmoedigheid, geduld, vriendelijkheid, ziet u, dat allemaal. Ziet u?

²¹⁰ Hij kan zeggen: “Wel, ik kan net zo hard juichen als u. Prijs God, de Heilige Geest valt op mij!” Dat mag dan in alle opzichten waar zijn, maar het leven dat hij leidt, ondersteunt niet waar hij over spreekt. Ziet u? Hij was een onkruid . . . hij was een onkruid om mee te beginnen.

²¹¹ Nu, we komen nu bij een grote vraag, ziet u—over *uitverkiezing*, ziet u. Dus dat is. . . U moet dát zijn. U begrijpt dat wel.

²¹² Zij waren een klit om mee te beginnen; *hij* was een tarwe om mee te beginnen. Dus de droogte was begonnen; de regen viel op de rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Oké, begrepen?

[Een broeder vraagt: **“Hoe zit het met de vruchten van een prediker—zou dat . . . die het Woord predikt?”**—Red.]

²¹³ Dat. . . de prediker—nog steeds; als hij daar stond en het Woord predikte als een aartsengel, ziet u, de geheimenissen van de Bijbel begreep en een heel goede voorganger was, de mensen ging bezoeken en dergelijke zo, kon hij nog steeds verloren zijn. Ziet u? Het is zijn vrucht die het elke keer zegt, broeder. Ziet u? Hij . . . het maakt niet uit hoe goed hij is of wat hij ook is, hij moet de Heilige Geest hebben in zijn leven. Ziet u?

²¹⁴ Nu, zei Jezus niet: “Velen zullen tot Mij komen in die dag en zeggen: ‘Here, heb ik niet geprofeteerd (gepredikt) in Uw naam, en heb ik geen wonderen verricht in Uw naam?’” Hij had in tongen gesproken, hij had wonderen gedaan, uitleg gegeven, de verborgenheden van God, en al die dingen daar—Hij zei: “Ga weg van Mij, gij werkers van ongerechtigheid, Ik heb u nooit gekend.” Ziet u wat ik bedoel?

[Broeder Taylor vraagt: **“Wat dan met de man die de—de verkeerde boodschap brengt? Ik bedoel: hij—hij denkt dat hij gelijk heeft, maar hij predikt verkeerd.”**—Red.]

²¹⁵ Wel, ik geloof dat die man oprecht is, zoals de broeder die hier zit die terug wilde gaan naar zijn . . . deze dingen zo wilde nagaan. Als die man door God uitverkoren is en hij ooit voor de waarheid wordt gebracht, zal hij—zal hij het herkennen. Ziet u: “Mijn schapen kennen Mijn stem.” U begr-. . . Ziet u wat ik bedoel, broeder Taylor? Is dat waar u het over had? Ziet u?

²¹⁶ Nu, bijvoorbeeld: stel dat broeder Crase, stel dat hij een baptistenprediker was, en hij nooit iets wist over de doop van de Heilige Geest, of niets van deze dingen wist—de gaven van de Geest—en hij een goede, trouwe baptistenprediker was. Ziet u? Maar voor u het weet, kwam dit bij hem. En ik geloof dat elk kind van God zal worden. . . elk tijdperk gevestigd zal worden totdat Hij hem binnenhaalt. Het Koninkrijk kan niet komen totdat de

wil van God is gedaan. Zo is dat. En niet één zal vergaan, ziet u. Nu, ziet u, dat is hoe. . .

²¹⁷ En het Koninkrijk der hemelen is als een man die een net in zee gooit en het ophaalt. Toen hij dat deed, had hij allerlei soorten. Hij behield de vis, en de schildpadden en moerasschildpadden gingen terug in het water. Hij wierp het opnieuw uit en kreeg wat meer—misschien maar één vis. Maar Hij bleef doorvissen tot het helemaal afgevist was. Ziet u wat ik nu bedoel?

²¹⁸ Maar die vis was een vis in het begin. Het werd gewoon in gebruik genomen door de Meester, dat was alles—plaatste hem in een andere vijver waar het beter was, helderder. Maar Hij was nog steeds aan het vissen in deze kikkervijver totdat Hij alle baarzen eruit heeft. Ziet u wat ik bedoel? U begrijpt wat ik bedoel, broeder Taylor. U zou het moeten weten, bij de uwe daarzo.

Goed—nu:

113. Heeft hij die. . . Heeft hij te allen tijde de controle over de Geest over wanneer en hoe te handelen?

²¹⁹ Ja meneer. Ja meneer—de Heilige Geest heeft de controle. Ja meneer. Het heeft u onder controle en u hebt het onder controle en het zal u nooit iets laten doen dat in strijd is met de Schrift. Het zal maken dat. . . “De Geest gedraagt zich niet ongepast.” Dat is waar. Oké.

²²⁰ “Van iemand die u liefheeft. . .” Ja, dat is—dat is op deze plaats. Goed—nu zullen we hier naar een andere springen en zien waar we zijn.

²²¹ Nu, ik denk dat dat een basis heeft gevormd. Nu—nu, wanneer ik deze nu noem, als er een vraag is. . . Was er hier nog een vraag over? We begrijpen het allemaal? Begrijpen we hoe we het nu geloven?

²²² [Een broeder zegt: “Ik heb één vraag.”—Red.] Ga je gang. Hier nog over? Oké. [“Ja, over die daar. Ik aarzelde een beetje, maar. . .”] Aarzel niet, dit is—dit is. . . [“U sprak over de man die predikt, en als hij niet de boodschap predikt die Christus heeft voortgebracht, en ongeacht wat er in zijn bediening gebeurt, wanneer hij in contact komt met de waarheid en hij het verwerpt, wat dan?”] Hij is verloren. Excuseer me even voor. . . [“Ik had het met betrekking tot voorbestemming of verordeneerd vóór de grondlegging van de wereld.”] Dat klopt. Dat klopt. Ziet u? [“Dus, als het ware: hij hoorde niet zo te zijn?”] Hoorde niet zo te zijn, vanaf het begin, ziet u. “Ze gingen uit ons weg, omdat ze niet van ons waren.”

²²³ Bijvoorbeeld zo—het is hetzelfde in Hebreeën 6. Ziet u? Mensen interpreteren dat Schriftgedeelte zo vaak verkeerd; ze denken dat het “onmogelijk” is. Hij zei: “Het is onmogelijk voor

degenen die eens verlicht waren en deelgenoten zijn geworden van de Heilige Geest, als zij zullen afvallen.” Ziet u, ze pakken het gewoon niet. Hij zegt: “Het is onmogelijk voor degenen die eens verlicht waren en deel hadden aan de Heilige Geest, aangezien als zij zouden afvallen, om zich weer tot bekering te brengen, gezien dat zij voor zichzelf de Zoon van God opnieuw kruisigen en Hem openlijk te schande maken; het bloed van het verbond waarmee Hij gekruisigd werd ‘onheilig’ achtten, gesmaad hebbende de werken van genade.”

224 Wel, voor mij is het een openbaring. Zeker. Het is net als Handelingen 2:38 en Handelingen . . . en Mattheüs 28:19. U moet het gewoon oppikken, ziet u.

225 Nu, kijk—hier is het: hetzelfde. Welnu, hij spreekt tot Hebreeërs. Ziet u? Lees nu verder in het hoofdstuk, tot ze verder gaan en er staat: “Want het is vreselijk, te vallen in de . . . vallen in de handen van de levende God.” Nu, hier is een man—net als die grensgelovige. Hier: hier is een . . . Hier: hetzelfde was . . . hier: perfect voorbeeld—ik zie het in mijn gedachten.

226 God riep Israël uit Egypte. Al deze mensen kwamen eruit, ieder van hen—werden bevrijd, staken de Rode Zee over, de woestijn in. Klopt dat? De Rode Zee . . . Toen zij zich hadden klaargemaakt, luisterden naar Mozes’ boodschap, begonnen te marcheren (rechtvaardiging)—ze keerden zich om, begonnen hier.

227 Ze kwamen bij de Rode Zee (het bloed) en gingen door de Rode Zee, en achter hen lagen alle opzichters dood. Ze waren toen maar ongeveer drie dagen van het beloofde land af. Ziet u? Zo ver waren ze maar, minder dan zestig kilometer, ziet u. Dus daar zijn ze; met slechts twee dagen zouden ze daar al ruimschoots hebben gezeten.

228 Dat is wat ik van plan ben om over een paar dagen in Phoenix te prediken, in de Zakenlieden-bijeenkomst: *Blijvend op deze berg*. Maar Hij hield ze daar veertig jaar lang, omdat ze . . . Mm-hm! Ziet u?

229 Dus ze kwamen hiertoe en ze keken om, (geheiligd), “O, halleluja! Prijs God! Glorie aan God. Halleluja! Daar ligt dat oude dat me eens dwarszat: dood. De oude sigaretten die ik eens rookte zijn weg. De oude drank die ik vroeger dronk is allemaal in de Rode Zee van het bloed van Jezus Christus. O, glorie voor God! Halleluja!”

230 Ieder van hen, kwamen hierheen: ze staan nu voor Kanaän, staken de Jordaan over. Wel, hij nam een vertegenwoordiger uit elke stam. Is dat juist? En hij stuurde ze erheen. Wel, sommigen van hen zeiden: “O, o, o, wij kunnen het niet. Nee; het—het . . . Wel, wij zien eruit als sprinkhanen bij hen vergeleken!” Ziet u?

231 “Nu, tot welk soort gemeente zou ik prediken als ik die Heilige Geest en dat allemaal zo onderwees? Wel, ik zou lege

stoelen hebben. Mijn methodistenmensen zouden eruit stappen; mijn baptistenmensen, mijn presbyteriaanse.” Laat ze eruit stappen. Het waren geiten om mee te beginnen! U wilt schapen, zie. Ziet u? U hoedt geen geiten. Hoed schapen! Wat heeft het voor zin om geiten te hoeden wanneer . . .? . . . en er schapen zijn die gehoed moeten worden? Ziet u? En hier . . . hier bent u hiér, ziet u. Ik heb altijd gezegd dat ik tot vier palen zou prediken en de waarheid zou prediken . . . de gemeente. Ja meneer—kwamen hierheen.

²³² Maar ziet u: nu, wat heeft hij gedaan? Ze kwamen terug; en Jozua en Kaleb, twee procent—of is dat het percentage . . . twee van . . . twee twaalfden ervan—twee twaalfden. Wel, er waren er twaalf van hen—dat zou twee van de twaalf zijn: twee twaalfde van hen geloofden het. Ze gaan regelrecht het beloofde land in, zeiden: “Tjonge, dit is een goede plek om te zijn.” Ouwe Jozua en Kaleb, jongen, zij vertrouwden op het Woord; God gaf het hun, zei: “dat is van jullie.” Ze gaan erheen—ze sloegen een grote tros druiven eraf en hier kwamen ze ermee aanslepen, zo. “Kom op, jongens! Dit is een prachtige plek! Neem een hap,” ziet u, druiven van ongeveer zo dik.

²³³ En, o, tjonge—ze zagen die, zeiden: “O, wij kunnen het niet.” Toen ze teruggingen, zeiden ze: “Nee, broeder, deze Mozes heeft ons hier in de woestijn gebracht,” deze Heilige Geest, ziet u—die hij vertegenwoordigde, “heeft ons hier in de woestijn gebracht. En hier zijn we, onze bediening is geruïneerd, en wij zouden zoiets niet kunnen doen.”

²³⁴ “Gaan terug,” ziet u, “zij die eens waren verlicht, gerechtvaardigd, door geloof—geheiligd.” Ziet u, ze komen langs dit tweede altaar en kijken naar de overkant, het beloofde land in. “Wij die eens verlicht waren, en die zijn . . . hebben geproefd van de hemelse gaven.” Ziet u: hebben ervan “geproefd”. Zij brachten het mee terug. “Wij zien dat het juist is. Wij zien het eigenlijk.” “Geproefd hebben van de hemelse gaven, deelgenoten hiervan zijn gemaakt, ziet u, deze Heilige Geest—namen er deel aan.”

²³⁵ “Dat is goed—jongen, kijk daar eens naar—die man. Wel, ik weet dat hij blind was; nu kan hij zien. Kijk naar die oude . . . Jongen, wat gebeurde er met die kerel? Wie heeft ooit gedacht dat die jongen daar zonder enige opleiding . . . daar staat hij met het vuur in de wereld.” Ziet u? Zie? Ziet u?

²³⁶ En dan afvallen, ziet u, en moet . . . om zichzelf te vernieuwen, weer terug te gaan tot bekering— terug te gaan om bekering te prediken, in plaats van dat—wat Hij in het begin zei: leggende de . . . laten we . . . U weet wel: over het opnieuw leggen van het fundament van dode werken tot bekering, enzovoort. Zo zullen wij, zo God het wil, ziet u. Ziet u, we zullen dat doen. We zullen teruggaan en dit fundament daarginds leggen—maar terug te

gaan tot bekering, zelf, om zich ervan te bekeren dat ze daar ooit zijn geweest. “Het spijt me dat ik daar ooit was,” en het bloed van het verbond waarmee hij geheiligd was te achten alsof het “onheilig” was, en gesmaad hebbende de werken van genade. Het is met hem gedaan, broeder! Dat is alles. Het is afgelopen met hem. Ziet u?

²³⁷ Welnu, ziet u, het is onmogelijk voor een uitverkoren kind om dat te doen. Hij zal dat niet doen. “Mijn schapen kennen Mijn stem.” Als het in Kanaän wordt geroepen of waar het ook is, zullen ze gaan. Ziet u? “Mijn schapen kennen Mijn stem.”

[Een broeder vraagt: “**En ze moeten ook in Handelingen 2:38 geloven, nietwaar?**”—Red.]

²³⁸ Dat zou dat omvatten—elk stukje van de Schrift—het allemaal omvatten. Dat klopt precies, broeder.

114. Zijn er twee...zijn—zijn er twee verschillende soorten Bijbelse tongen? Is er een verschil tussen tongen die in persoonlijk gebed worden gesproken, en in de gemeente, waar uitlegging vereist is? Op de dag van Pinksteren werden de tongen begrepen door mensen uit verschillende naties; maar in I Korinthiërs 14:2 werden onbekende tongen tot God gesproken, niet tot de mens. I Korinthiërs 13:1 verwijst naar zulke: van mensen...(K-o-r: ik denk dat dat Korinthiërs is, 13...wat is...)...voor zulke: van mensen, en de andere van engelen.

²³⁹ O ja. Ziet u? Wel, het...Nu, broeder, wie u ook bent, u—u hebt uzelf hier beantwoord. Ziet u? Ziet u:

Zijn er twee verschillende tongen? (Er zijn vele verschillende tongen. Ziet u?) **Zijn er twee verschillende tongen in de Bijbel—twee verschillende tongen?**

²⁴⁰ Op de dag van Pinksteren was elke natie onder de hemel daar met tongen. Ziet u? Goed.

En is er verschil tussen de tongen die in persoonlijk gebed worden gesproken en in de gemeenten waar uitlegging vereist is? Ja.

²⁴¹ Paulus sprak hier ook in de Korinthiërs, waar u het hier vroeg, en hij zei: “Er zijn tongen van engelen, en er zijn tongen van mensen.” Nu, tongen van engelen is wanneer een man bidt tot hemzelf...tot hem en God—alleen. Maar wanneer hij in een—een taal spreekt, moet het in de gemeente worden uitgelegd, tot opbouw van de gemeente. “Wie in een onbekende tong spreekt, bouwt zichzelf op; maar wie spreekt...wie profeteert, bouwt de gemeente op.” Dus hij zei: “Ik spreek liever vijf verstaanbare woorden dan tienduizend in een onbekende tong, behalve—tenzij er uitlegging is.” Dan is het...wordt het dan gesproken door profetie, wat opbouwend is. Ziet u wat ik bedoel?

²⁴² Nu—de . . . Nu, er zijn twee verschillende tongen: van mensen en engelen. Ziet u? En Paulus zei: “Al spreek ik met tongen van mensen en engelen,” ziet u, zowel mensen als engelen— beide tongen—degene die niet . . .

²⁴³ Nu, dat is waar de pinkstermensen, tongenbewijs-mensen, die zeggen . . . mij vertelden— hij zei: “Nu, broeder Branham, u bent helemaal in de war.”

²⁴⁴ Zei . . . Ik zei: “Wel, als u het volgens Handelingen 2:4 krijgt, dan hoorde iedereen u spreken in de taal waarin ze geboren waren.”

“O!” zei hij. En “Nee! Nee!” zei hij.

Ik zei: “Zeker. Ja meneer.”

²⁴⁵ Zei: “Nu, broeder Branham, u bent helemaal in de war.” Zei: “U hebt het over de . . .” Zei: “Er zijn tongen van ‘engelen’. Dat is de Heilige Geest-engel, die neerkomt en door u spreekt.”

²⁴⁶ Nu, het klinkt goed, ziet u: het klinkt alsof het een hoop waarheid zou kunnen zijn, maar het is niet helemaal de waarheid. Toen Satan Eva vertelde: “Zeker zult u niet sterven,” dat was een . . . hij vertelde haar een hoop waarheid, maar dat was niet de waarheid. Ziet u?

²⁴⁷ Nu—zei: “‘Mensen en engelen,’ en de engel over wie hij sprak was . . .”

²⁴⁸ Nu, laten we eens kijken hoe dit niet strookt met de Schrift. Ziet u? Nu, het zal niet “samengaan,” bedoel ik te zeggen. Pardon, ik bedoelde niet te zeggen dat het niet “strookt” met de Schrift. Ik bedoel “samengaan” met de Schriften, of de Schrift “volgen, in lijn” met de Schrift is het beste woord.

²⁴⁹ “Nu, de man die met engelentongen spreekt,”— hij zegt: “dat zijn de tongen van de Heilige Geest die . . .” hij zei: “nu, toen u— wij—zij de Heilige Geest ontvingen . . .”

Ik zei: “Heb . . . Wanneer—waar hebt u het ontvangen?”

²⁵⁰ Wel, hij vertelde me precies de plek, de minuut en het uur. Ik twijfel er niet aan dat hij het ontving. Ziet u? Ik heb geen . . . Ik ben niet zijn rechter. Ziet u? Hij zei: “Dat is waar ik het sprak.” Hij wist precies de plaats. Zei: “Er gebeurde iets met mij.”

²⁵¹ Ik zei: “Ik geloof het. Ziet u? Maar toch was dat niet het bewijs van de Heilige Geest voor u, zoon.”

“O ja!” Zei: “Dat, dat was het!”

En: “Nee.”

Hij zei: “Nu, kijk: ik wil u iets vertellen, broeder.”

²⁵² Ik zei: “Hebben de mensen in uw gehoor—die gemeente daar in Indianapolis waar u zei dat u het ontving— hebben die mensen u in het Engels horen spreken, hun vertellend over de opstanding en de kracht van God en alles?”

Hij zei: “Welnee! Ik sprak in—in onbekende tongen.”

253 Ik zei: “U hebt het nooit gekregen overeenkomstig Handelingen 2:4—want elke . . . niet één woord was onbekend. ‘Wij horen ieder mens in onze eigen taal.’”

254 “O,” zei hij, “broeder Branham, ik zie waar u in de war bent.” Hij zei: “Ziet u,” zei hij, “er zijn tongen die tongen van engelen zijn—wanneer u de Heilige Geest ontvangt,” zei hij, “dan spreekt u in tongen en niemand hoeft dát uit te leggen: dat is—dat is de Heilige Geest die spreekt. Ziet u? Maar dan hebt u een gave van tongen, en dat is om uitgelegd te worden.”

255 Ik zei: “Dan hebt u het paard achter de wagen; op de dag van Pinksteren hadden zij dan het paard achter de wagen. Voordat ze de Heilige Geest kregen, onbekende tongen, spraken zij in tongen die begrepen werden.” Ziet u? Dus eigenlijk, het . . .

256 Er zijn twee verschillende tongen. Tongen van engelen: dat is de man in persoonlijk gebed ergens die tot God spreekt—die tot God spreekt in engeltongen. Ik zou u nu even een geval kunnen noemen, maar ik heb de tijd niet. U weet nog toen de vrouw daar naar de gehoorzaal kwam in . . . waar doctor Alexander Dowie vandaan komt—Zion. Herinnert u zich mij daar? En Billy kwam me daar halen om me naar de samenkomst te brengen, en ik zei: “Billy, ga maar terug.” En ik . . .

Hij zei: “Waarom huilt u? Is hier iemand geweest?”

257 Ik zei: “Nee hoor. Ga maar terug; vertel broeder Baxter om vanavond te prediken.”

258 En ik knielde op de vloer en ik zei: “Here, wat is er met mij aan de hand?”

259 En plotseling hoorde ik iemand aan de deur aan het spreken, in andere talen. Ik dacht . . . Het was Duits. Ik dacht: “Wel, die man is gekomen om hem een . . .” Ik stopte, weet u, aan het bidden—ik luisterde naar hem, stond daar zo. En ik dacht: “Wel, hoe zal die kerel dat ooit begrijpen?” Want ik kende de man die dat motel runde—ongeveer vijf mijl buiten de stad, weet u. Ik moest daarheen (zoveel mensen rondom)—een klein stadje. Ik zei: “Wel, dat is vreemd. Hm.” En ik zei: “Daar . . . Wel, jongen, heb je wel ooit gehoord . . . wat . . . Die man krijgt nauwelijks adem.” Ziet u, ik dacht dat—zo hard als hij sprak! Wel, ik zei: “Wel, dat . . . wel, dat was ik!” Dus ik hield me gewoon heel stil, ziet u, zei niets, hield me gewoon heel stil. Na een tijdje was Hij klaar met spreken, en toen het zover was, voelde het alsof ik door een legerbende kon rennen en over een muur kon springen.

260 En ik ging naar buiten, en Billy ging de poort uit en ik schreeuwde naar hem: “Wacht eens even!”

261 Hij kwam terug—hij had een frisdrank gedronken. En hij zei: “Papa, wat is er aan de hand?”

262 Ik zei: “Wacht nou even, wacht even, ik ga met je mee.”

263 Ik begon mijn gezicht heel snel te wassen. Hij zei: “Wat is er aan de hand?” Hij weet wel beter dan tegen mij te praten als we naar de samenkomst gaan. Hij zei: “Wat is er aan de hand?”

264 Ik zei: “Niets, niets, niets, helemaal niets. Ga gewoon naar de samenkomst.”

265 We gingen naar de samenkomst—broeder Baxter zat daar “*Niets tussen mijn ziel en de Redder*” te spelen. Hij kwam binnen—hij zei: “Oef! Ik dacht dat je niet zou komen!”

Ik zei: “Ssst.” Ging naar voren en begon gewoon te prediken.

266 Toen ik klaar was—tegen de tijd dat ik klaar was met prediken—wel, jongen, iemand ging naar achteren in het gebouw daar achteraan in die grote gehoorzaal. Plaatste een verlengde microfoon daar achteraan—en er was een vrouw daar achterin die gewoon heen en weer door het gangpad liep, zo hard als ze maar kon aan het jubelen.

267 We kwamen erachter dat ze tuberculose had, en de Twin Cities (Saint Paul) verlaten had; de ambulance wilde haar niet brengen, omdat ze bang waren dat haar longen zouden barsten. De dokter zei: “Het geringste. . . haar longen waren als honingraten,” — zei: “als ze ooit braken, zou ze dood zijn. Dat zou alles zijn.” En enige heiligen namen een oude Chevrolet-auto uit '38 en namen de achterbank en pasten die aan, legden haar erin, en waren op weg erheen. En ze raakten een kleine hobbel of zoiets onderweg en ze begon bloedingen te krijgen, en ze begon gewoon het bloed eruit te spuiten, en ze. . . het ging door haar neus en zo allemaal. Ze werd zwakker en zwakker, en tenslotte. . . Ze wilde niet in de auto sterven— ze zei hun te stoppen en haar op het gras te leggen.

268 Ze haalden haar eruit. En ze stonden allemaal over haar heen te bidden— en plotseling zei ze dat iets haar trof en daar stond ze op. En daar ging ze, al juichend over die weg, zo hard als ze kon. Hier was ze in de kerk, liep gewoon het gangpad op en neer.

269 Ik zei: “Zuster, hoe laat was dat?” Precies dezelfde tijd dat de Heilige Geest door mij heen sprak. Wat was het? Gaven.

270 Wat is dat—die kleine opossum die daar bij de poort lag om voor gebeden te worden? Een onwetend dier—niet eens een ziel—kan goed van kwaad niet onderscheiden; ziet u—het heeft geen ziel (heeft een geest), geen ziel.

271 Wat was het? De Heilige Geest die voorbede deed. God zond een gave naar de aarde, en de Heilige Geest kon gewoon niet langer wachten, dus kwam Hij en nam Hij gewoon de macht van mij over en begon zelf terug te spreken, op die manier—zelf terug te spreken—zelf voorbede te doen. En toen we de tijd controleerden: op precies dezelfde minuut, dat zij. . . ze legden haar op een grasstrookje—ze wilden zien. . . Omdat ze wisten dat ze stervende was—ze zouden moeten zeggen hoe laat ze stierf.

Het was diezelfde minuut dat de Heilige Geest daar op mij viel en voorbeden begon te doen— uitingen, woorden—je kunt ze niet verstaan, ziet u, op die manier—uiting gevend. Dat is de Heilige Geest die spreekt.

²⁷² Ik behoefde dat niet te weten. Ziet u, ik behoefde dat niet. Dat was haar. . . misschien haar engel. We komen daar over een paar minuten aan toe, ziet u—die daarheen kwam en die boodschap gaf, ziet u.

²⁷³ Nu—nu, dat is. . . dat klopt. Er zijn twee verschillende tongen: een ervan is om. . .

²⁷⁴ Is er een vraag? Goed—proberend te weten wat God zegt, ziet u. Nu, ik—ik zou zeggen, broeder Stricker, daarover, met betrekking tot dat: probeer daar niet over te denken, ziet u. Laat de Geest gewoon zelf het spreken doen. Probeer het niet te verstaan, ziet u, want. . . geef uzelf gewoon verder over aan de Geest. Ziet u? Want u probeert te—te—te zeggen: “Hé, wat zeg je nou?” Ziet u? “Hé, heb je het tegen mij? Hè?” Ziet u—hij is. . . ziet u, hij probeert dat.

115. Nu. Is het in orde als iemand in tongen spreekt wanneer voor anderen wordt gebeden bij het altaar [Leeg gedeelte op de band—Red.] zonder uitlegging? [Leeg gedeelte op de band.]

²⁷⁵ Laat me zien wat ik daarover heb opgeschreven; ik moet even kijken. Als er geen uitlegger is, laat ze zich dan stilhouden. In I Korintheërs, het 1e hoofdstuk. . . het 14e hoofdstuk en het 28e vers. Wie heeft er een Bijbel? [Een broeder leest I Korintheërs 14:28—Red.]

[. . . als er geen uitlegger is, laat hij zich stilhouden in de gemeente; . . .]

²⁷⁶ Goed. Nu: als er geen uitlegger is—wanneer ook in de gemeente— waar ook in de gemeente: blijf stil, als er geen uitlegger is.

²⁷⁷ Bij het altaar. . . het enige dat iemand. . . Vaak hoort u van mensen die naar het altaar gaan. Ik hoorde een dierbare broeder, kort geleden, bij het altaar, die er gewoon heen ging en iemand op de rug klopte en dan zelf in tongen sprak, het sprekend alsof ze hen probeerden te tonen wat ze moesten doen. Ziet u, dat is min of meer kunstmatig de Heilige Geest te brengen, (dat proberend) naar de mensen. Doe dat niet. Ziet u? Wat u moet doen, is die persoon gewoon met rust laten. Laat ze hun handen opsteken totdat de Heilige Geest binnenkomt, ziet u. Ziet u? Dus het—het is—het is een verkeerd. . . Nee, ze zouden zich stil moeten houden in de gemeente, ziet u.

²⁷⁸ [Een broeder vraagt: “Broeder Branham?”—Red.] Ja, broeder. [“Stel dat iemand in een dienst was en—en aan het eind van de dienst, meestal, wanneer er een boodschap voortkomt—

de persoon die de gave heeft, zullen zij in staat zijn om te herkennen...of kunnen ze in staat zijn om het verschil te kennen tussen de—de engel...de tong van de engel of de boodschap die erdoorheen komt?”]

²⁷⁹ Nu, even zien. Nu...[Leeg gedeelte op de band—Red.]... zolang zij binnenkomen en, zij schrijven het op, leggen het op mijn lessenaar. Ziet u? En ik zou het zo voorlezen. Maar toen ik daar in die kamer liep, broeder—dat was alles. Ziet u?

²⁸⁰ En voordat ze hier binnenkwamen, zouden ze hier achteraan staan, en iedereen zo stil als maar kon zijn. En de zuster zou daar, zuster Irene daar, bij het—bij het altaar daar aan het spelen: *Daar bij het kruis*. Wij zouden niet...De zaalwachters liepen gewoon heen en weer. Als ze iemand zagen praten, zeiden ze: “Sst, sst, sst.” Ziet u? En als kinderen wat...Gingen ze heel lief zitten en zeiden ze: “Het huis van de Here, lieverd. Je moet niet...Je behoort je nu te gedragen in het huis des Heren.”

²⁸¹ En de man en de vrouw en iedereen, ze lieten hen hun jassen ophangen en dergelijke. Iemand hier bij de deur om ze te ontvangen zodra de deur openging. De...en alles ervoor gereed, weet u, de gemeente in orde te brengen. Ieder een stoel geven en zien of ze zijn gaan zitten.

²⁸² En ik was in de kamer aan het bidden—was daar waarschijnlijk sinds twee of drie uur die middag. Niemand viel mij lastig. Ik ging daarheen met mijn boodschap.

²⁸³ En toen, net op het moment om te beginnen, begon de zangleider een lied: “Laten we lied nummer *zo-en-zo* opslaan,” zoals *Daar bij het kruis waar mijn Redder stierf* en zo verder, weet u, en dat zo op gang te brengen. Dan, wanneer je ongeveer twee specials zingt...We besteden nooit te veel tijd aan zingen; het is het Woord. Als ze een samenzang hebben...dat is waar ze deze geregelde samenzangen voor hebben. Wij—wij zijn...Het Woord is het belangrijkste waarvoor de mensen daar komen—het is het huis van correctie.

²⁸⁴ En dan, misschien zal de medewerker, zoals broeder George, broeder George DeArk, opstaan en gebed opzenden. En dan zouden we een ‘special’ hebben, zoals een solo of zoiets dergelijks. En dan was het tijd; iemand zou me laten weten dat het tijd was om eruit te komen. Als dat zo was, goed—ik zou er fris uitkomen, onder de zalving. Ziet u?

²⁸⁵ Wel, misschien hadden ze die week ergens een samenkomst gehad, hier in de gemeente, hadden ze hun eigen samenkomst. Misschien voordat de dienst die avond ooit begonnen was, hadden ze een samenkomst. En hier was het...Heb ik het hier en zeg: “Er staat geschreven, hier op dit blad, dat er een zekere storm zal komen door deze streek, volgende week,” of iets dergelijks, weet u, zoiets dergelijks zal plaatsvinden. “Het werd geschreven, in tongen gesproken en uitgelegd door twee heiligen

van de gemeente hier, broeder *Zo-en-zo* en broeder *Zo-en-zo*. Twee getuigen ervan legden hier getuigenis af; zij hebben hun namen hier ondertekend, dat het opgetekend werd ‘dat het van God zou zijn’, het is *Die-en-die* en *Die-en-die*.” Dat is mijn eerste deel.

286 Dan zeg ik: “Goed, we zullen ons hierop voorbereiden; laat ieder in gebed zijn. Ziet u? Nu, is er een speciaal verzoek, iedereen?” Weet u wel. “Laten we bidden.” Stond op en bad. ‘Rechtstreeks naar het Woord toe, regelrecht naar het Woord.

287 Toen, onmiddellijk nadat de dienst voorbij was, werd de altaaroproep gedaan. Ziet u? De altaaroproep was waar we ons vooral op hebben ingezet—de altaaroproep—de mensen naar het altaar te krijgen. En dan, nadat die altaaroproep voorbij was, zou ik dan misschien voor de zieken bidden, ziet u, of zoiets dergelijks.

288 De dienst werd helemaal ingenomen, omdat de geest van de profeten onderworpen is aan de profeet.

289 Dat is waar ik aan dacht. . . Herinnert u zich de avond toen ik het visioen zag, toen de engel naar mij toe kwam lopen? Ik zat daar in de kamer te denken. Ongeveer. . . o, ver in de nacht, zeggende: “‘De geest van de profeten is. . .’ Hoe zou dat kunnen?” Ik keek naar dat licht dat flitste, en hier kwam Hij aanlopen, daar regelrecht langs naar waar ik was. Ziet u? Dat is toen Hij mij opdroeg—dáár, ziet u—naar deze samenkomsten.

290 Nu: nee, het is de—de persoon die de boodschap geeft. Dat is wat uw vraag is, geloof ik: “De persoon die de boodschap geeft, zou hij. . . is—is de persoon die de boodschap geeft, zou hij weten dat het de engel des Heren was of niet?”

291 [Een broeder zegt: “Nu, de vraag was: u zegt dat er de tongen van engelen is. . .” Leeg gedeelte op de band—Red.] Ik denk niet dat hij dat zou kunnen. Nu, het is de wijze waarop we het nu hebben. Maar ziet u, wanneer we het krijgen op de wijze waarop we behoren te zijn, waar ze een vaste bijeenkomst daarvoor hebben, laat. . .

292 Ziet u, elk van hen is een bediening. Stel: *u* spreekt in tongen, *hij* legt uit, en *hij* spreekt in tongen, *hij* profeteert; u bent hier gewoon leken, de gemeente—maar toch hebt u een bediening, en u hebt iets. U probeert het Koninkrijk van God te helpen, er iets voor te doen, ziet u, en dus komen jullie broeders samen. Dat is de reden dat voorgangers, zoals hier, dat wij samenkomen: we hebben iets gemeen. Dat jullie broeders samenkomen, de Schrift bestuderen en in tongen spreken en uitleggen en de boodschappen geven, ziet u.

293 Maar nu, als deze man dan, als hij beseft. . . Hij is naar de samenkomst geweest—hij heeft een gave van tongen. Wel, als hij naar de samenkomst komt, spreekt hij in tongen, maar er wordt geen uitlegging gegeven—de uitlegger krijgt het niet.

[Een broeder vraagt: **“Zou u dan zeggen dat die mensen het lichaam opbouwen, maar de ambten zoals voorgangers, leraars en zo, het lichaam vervolmaken?”**—Red.]

²⁹⁴ Ja, daar is het voor: de volmaaktheid. Ziet u? Deze worden gegeven voor perfectie, ziet u. Ik geloof dat de—de—de Geesten worden gegeven voor de volmaking...vervolmaking van de gemeente.

²⁹⁵ Nu: zij...deze mensen die spreken, zij zijn met de Geest vervuld, daar bestaat geen twijfel over. Nu, hier is een man, misschien spreekt hij hier in de samenkomst en geeft hij...Nu, hij staat vlak voor de uitleggers, ziet u, en toch krijgt niemand de uitlegging; er is gewoon iets mis. De uitlegger kan daar niets aan doen, ziet u. Hij—hij moet door inspiratie uitleggen, net als degene die dat spreekt. En hij heeft misschien een echte gave van spreken in tongen, maar hij heeft niet de gave van tongen...een taal. Ziet u, hij...

²⁹⁶ En dan, de zaak voor hém te doen, is, wanneer hij deze tong gebruikt, dan ziet hij...Nu, wat hij—hij probeert niet...Als hij weer indruk probeert te maken, is hij een opgeblazen kwast. Hij...Hij is verkeerd om mee te beginnen, ziet u—hij zal nergens komen. Ziet u—u denkt: “Wel, prijs God, die man wil gewoon mijn tongen niet uitleggen. Dat is alles.” Nu, ziet u: hij is verkeerd om mee te beginnen. Hij heeft daar het—het verkeerde motief, het verkeerde doel. Ziet u?

²⁹⁷ Maar als hij er lief en nederig mee is en zegt: “Wel, misschien wilde de Here mij niet in Zijn dienst gebruiken. Maar toch, ik...Hij zegent gewoon mijn ziel. Hij wil mij opbouwen, mij laten weten dat ik dicht bij Hem ben wanneer ik in tongen spreek. Dus ik zal in de appelboomgaard lopen: ‘O God!’ En de kracht begint op mij te vallen en ik begin in tongen te spreken. Ik kom verfrist binnen, ziet u.” “O—ziet u, U spreekt tot mij, Here—U houdt mij gewoon in orde door in tongen te spreken.” Ziet u? “En Here, vandaag had ik tot die man moeten spreken. Vergeef mij ervoor, Here. Ik—ik—ik heb iets nagelaten wat ik niet had moeten doen. Vader, vergeef me alstublieft.” En meteen: daar gaat het, spreken in tongen. “Aah...oef, ’k voel me er nu beter over!”

²⁹⁸ Ziet u, dat is in orde. Ziet u, uw—uw gave is niet om in de gemeente te worden gebruikt, maar het is om ú op te bouwen. “Hij die in een onbekende (ónbekende) tong spreekt, bouwt zichzelf op.” Ziet u? Nu, als er geen uitlegger is, dan...Ziet u wat ik bedoel? Ziet u—dat is het. Dus hij zou het zelf niet weten. Hij is gewoon...Maar hij zal het weten wanneer hij er is.

Nu moet u het gewoon samen laten gaan, ziet u, dat is het enige wat u kunt doen, totdat u het gescheiden krijgt. Dat is de reden dat ik denk dat het...

116. Leg I Korinthiërs 14:5 uit.

299 Wie heeft het nu snel? Heeft een van u het? [Leeg gedeelte op de band. Een broeder leest I Korintheërs 14:5 voor—Red.]

[...allen in tongen sprak, maar meer dat gij profeteert; want hij die profeteert, is groter dan hij die in tongen spreekt, tenzij hij uitlegt, zodat de gemeente opbouwning moge ontvangen.]

300 Goed. “Ik zou liever... Ik zou willen dat u allen in tongen sprak.” Paulus probeerde te zeggen... Zoals de gemeente... u—u mijn kerk bent. Sommige van Paulus’ gemeenten waren niet zo groot als het aantal leden als wat ik hier heb. Dat is juist—soms tien of twaalf. Ziet u? Zie? Nu: nu, hij zei: “Ik zou willen dat u allen in tongen sprak.” Verbaast dat u?

301 Ziet u, toen de—de—de gemeente die de... in Handelingen 19 had, geloof ik, ongeveer een twaalfstal leden. Ziet u? Gewoon hele kleine zendingsposten, ziet u. Dus, het is altijd in de minderheid geweest, ziet u. En ik denk dat er stond: en er waren ongeveer zo veel, een twaalfstal mannen en vrouwen, ziet u, erin.

302 Nu, als u... Ziet u hier, hij zei: “Ik zou willen dat u allen in tongen sprak. Ik—ik wou dat u allen zou spreken... allen met tongen zou spreken—gewoon zo vol van de Heilige Geest dat u gewoon in tongen zou spreken. Maar,” zei, “ik zou liever hebben dat u profeteert; tenzij het voor uitlegging is—er een uitlegging is.”

303 Hoe staat dat daar? Wie... Hebt u het daar...? ...Laten we het nog eens lezen. Nu, luister:

304 [Een broeder leest I Korintheërs 14:5—Red.]

[Ik zou willen dat gij allen in tongen sprak, ...]

Nu, hou het daar even: “Ik zou willen dat u allen in tongen zou spreken.”

[...maar liever dat gij profeteert; ...]

“Ik heb liever dat jullie allemaal profeteren.”

[...want groter is hij die profeteert dan hij die in tongen spreekt, ...]

Nu, hou het daar even.

305 Nu, wat is “groter dan hij die profeteert”? Is dat waar je wilde dat ik bij stilstond? [Een broeder zegt: “Ik zei gewoon ‘dat dat een andere...?’”—Red.] Ja. Ziet u? Ja. Ziet u? Nu, hier is waar...

306 Nu, stel bijvoorbeeld nu dat we vanavond twee onwetende mannen onder ons hebben. Ze weten hier niets over—en ik kom binnen en jullie zijn allemaal... we beginnen hier met deze samenkomst, en—en u begint gewoon in tongen te spreken—ieder van u—gewoon in tongen te spreken, in tongen te spreken, en in tongen te spreken, en in tongen te spreken. En—wel—wat is er? Ziet u, de onwetende man zegt: “Hm! Ze zijn allemaal gek!” Ziet

u? Maar als een profeteert, ziet u—dan zegt hij iets dat hij kan verstaan.

³⁰⁷ Nu, ga verder en lees nu de rest ervan. [De broeder gaat verder—Red.]

[... *tenzij hij uitlegt*, ...]

Daar hebt u het. Nu: “tenzij,” ziet u. Ik—ik zou... Degenen die—degenen die profeteren zijn groter dan hij die in tongen spreekt, *tenzij* deze een uitlegging geeft. Ga nu verder, ziet u.

[... *zodat de gemeente opbouwning moge ontvangen*.]

Daar hebt u het, ziet u: de gemeente wordt opgebouwd.

³⁰⁸ Nu, met andere woorden: wel, de gemeente... deze man... Hier zijn... hier zijn *zo* velen hier die onwetend zijn—jullie zitten vanavond gewoon te midden van ons; we houden deze samenkomst. We zijn hier allemaal en zoeken onze... willen weten over de Here—jullie zijn allemaal net begonnen in tongen te spreken. Niemand zei wat—begonnen gewoon in tongen te spreken. “Ik wil dat u... Ik zou... Dat zou prima zijn,” zei Paulus. “Als allen van u in tongen spraken, zou dat prima zijn.” Maar wat als sommigen van u profeteren—opstaan en zeggen: “ZO SPREEKT DE HERE: ‘Er zit hier een man en hij is een vreemdeling onder ons. Zijn naam is *Jan Jansen*. Hij komt uit een plaats *zo-en-zo*. Hij heeft zijn vrouw en vier kinderen daar achtergelaten. Hij is hier vanavond omdat hij hulp zoekt. Hij was vandaag bij een dokter in Memphis, Tennessee. En hij zei... De dokter vertelde hem dat hij kanker aan de longen had. Hij is op sterven””?

³⁰⁹ Hij zei: “Als allen in tongen spreken en de onwetenden komen bij u, zou hij zeggen... dan zal hij zeggen: ‘Zijn jullie niet allemaal gestoord, of gek?’ Maar als een profeteert en het geheim van het hart openbaart, *dán* zullen ze neervallen en zeggen: ‘Waarlijk, God is met u!’” Ziet u daar?

³¹⁰ Welnu, hier. Nu, u spreekt in tongen, maar één geeft de interpretatie, zegt: “ZO SPREEKT DE HERE,” onder de interpretatie: “Er is een man die onder ons zit, die zijn vrouw heeft verlaten, was vandaag in Nashville,” of Memphis, of wat het ook was, “en hij heeft longkanker. Kwam hier binnen—en zijn naam is *Jan Jansen*,” *Zo-en-zo*, op die manier. Ziet u?

³¹¹ “Tenzij het voor uitlegging is,” of... ziet u, dan bouwt het op. Ziet u? Dan zullen ze zeggen... Dan zal die man weggaan en zeggen: “Laat me u iets zeggen: zeg mij niet dat God niet met die mensen daar is. Jazeker! Die mensen kenden mij helemaal niet.” Ziet u?

³¹² Dus we willen de gaven van profetie *plus* de gaven van spreken in tongen. Maar bij het spreken in tongen, ziet u, moet er uitlegging zijn. En dan, wanneer het wordt uitgelegd, is het profetie. Ziet u? Dan is het profetie. Nu, ik heb die vraag hier

zo dadelijk, dus ik zal—ik zal er zo snel mogelijk naartoe. [Leeg gedeelte op de band—Red.]

117. Mattheüs 18:10.

[Een broeder leest Mattheüs 18:10—Red.]

[. . . dat *gij niet een van deze kleinen veracht; want Ik zeg u, dat in de hemel hun engel—engelen altijd het aangezicht van mijn Vader aanschouwen, die in de hemel is.*]

313 Goed. Nu, de broeder, wie u ook bent—er zijn natuurlijk geen namen, alleen kleine kaartjes, ziet u—degene die dit zei . . . Ik ben er zeker van dat ik . . .

314 Nu, u zou het op twee wijzen kunnen opvatten, ziet u. Maar ik denk dat de interpretatie, als u mij gewoon vroeg: “Leg dit uit,” de wijze waarop ik dit uitleg, is dit.

315 Nu, slaat u op in II Korinthiërs, iemand, 5:1—er staat dit: “Als deze aardse tabernakel wordt afgebroken . . .” U weet wat het is, ziet u. “Als deze aardse tabernakel wordt afgebroken, hebben wij er al één,” weet u, “die wacht.” Goed.

316 Nu—nu, Hij zou . . . Als het u opgevallen is, in Mattheüs 18:10 sprak Hij over kleine “kinderen” te nemen. Het waren kleine kinderen, kleine peuters, drie of vier jaar oud—pakte ze op. “Zij brachten tot Hem kinderen—kind.” *Kinderen* komt van de naam “kind.” Een kind is maar een kleine—kleine kerel—geen baby, maar net tussen dat en een tiener in. Ziet u? Het is nog niet verantwoordelijk voor zichzelf.

317 Nu, Hij zei: “Pas op dat u ze niet *veracht*.” Als u werkelijk de interpretatie van dat woord zou nemen, is het “verkeerd behandelen”. Ziet u: “Om een van die verkeerd te behandelen.” Een kind slecht te behandelen—dat zou u nooit moeten doen. Het zijn kinderen; ze weten het niet. Ziet u?

318 En nu, let op—staat: “Omdat zij . . . hun engelen altijd Mijn Vaders aangezicht aanschouwen, die in de hemel is,” ziet u. Met andere woorden: “Hun engelen, hun—hun boodschappers, hun lichamen—engelenlichamen waar ze naartoe zullen gaan als ze sterven—zijn altijd voor Mijn Vaders aangezicht in de hemel.” Ziet u?

319 Nu: “Als deze aardse tabernakel wordt afgebroken, hebben we er al een die wacht.” Is dat juist? Dat is een lichaam.

320 Kijk eens. Als ik maar tijd had om deze door te nemen! Natuurlijk weet ik dat ik—ik het niet zal hebben. Maar, hier: laat me het u gewoon geven zodat het op de band staat en u het sowieso krijgt.

321 Kijk: op een avond zat Petrus in de gevangenis. Ze hadden een gebedssamenkomst in het huis van Johannes Markus, ziet u. En, dus, de Engel des Heren kwam binnen—dat Vuurkolom, een

licht—kwam neer, en Petrus dacht dat hij droomde toen hij dit licht naar hem toe zag komen. De Bijbel zei: “Het was een licht.” Ziet u? En ik geloof dat het hetzelfde is als met ons, ziet u; Hij kwam neer. En komen we in dezelfde problemen, zou misschien hetzelfde gebeuren. Ziet u? En kwam daar binnen, en dus, Hij zei: “Kom, ga met Me mee.”

³²² Dus Petrus dacht: “Ik droom nu, dus ik zal gewoon zien wat deze droom betekent.” Dus hij liep regelrecht langs de bewakers en dacht: “Mh-hm. Nu gaan we aardig zo—de deur ging gewoon vanzelf open.” Ging de volgende deur uit: die ging vanzelf open. Ging door de stadspoort, en die ging vanzelf open. En hij dacht nog steeds dat hij droomde. Dus toen hij daar stond—en zei: “Wel, ik ben vrij, dus zal ik gewoon naar het huis van Johannes Markus gaan en wat gemeenschap hebben.”

³²³ Zij waren daar: “O Here, zend Uw engel en bevrijd Petrus.”

³²⁴ En rond die tijd ging er iets [Broeder Branham klopt—Red.]. De kleine jongedame ging naar de deur en zei: “Wie is daar?” Tilde het luikje op, zei: “Wel, het is Petrus!” Dus hij ging terug, zei: “Hé, jullie—jullie kunnen nu stoppen met bidden; Petrus is er.”

Hij zei: “Och, nou! Toe maar;” zei: “je—je—je bent . . .” Ziet u?

³²⁵ [Broeder Branham klopt opnieuw—Red.] Zei: “Doe open! Ik wil naar binnen.” Ziet u? En dus zei hij . . .

Dus hij ging terug, zei: “Nee, het—het is Petrus bij de deur.”

³²⁶ “O,” zeiden ze, “ze hebben zijn hoofd er al afgehakt—dat is zijn engel bij de deur. Ziet u—zijn hemelse tabernakel, dat hij het al had ontvangen, omdat deze aardse afgebroken was— omdat die in de hemel op hem wachtte om ernaartoe te komen.”

³²⁷ Wat ik laatst in dat visioen zag, weet u, en overgestoken was. “Als deze aardse tabernakel wordt afgebroken, hebben wij er een.”

³²⁸ En deze kleine makkers die nog geen zonde hebben gedaan, ziet u . . . Ziet u?

³²⁹ Wanneer een baby wordt . . . een baby wordt gevormd in de schoot van een moeder, zodra het daar wordt geplaatst . . . Ziet u? Ziet u? Maar eerst is het een geest. En terwijl die geest vlees begint aan te nemen—een kleine kiem van leven vlees begint aan te nemen— en zodra het uit zijn . . . Nu, in de baarmoeder is het een kleine, trillende, schokkende bundel spieren. Dat weten we. Het zijn cellen. Net zoals wanneer je een paardenhaar neemt en die in het water doet: het zal omkieperen en het zal bewegen—en raak je het aan, dan wipt het. Zo is het met een baby.

³³⁰ Maar zodra het geboren wordt in deze wereld en zijn eerste ademhaling doet, wordt het een levende ziel. Ziet u? Want zodra het aardse lichaam in de wereld geboren wordt, is er

een hemels lichaam, of een geestelijk lichaam, om het in te nemen. En zodra dit natuurlijke lichaam wordt afgelegd, is er een hemelse tabernakel die erop wacht. “Als deze aardse tabernakel afgebroken wordt, is er een hemelse tabernakel die erop wacht.” Zodra—zodra de baby op aarde is gekomen, in het vlees, is er een geestelijk lichaam dat wacht om hem te ontvangen. En zodra het geestelijke lichaam . . . het natuurlijke lichaam wordt afgebroken, is er een geestelijk lichaam dat ginds wacht. Ziet u? Een “theofanie” noemen we het, ziet u—een theofanie.

[Een broeder vraagt: **“Welnu, dit lichaam: is dat een . . . is dat tijdelijk, in afwachting van de opstanding van dit lichaam?”**—Red.] Ja. Ziet u? Ja. O ja. [**“Is dat de staat waarin we zullen gaan leven tot de—de opstanding?”**] Dat klopt. Ziet u? Zie?

³³¹ Het is nog niet geopenbaard aan de zonen des mensen. Ik geloof. . . Ik—ik weet dat ik het zag. Ziet u? Maar ik weet niet wat voor lichaam het is, maar ik kon ze voelen, net als ik uw handen voelde of wat anders. Natuurlijk staat dit op de band en misschien speelt u het nog jaren nadat ik er niet meer ben. Ziet u? Maar. . . En dat. . . wat het ook was, ziet u—ik was. . . ik hield die mensen vast en pakte ze beet, en het was net zo echt als—als dat u echt bent, en toch was het niet. . . Ze aten niet en dronken niet. Er was geen gisteren of morgen. Ziet u, het was eeuwigheid.

³³² En nu, wanneer die tabernakel . . . die zij daar achterlieten, in dat lichaam—zij kwamen terug naar de aarde— en dat soort lichaam dat ze hadden, nam onsterfelijkheid aan. Het—het stof van de aarde verzamelde zich in die theofanie op een of andere manier en ze werden weer menselijk, moesten eten, zoals ze in de hof van Eden deden. Ziet u? “Maar als deze aardse tabernakel wordt afgebroken, hebben we er al een die wacht.”

³³³ Dus deze kleine kinderen die geen zonde hadden, ziet u, nog geen zonde hadden—hun *engelen*, hun “lichamen” (degene waarin Petrus was teruggekomen. . .) ziet u, waren wachtende. “En aanschouwen het aangezicht van de Vader in de hemel,” zijn altijd voor Zijn aangezicht; “zij weten het.” Daar is het.

³³⁴ [Een broeder zegt: “Maar het was een beetje moeilijk daar waar Jezus zei, in het eerste deel van Zijn opstanding, Hij zei: ‘Raak Mij niet aan,’ Hij was nog niet opgevaren. En toen Hij dan in de ruimte kwam waar Thomas was, zegt Hij: ‘Kom hier en steek je hand in Mijn zij; steek je vinger. . .’”—Red.] Dat klopt—Hij was nog niet opgevaren. [“En het—het verschil tussen de twee, waarbij Hij de een. . . Hij hun vertelde Hem níét aan te raken, en Hij daar Thomas zei Hem te komen aanraken.”] Hij was nog niet opgevaren, ziet u. Hij. . . [“Want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader.”]

³³⁵ Dat is juist, ziet u, Hij mocht niet worden aangeraakt totdat Hij. . . na Zijn opstanding. Hij was uit de aarde gekomen,

ziet u. Hij was uit de aarde gekomen en wandelde onder de mensen, maar Hij was nog niet opgevaren. Hij zei . . . Hij vertelde Maria . . . Hij zei: “Raak Mij niet aan.”

Ze zei: “Rabboeni.”

³³⁶ Hij zei: “Raak . . . Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren naar de Vader. Maar Ik vaar op naar Mijn God en naar uw God, naar Mijn Vader en uw Vader.”

³³⁷ En toen, die avond, nadat Hij voor God was opgegaan en uit de dood was opgestaan, voor God was opgegaan, toen Hij terugkwam, nodigde Hij Thomas uit om Zijn zijde te komen aanraken. Ziet u, Hij was opgevaren voor God. Dat is juist. Oké.

118. Nu. In I Korinthiërs 14: “Jaag—jaag liefde na en verlang geestelijke gaven, maar vooral dat u mag profeteren.” Webster zegt: “profeteren: toekomstige gebeurtenissen te voorzeggen, in het bijzonder door goddelijke inspiratie.” Kan een boodschap . . . Nu, ze . . . dat—dat is wat Webster zei en wat de—de broeder vroeg. Kan een boodschap “profeteren” genoemd worden als die geen toekomstige gebeurtenissen voorzegt?

Nee meneer. *Profeteren* is “voorzeggen.” Ziet u? Goed.

119. Nu: I Korinthiërs 14:27—ik geloof dat alle boodschappen moeten worden uitgelegd en dat niet meer dan drie boodschappen in tongen gegeven moeten worden in één dienst.

³³⁸ Dat is de Schrift. Ik heb het hier opgeschreven. Natuurlijk zijn we niet . . . We zijn daar bekend mee en weten dat, ziet u. Dat is . . . Ja meneer, het is . . . zou alleen drie omstebeurt moeten zijn. Dat staat ook in I Korinthiërs 14. Ziet u? Dat klopt, “drie omstebeurt.” Nu, let dáárop in uw samenkomsten, broeders. Nu, u—u zult merken dat dát nu opkomt: u zult merken dat een heleboel mensen enthousiast worden. En zeg nu niet dat ze de Heilige Geest niet hebben. Maar ziet u, Paulus ging heen om de Korinthe-gemeente in orde te zetten. Dat weten we allemaal, nietwaar? Hij moest het in orde brengen. En hij zei: “Laat alle dingen behoorlijk worden gedaan en in orde.”

³³⁹ Nu, als het u opviel: Paulus, toen hij erheen ging, hij had altijd moeite met de Korinthe-gemeente. U hebt hem nooit zo gezien in . . . Hij heeft er nooit iets over gezegd tegen de Efeze-gemeente— hij kon hen eeuwige zekerheid leren. Er staat niets over eeuwige zekerheid in—in de Korinthe-gemeente. Ze waren altijd baby's—en probeerden: “De een heeft een tong, de een heeft een psalm.” Is dat niet zo? Ziet u? En als je je samenkomst daarmee laat beginnen . . .

³⁴⁰ Zoals Maarten Luther: hij raakte zo vervuld met de Geest dat hij in tongen sprak. Hij zei, in zijn dagboek, zei hij: “Ik sprak in tongen,”— hij zei: “maar als ik mijn mensen dat leer,” zei hij,

“zullen ze de gave zoeken in plaats van de Gever.” Dat was juist, ziet u: ze zullen de gave zoeken in plaats van de Gever.

³⁴¹ En dat is wat mensen krijgen, en dan raken ze helemaal opgewonden en opgeblazen wanneer ze ze in tongen laten spreken of zoiets dergelijks. En als het niet van God is, dan zal het niet . . . zal het op niets uitlopen. Maar wij . . .

³⁴² Nu, de moderne kerken zetten de hele zaak buiten, maar wij niet. Wij geloven dat het Gods gave is en daarin geplaatst kan worden door de Geest van God. Hoe is dat, broeder Roy? Dat klopt. Ja meneer. In de gemeente geplaatst! Het behoort in de gemeente. De gave van spreken in tongen behoort daar, ziet u, in de gemeente van God.

³⁴³ Nu, laten we nu eens precies zien wat zijn vraag hier was. Zei dat:

Ik geloof dat alle boodschappen . . . (dat klopt) . . . moeten worden uitgelegd, en wel drie omstebeurt.

³⁴⁴ Dat is juist, ziet u, want als u de . . . Nu, laten we zeggen, bijvoorbeeld . . . alsof u een samenkomst had en wij hier zaten en—en . . . Nu, wat voor goeds zou het doen om *hem* in tongen te laten spreken, *hem* in tongen te laten spreken, *hem* in tongen te laten spreken, *hem*? Wel, we zouden allemaal zo in de war zijn dat we niet eens zouden weten wat we aan het doen waren. Ziet u? Drie omstebeurt—laat . . . zoals Hollin, hij spreekt in tongen; als hij in tongen spreekt . . .

³⁴⁵ En er moet ook een uitlegger zijn. Nu, er kan één uitlegger zijn, tenzij u uw eigen tong uitlegt. Nu, u . . . “Laat hem die in onbekende tongen spreekt óók bidden dat hij mag uitleggen.” Dat hij zijn eigen tongen kan uitleggen, wat net zo—net zo wettig is als met een of andere uitlegger. Maar er moet één uitlegger zijn voordat tongen kunnen worden . . . Als u een groep mensen hebt die in tongen spreekt en er is geen uitlegger, bid dan zelf dat u mag uitleggen wat u—wat u zegt.

³⁴⁶ Nu, doe het gewoon niet om uzelf op te blazen, want dan bouwt u uzelf gewoon op, ziet u. Doe dat niet. Maar spreek in tongen zodat u God zou mogen opbouwen, de gemeente zou mogen opbouwen. Ziet u—het is allemaal voor één grote zaak, broeder. Deze gaven zijn om God op te bouwen, om de gemeente op te bouwen, om mensen tot God te brengen, om hen te laten weten dat God met ons is. Dat Hij geen dode God is; dat Hij een levende God is, die onder ons werkt. Ziet u?

³⁴⁷ En we moeten dat gewoon heel goed in de gaten houden, want, jongen, de duivel heeft daar een ontzettende hekel aan, ziet u, om echte, ware gaven te zien. Want gaven zijn zwak, en hij kan echt met die gaven aan het werk gaan. Man, o man, wat kan hij dat, elk van hen nabootsen. Dus dat is de reden . . .

³⁴⁸ Nu, kijk: het verschil tussen een gave van profetie en een profeet—er ligt wel een miljoen mijl verschil. Voordat een profetie. . . Een man met een gave van profetie kan zelfs voor de gemeente gezegd worden— twee of drie moeten dat onderscheiden en zeggen “dat dat waar is.” Dat is juist. Maar niet een profeet. Ziet u? Een profeet is een ambt. Een gave van profetie is een gave. Een profeet wordt geboren, heeft ZO SPREEKT DE HERE, broeder, steeds maar weer. Daar zit niets in. . . ziet u. Dat is een profeet. Maar een gave van profetie: dat is een gave, ziet u. Het ene is een ambt van God, het andere is een gave van God. Ziet u? En dat is het verschil.

³⁴⁹ Nu: de boodschappen. . . stel nu bijvoorbeeld: hier is hoe het zou zijn. Nu, we zullen zeggen—zoals broeder Junie vanavond: hij legt uit. We weten dat hij een uitlegger is. Broeder Neville is een uitlegger, ziet u, legt tongen uit. Wij weten dat. Nu: wat als we hier vanavond zitten—o, de Geest van God die gewoon losbarst om te spreken. Mijn goedheid! En we zijn niet. . . we moeten. . . wij moeten. . . Wacht, de samenkomst zal over een paar minuten beginnen. Ziet u, we—we komen bij elkaar net voor de samenkomst. Ik zet het in orde zoals we het hier zouden hebben.

³⁵⁰ Wel dan, als eerste, weet u, staat broeder Ruddell op en spreekt hij in tongen. Wacht eens even. Ziet u? Junie springt op: “ZO SPREEKT DE HERE: ‘Een zekere iets *zo-en-zo*.’” Goed, iemand hier, de schrijver die het opschrijft, ziet u, wat er ook gezegd werd; mm-hm, laten we het snel opschrijven, want het. . . en het vers krijgen, precies wat hij zei. Goed, ze. . . Als—als het wordt geweigerd, dan kunt u—kunt u het maar beter laten gaan, ziet u, en het verscheuren. Maar als het niet wordt geweigerd, wordt het aangenomen door twee mensen, dan wordt het hier opgeschreven, en zij zetten hun naam erop. Ziet u? Dat—dat—dat is voor uw gemeente. Dat is. . . Ik vertel het u allemaal tot uw voordeel, ziet u—ik weet niet of ze dat in het begin deden of niet.

³⁵¹ En voor u het weet, springt Hollin op, spreekt in tongen. Nu, de uitlegger zou dezelfde boodschap kunnen doorgeven, ziet u—het zou hetzelfde kunnen zijn—een bepaald iets dat zal plaatsvinden, een profetie; ziet u, iets dat op het punt staat te gebeuren of iets wat u moet doen. Daar springt broeder Roberson op, daarachteraan, en spreekt in tongen. Goed. Het zou nog steeds dezelfde boodschap kunnen zijn, dezelfde interpretatie kunnen geven, ziet u—of het zouden drie boodschappen kunnen zijn.

³⁵² Nu, God zal geen vijftig boodschappen in één avond geven. Dat weten we, want u—u zou dat niet kunnen verwerken. Ziet u? Maar wat de gemeente ook onderdrukt, zoals. . . of iets wat het doet: het is voor de opbouw van de gemeente. Ziet u? Dan zou—zou—zou ik er niet meer toestaan dan dat, ziet u, want er stond: “Laat het per drie zijn, omstebeurt.” Ziet u?

³⁵³ Gewoon per drie, omstebeurt; dan—dan zou ik zeggen: “Ga en schrijf ze maar op en leg ze daar op de kansel.” Ziet u? Dan, morgenavond, komen we opnieuw samen. Ziet u? En als er iets staat te gebeuren tussen nu en morgenavond, God zal het spreken in een van die boodschappen. Ziet u wat ik bedoel? Laat het geschieden in drie, omstebeurt. En ik denk, nu—Webster zegt: profetie kan . . .

Kan een vraag- . . . een boodschap profetie genoemd worden die de toekomst niet voorzegt?

³⁵⁴ Nee. Als het profetie is, is het profeteren—iets voorzeggen dat gaat gebeuren. Dat is ook waar.

³⁵⁵ Goed—en ik denk . . . Nu, dit is de laatste tot we bij dezen hier komen.

120. Broeder Branham, kan—kan een van deze . . . Broeder Branham, een van deze vragen . . . Het is met een typemachine geschreven en het is bijna helemaal vervaagd. Kan een van deze vra- . . . Broeder Branham, als u zich bij een van deze vragen er niet toe geleid voelt om die te beantwoorden of erop te . . . of er commentaar op te geven (ja), commentaar op te geven, leg die terzijde, ik zal het helemaal niet erg vinden. Wat zijn de volledige taken van een diaken volgens de Schrift?

³⁵⁶ Wel, ik—ik geloof dat ze dat daar hebben. Als het . . . Ik weet dat het een van de diakenen van onze gemeente is. Dus ik geloof dat ze er daar een reglement over hebben. We zouden er wat meer kopieën van moeten krijgen en die aan elk van onze diakenen moeten geven als we die niet hebben. Vraag me af of we daar een kopie van zouden kunnen krijgen, Gene, één . . . of u of broeder Leo, of een van hen— ongeveer . . . er ongeveer zes of acht van kunnen krijgen en die aan onze diakenen geven. Daarin staan de taken, volgens de Schrift, wat een diaken behoort te doen.

121. In het geval dat wij een profetie zouden hebben of een boodschap in tongen die uit de orde is, hoe moeten we die precies corrigeren?

³⁵⁷ Nu, dat is een goed geval van een noodtoestand, zie. Ziet u? Nu: zegene u, diaken, die dit noemde, want dit is een goeie. U wilt het aanpakken met rubberen handschoenen. Nu, als u een . . . Als er iemand binnenkomt, hier in onze samenkomst, en een boodschap geeft, of een profetie, die uit de orde is, is er nauwelijks iets dat je eraan kunt doen als ze het woord voeren. Ziet u? Je moet gewoon . . . Ze weten dat ze uit de orde zijn en het zal—het zal . . . zou de dienst kunnen verpesten. Ziet u? Maar als dat zich voordoet: het beste om te doen, wat betreft de diakenen, is je gewoon stil te houden. Ziet u? Want de profeet op het podium is degene die eigenlijk . . . U—u bent zijn bescherming—u bent zijn politie, ziet u—u bent de bewakers om ons heen. Ziet u?

358 Nu: als het iemand is ín onze samen- . . . Als hij van buiten onze samenkomst is, is de persoon ongetraind, ziet u, ze zijn niet getraind. Dat is wat we hier proberen te krijgen, ziet u: dat we—wij weten wat te doen. Wij weten hoe we onze mensen moeten trainen. Maar als het—als het van buiten onze samenkomst is: wel, wij weten niet hoe die arme persoon getraind is.

359 Bijvoorbeeld zoals. . . Billy herinnert zich dit: Costa Mesa, Californië. Elke keer als ik ervoor klaar was om een altaaroproep te doen, zou er een vrouw opspringen en op en neer door de gangpaden rennen en in tongen spreken, en zij zou die altaaroproep gewoon aan stukken scheuren. En ik zou gewoon weg moeten lopen. U kon zien dat de Geest gegriefd was, ziet u. Niets zal de Geest van God grieven als het ordelijk is. Ziet u? [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . net voordat ze zich klaarmaakte om te beginnen. . . hoe ze zich klaar zou maken—want ik lette op haar. Elke prediker zal dat doen, wanneer hij iets ziet dat niet in orde is. Dus, deze vrouw was daar achterin en zij vertelde Billy, en Billy vertelde het mij toen ik die avond binnenkwam, zei: “Pa, herinnert u zich die vrouw die die. . . die altaaroproep twee avonden heeft verbroken?”

“Ja.”

360 Zei: “Zij zat daar,” zei: “zij zei: ‘Glorie voor God, Billy, ik heb weer een boodschap vanavond!’”

361 Wel—nu, ziet u—ik hield haar in de gaten daar over het gehoor. Er waren daar duizenden mensen; dat is toen *Het Beste* dat schreef over de genezing van Donny Morton, weet u—*Het wonder van Donny Morton*. Dus ik lette op die vrouw, en net tegen de tijd dat ik mijn altaaroproep begon te doen, was zij. . . Nu, ze was gewoon ongetraind—ongetwijfeld een goede vrouw. Maar ze keek om zich heen—ze begon haar haar netjes te maken. Ze had kortgeknipt haar, ziet u. Dus, ziet u, ze behoorde tot de Assemblies of een van die kerken die—die dat toestonden. Ze was haar haar netjes aan het maken. Ze bukte zich en trok haar kousen omhoog, maakte zich zo klaar. En net tegen de tijd dat ik de altaaroproep begon te geven. . . Ik zei: “Nu, hoevelen hier. . . hoevelen zijn er nu die naar voren zouden willen komen en—en hun hart aan de Here Jezus willen geven?”

362 Zij sprong op. Ik zei: “Ga zitten.” Ze ging door. Ik zei: “Ga zitten!” Ziet u? En jongen, iedereen. . . Ik stopte gewoon. Ze deed alsof ze me niet hoorde—en ik schreeuwde het weer uit. Ze hoorde me die keer, want ik schudde het gebouw zowat omver met die grote microfoon die daar stond. En ze ging zitten.

363 Ik zei: “Nu, zoals ik zei: hoevelen willen naar het altaar komen en hun hart aan God geven?” En ik ging regelrecht door met de samenkomst, ziet u.

364 En die avond, toen ik naar de pick-uptruck ging, werd ik omsingeld. En hier, die groep vrouwen die daar stonden als een stel kippen, weet u: “U lasterde de Heilige Geest.”

365 Ik zei: “O ja?” Ik zei: “Hoe kan ik de Heilige Geest lasteren door de ins-. . . de aanwijzingen van de Schrift te volgen?” Ziet u?

366 En deze vrouw zei: “Ik had een boodschap regelrecht van God.”

367 Ik zei: “Maar u gaf het op het verkeerde moment, zuster.” Ik zei: “Ik ben niet. . .”

“Zegt u dat dat niet. . . dat dat niet van God was?”

368 Ik zei: “Ik zou het u niet kunnen zeggen, dame.” Ik zei: “Ik—ik—ik geloof van wel, ziet u.” Ik zei: “Ik zal het zeggen in uw voordeel, dat ik zeg ‘dat ik geloof dat dat zo was.’ En ik geloof dat u een goede vrouw bent, maar u was uit de orde.”

369 En daar was haar voorganger die daar stond. Ik wist dat hij haar voorganger was, ziet u. En ik zei. . . Ik—ik zei: “Er is maar één ding dat ik kan zeggen: dat u ofwel in het vlees was, of u hebt een voorganger die u heeft getraind die niets over de Schriften weet.” Ik zei: “Hij zou een poosje met ons moeten komen spreken over de Schriften. Dat is verkeerd, u bent uit de orde. U verloor vele zielen eergisteravond, en velen gisteravond opnieuw, en zou vanavond hetzelfde hebben gedaan.”

370 En deze man zei: “Broeder Branham,”—zei: “Neem me niet kwalijk.”

Ik zei: “Wat bedoelt u?”

371 Zei: “Zij had het recht om die boodschap te geven; u was klaar.”

372 Ik zei: “Ik was op het podium—en de geest van de profeten is onderworpen aan de profeet. Ik was nog steeds op het podium.”

En hij zei: “Wel. . .”

373 Ik zei: “Ik had nog steeds de boodschap. Ik deed mijn altaaroproep—dat is om binnen te halen. Ik heb mijn net uitgeworpen en trek het nu op. Gooi er geen prikkeldraad of dergelijks in om het te verstoren, ziet u.” Ik zei: “Ik was nog steeds mijn net aan het optrekken.” En—en ik zei: “Zij verstoorde het—het binnenbrengen van zielen. De. . . Wat voor nut zou het hebben om te prediken of anderszins als je niet oproept om zondaars naar voren te laten komen? Ziet u?”

374 En hij zei: “Wel, haar boodschap was later dan de uwe. Die van haar was recht van het podium. . . Die van haar was rechtstreeks van God.”

375 Ik zei: “Als iemand denkt dat hij geestelijk is of een profeet is, laat hij erkennen dat wat ik zeg de geboden des Heren zijn. Maar als hij onwetend is, laat hem gewoon onwetend zijn. Wij

hebben zulk een gewoonte niet, noch de gemeente van God,” Paulus citerend, weet u. Ik zei: “Nee meneer, niks vers! Hij . . . Jezus zei: ‘Laat het woord van ieder mens een leugen zijn en het Mijne waar.’ Paulus zei: ‘Al zou een engel uit de hemel komen met iets anders dan wat hier is, laat die vervloekt zijn.’” Ik zei: “Meneer, u staat er ver vanaf.” Ik zei: “Wat voor gemeente hebt u? Ik wed dat het één grote warboel is. Ziet u? Als u die mensen dat laat doen—hoe doet u ooit uw altaaroproep? Zij heeft een bediening—ze hebben allemaal een bediening—maar u hebt momenten voor uw bediening, ziet u, waarvoor het gegeven is.”

³⁷⁶ Dus dat klopt. Nee—en nu: als dat in *onze* gemeente plaatsvindt, op die manier, zo, door enigen van onze broeders of zusters hier in de gemeente die ook in tongen spreken: nu, de diakenen, ná de gemeente—het bestuur zal, denk ik, met hen samen moeten komen en zeggen: “Laat me u even een paar momenten terugwijzen naar een band, ziet u.” Ziet u, u bent gewoon . . . Of—of de voorganger; zeggen: “Ik—ik weet zeker dat de voorganger met u wil spreken. Zou u ons even hier in de studeerkamer voor een ogenblik willen treffen, ziet u, broeder.” En dan daar naar binnen gaan—en spreek heel vriendelijk tot hem. Ziet u? En zeg . . .

³⁷⁷ Maar nu, als ze helemaal uit de orde raken en uw voorganger storen, ziet u, als—als ze uw voorganger storen, dan zouden u oudsten naar hem toe moeten lopen en zeggen: “Even een ogenblik.” En als de voorganger u wenkt om ze te stoppen, dan heeft hij de geest daar al opgevangen, dat het . . . dat ze de geest van de samenkomst verbreken, ziet u.

³⁷⁸ Dus als de voorganger stopt en eerbiedig zijn hoofd buigt, zeg dan gewoon niets. Ziet u? Zeg niets; laat de voorganger . . . Maar let op uw voorganger. Als hij u zo gebaart dat u het moet stoppen, loop er dan heen met Christelijke liefde, zeg: “Mijn broeder, zuster,” wat het ook mag zijn, “ik geloof dat u uit de orde bent, omdat u de profeet stoort, ziet u. Hij heeft een boodschap van God. Wanneer hij klaar is met zijn boodschap, dan zullen we wat later verder zien.” Ziet u, als het hem stoort.

³⁷⁹ Maar als het iemand van buitenaf is, en de voorganger met respect gewoon stopt en even wacht, dan zal hij . . . zal hij waarschijnlijk meteen doorgaan, ziet u. Dus . . . En als u het opmerkt: negentig procent van de keren zo, de uitleggingen, is het altijd gewoon wat Schrift citeren of zoiets dergelijks, en het is waarschijnlijk vlees aan beide zijden. U weet wat ik zo bedoel. Ziet u? Goed.

122. Is meer dan één toegestaan om een boodschap in tongen te spreken zonder uitlegging?

³⁸⁰ Nee. Ze moeten één voor één komen. Ziet u? Eén geeft er . . . Eén die spreekt, en dan wordt de uitlegging gegeven. Ziet u? En dan als een ander spreekt, de uitlegging; want als u dat niet

doet, zal de uitlegger niet weten wat hij doet, omdat er twee of drie boodschappen hier zijn die tegelijkertijd op hem afkomen, ziet u, en dat zou verwarrend voor hem zijn. En God is geen schepper van verwarring, ziet u. Dus laat één spreken en een ander uitleggen. Ziet u? En dan. . . Drie boodschappen geven, maar laat elke boodschap uitgelegd worden.

³⁸¹ Dan zullen we. . . Bijvoorbeeld als broeder Ruddell zou spreken en broeder Neville een uitlegging zou geven: broeder Fred houdt zich gewoon stil. Ziet u—krijg die uitlegging. Eerst moet het beoordeeld worden, eerst, om te zien of het al dan niet van God is. Ziet u? En, goed. Nu, als broeder Ruddell spreekt, broeder Beeler spreekt, broeder Neville spreekt: de arme uitlegger heeft drie boodschappen achter elkaar; wat—hoe of wat zal hij weten wat te doen? Ziet u? Laat hem met rust. Geef de boodschap en houdt u dan stil—wacht gewoon. Laat iets aan de volgende geopenbaard worden die naast hem zit: laat hem zich stilhouden, gewoon stilzitten. Ziet u? En laat dan de uitlegging komen.

³⁸² Dan, wanneer u dat doet, schrijf het dan op en kijk wat de onderscheiders zeggen. Ziet u? Als zij zeggen: “Wel, het is—het is van God.” Goed, daar is een boodschap, ziet u—leg het neer. Wacht dan eventjes. En al gauw, weet u—wel dan, de Geest die op hém beweegt: hij zal spreken. Dan: de uitlegger, wacht dan even, zie wat de Heilige Geest gaat zeggen. Hier komt Hij uit met díé boodschap, ziet u. En dan zal hij dát opschrijven, ziet u. En laat het drie om de beurt zijn.

123. Broeder Branham, wij weten dat u een boodschapper bent van God gezonden naar dit gemeentetijdperk. Dezelfde tekenen die Jezus volgden, zien wij u volgen, en wij zijn. . . begrijpen waarom sommigen die u het beste kennen, denken dat u de Messias bent. Zou u het verschil willen uitleggen in uw relatie tot God en die van Christus?

³⁸³ Wel, ik weet, broeders, dat dat waar is. Ziet u, maar wacht even—ik heb hier iets over opgeschreven, even een ogenblik. Ziet u, vaak wordt het verkeerd begrepen. Ziet u? Maar nu, in de persoon soms. . . En ik wil dat sommigen van u met mij opslaan in Lucas, het 3e hoofdstuk en het 15e vers. Terwijl u dat doet, zou ik tot u mogen zeggen. . . Als u het opslaat—dat het. . . (Lucas 3) dat het misschien. . . het is in. . . Laat me gewoon. . . Ik ga de deur niet sluiten, want er is niemand daar. Laat—laat me dit even tot u overbrengen, broeders. U hebt het gehoord—het is overal. Maar laat me u het gewoon vertellen, ziet u: het moet op die manier komen. Het móét op die manier komen. Als het niet zo was, zou ik mij bekeren van mijn boodschap.

³⁸⁴ Luister, broeders—ik bezweer u voor Christus dat u—u—u voor dit deel uw vrede bewaart, maar als u geestelijk was, zou u het begrijpen. Ziet u? Weet u niet wat het allereerste was wat Hij

daar bij de rivier zei? Herinnert u zich niet wat Hij zei? “Zoals Johannes de Doper werd uitgezonden om de eerste komst van Christus vooraf te gaan: uw boodschap . . .” Het is de boodschap, die vooraf zal gaan aan de tweede komst van Christus. Dat is wat de Engel des Heren zei.

³⁸⁵ Nu—nu, merk op. Nu: “Zoals Johannes de Doper . . .” Jullie hebben dat allemaal gehoord. U hebt het gelezen in boeken en gehoord van mensen die erbij waren en zo meer, toen die engel zelf die boodschap sprak: “Zoals Johannes de Doper werd uitgezonden om de eerste komst van Christus vooraf te gaan, bent u gezonden, met deze boodschap, om vooraf te gaan aan de tweede komst van Christus.” Nu: “de boodschap.”

³⁸⁶ Nu, als u het opmerkt—en ik . . . Kleine Willie daar zette mijn naam onder die ster daar en dat is de reden dat ik het oversloeg, ziet u, want ik—ik denk niet . . . Nu, ik ga zo eerlijk mogelijk zijn—ik denk niet dat ik iets met die boodschapper te maken zou hebben, ziet u. Dat is juist. Ik geloof dat ik misschien gezonden word voor een deel in deze gemeente, om te helpen die boodschap op te bouwen tot een plaats waar het dat zou, wanneer deze voorloper komt, dat hij zal komen.

³⁸⁷ Maar ik geloof—ik, zoals ik ben: ik ben . . . Ik geloof dat ik de boodschap van de dag heb. Ik geloof dat dit het licht van de dag is; en ik geloof dat het wijst naar die tijd die komt, ziet u—ik geloof dat de boodschap wat hij daar zei: “de bóódschap die u hebt.” Nu, als u hebt opgemerkt: die ster die daar toen oprees, was een . . .

³⁸⁸ Laat me het . . . Ik weet dat ik—ik mijn tijd hier aan het opmaken ben, en ik heb deze andere, zulke fijne vragen. Ik wil niet . . . Het is—het is nu al na tien, dus . . . en ik weet dat u naar huis wilt. Ziet u? Maar luister hier. Laat me u iets tonen. Wilt u mij slechts een—slechts een paar ogenblikken extra geven? Goed, goed.

³⁸⁹ Nu, kijk: nu, laat me iets zeggen. Nu, u broeders, houdt dit onder uzelf. Ziet u? Nu, houd dit onder uzelf. Ik moet dit voor u rechte trekken, want u bent mijn voorganger . . . u bent mijn voorgangers enzovoort, ziet u, en ik—ik moet dit doen. En u bent broeders met mij die in deze boodschap werken. Ziet u?

³⁹⁰ Nu, voor zover het mijzelf betreft, als een man: ik ben als u en erger dan u. Ik—ik—ik . . . Velen van u komen allemaal met een Christelijke achtergrond en dergelijke. “Ik ben de voornaamste der zondaars,” zoals er eens werd gezegd, “onder u.” Het laagste leven, veronderstel ik, dat geleefd kon worden—als een ongelovige en twijfelaar, die ik was.

³⁹¹ Maar sinds ik een kind was, heb ik altijd geweten dat er een God was en geweten dat er iets in mijn leven was gebeurd. En dat is . . . dat staat boven elke twijfel, mijn broeder. Ziet u? Maar laat me dit zeggen: dat er . . . er een boodschap zal komen, en er

een boodschapper zal komen. Ik geloof dat, als het een man moet zijn, het—het iemand na mij zal zijn. Ziet u? Het zal . . . Maar deze boodschap die ik predik, is de ware boodschap van deze dag, en het is de laatste boodschap. Ziet u wat ik doe, broeders? Ik zet u allen op dezelfde plaats als waar ik ben, want u bent er net zoveel in als ik. U bent boodschappers van dezezelfde boodschap.

³⁹² Kijk hier—ik heb een illustratie. Ik—ik denk dat ik het beter kan maken met een illustratie. Laat me deze deur even een ogenblik gedeeltelijk sluiten. *Dit* is Jezus en *dat* is Jezus; wel, ik zal *dit* hier zetten, Gethsemane, en dit *hier*, en *daar*. Nu, je kunt niet. . . Ik heb dit niet eens voor de gemeente daar gezegd. Nu, bedenkt: wat voor licht (ster) leidde de man die wijsheid zocht “om ons te leiden naar Uw volmaakte Licht”?

³⁹³ Nu, ik zal het hier even een ogenblik afbreken en u wat vertellen. Laten we dat ding ervanaf halen. . . dat Willie daar heeft opgehangen, en dan zeggen dat het juist is. Laten we gewoon zeggen dat het juist is. Ik kan dat niet zeggen, broeders. Dat is een opgeblazen kwast. Dat. . . Ik zou dat niet. . . Zelfs als ik het geloofde, zou ik het niet zeggen. Ziet u? Als iemand anders het zegt, zijn zij dat.

³⁹⁴ Maar, hier—net zoals ik net een paar van de jongens heb gevraagd of ze even zouden getuigen van enkele van de dingen die er zijn gebeurd. Ik hou er niet van om in de preekstoel te gaan getuigen van iets dat in de samenkomst is gebeurd. Laat de manager of iemand anders dat doen, iemand anders het doen. Ik hou er niet van om dat te doen.

³⁹⁵ [Een broeder zegt: “Ze kwamen zelfs naar Johannes en zeiden: ‘Bent U de Christus?’”—Red.] Ja, dat is het, waar ik heen probeer te gaan. [“Bent u die Profeet?”] Hij ontkende het. [“Zei geen van beide; hij zegt: ‘Ik ben slechts één die roept in de woestijn.’”] “De stem van iemand die roept in de woestijn.” Hij gaf aan welke plaats hij had.

³⁹⁶ [Een andere broeder zegt: “Ze vroegen hem of hij die Profeet was; hij zei: ‘Ik ben het niet.’”—Red.] Ja. Nu. . . Want de Profeet was degene waar Mozes over sprak. Ziet u, dat is de Profeet, ziet u. Ziet u? Maar hij wist wie hij was, ziet u. Maar hij zei wel. . . Nu, Hij zei het hen wel, ziet u, en hij zei: “Ik ben de stem van één. . .” Dat was hij. Hij—hij zei wat hij was. Ziet u? Maar hij was een. . .

³⁹⁷ Ga je gang. [Een broeder zegt: “Toen Christus dan kwam, Johannes volgend, kwamen zij tot Hem en zeiden ze: ‘Wij zijn geleerd om te geloven dat Elia voor de Messias zou komen.’ Hij zei: ‘Als u het kunt ontvangen.’”—Red.] Dat was hem. Dat is juist. Dat is juist. En Johannes bleef zeggen: “Ik ben niets! Ik ben niets! Ik ben niet waardig Zijn schoen los te maken!”

³⁹⁸ Maar wat dan toen Jezus over hem sprak? Hij zei: “Wie bent u uitgegaan om te zien?” Ja. Ja. “Bent u heengegaan om een riet te zien dat door de wind geschud wordt? Of wat bent u uitgegaan

om te zien: een man in fijne kleding en luxe en dergelijke?" Zei: "Die zijn in koningspaleizen. Maar bent u heengegaan om een profeet te zien? Ik zeg ja, en méér dan een profeet." Hij was meer dan een profeet; hij was een boodschapper van het verbond. Dat is wat hij was. Hij was meer dan een profeet. Hij zei: "Er is nog nooit een man uit een vrouw geboren zo groot als hij tot nu toe." Ziet u?

³⁹⁹ Dat is wat het was, ziet u: hij was een boodschapper van het verbond. Hij was degene die Hem voorstelde en zei: "Dit is Hem." Al de andere profeten spraken *over* Hem, maar Johannes zei: "Dit is Hem." Ziet u?

⁴⁰⁰ Nu, let op—nu, merk op: de wijzen volgden een ster—ik ga het op een wat eenvoudigere wijze nemen, ziet u: de wijzen volgden een ster en vroegen: "Waar is Hij, de geboren Koning der Joden?" U hebt het lied gehoord. "Wij hebben Zijn ster in het oosten gezien en zijn gekomen om Hem te aanbidden." U hebt dat gehoord, en hebt het gelezen in de Schrift. Goed.

⁴⁰¹ "Westwaarts leidend, steeds voortgaand, leid ons naar Uw volmaakte Licht." Ziet u, de ster leidde naar het volmaakte Licht, omdat de ster alleen het Licht weerkaatste. Dat is waar we dit hier laatst kregen. Ziet u? Hoevelen waren hier zondag om dat te zien? Ziet u, ik heb er net over gepredikt. Shekina-heerlijkheid weerspiegeld in de ster, en de ster die het weerspiegelt. Hier was de Engel des Heren die hier op het podium stond die het daarginds weerkaatste vanuit de Shekina-heerlijkheid. Precies hetzelfde. Daar was het, precies. Hier kijkend naar het echte en dáár te kijken als het zo weerkaatst werd op de zijkant. Ziet u?

⁴⁰² Nu, let hierop: nu, die ster kwam op in het oosten. Is dat juist? Het was een grote ster. Goed. En wie was de eigenlijke aardse ster in de tijd van de komst van Jezus? Wel, Johannes. Hij was degene die hen naar dat volmaakte Licht leidde. Is dat juist? Dat was in het oosten, bij de éérste verschijning van Jezus. En nu: er zijn een heleboel kleine sterren die over de horizon trekken, totdat het tot de avondster komt.

⁴⁰³ En de avondster schijnt in de avond. De morgenster schijnt in de morgen. En ze zijn allebei even grote sterren en dezelfde soort ster. Nu, tel twee en twee op en u hebt het, ziet u. Ziet u, daar hebt u het. Dus het is niet. . . De ster is niet de Messias; hij weerspiegelt gewoon de Messias.

⁴⁰⁴ Nu, de ster weerkaatst zijn eigen licht niet. De ster weerkaatst het licht van de zon. Klopt dat? [Een broeder zegt: "Nee."—Red.] Hè? ["In zekere zin. De maan wel; de sterren weerkaatsen hun eigen licht."] Ja. Ja, de maan. . . ja, weer. . . Ik bedoel dat de maan dit licht weerkaatst. Ja, mm-hm. Nu, als—als een ster zijn licht weerkaatst, dan zou zijn licht van de. . . van God moeten komen, omdat het ergens een soort gletsjer is. Nietwaar? [De broeder zegt: "Zon."] Hè? Een zon van zichzelf,

van de zon af. [“De zonnen verder weg dan onze zon.”] Ja. En zij . . . Er wordt ons verteld dat die zonnen van de grote zon komen. De zon wierp deze brokstukken af en het zijn kleine, brandende brokstukken zoals de zon. Dus zijn het kleine zonnen voor ons. Klopt dat? Kleine lichten. [“Sommige zijn . . . de meeste zijn groter dan onze zon.”] Ik bedoel voor *ons*—voor ons, ziet u. We spreken hier over onszelf. Goed.

⁴⁰⁵ Nu: als ze zonnen voor ons zijn, of lichtgevers, maken ze deel uit van de hoofdgever. Ziet u? De grote zon geeft ons het grote licht—het volmaakte licht. De kleine zonnen, of de kleine sterren, die we in lichamen kunnen zien—ze kunnen ver voorbij de—de zon zijn die schijnt, maar wat zij naar ons weerkaatsen is een kleiner licht. Maar ze geven slechts getuigenis van een licht. Klopt dat? Wanneer de grote zon dan opkomt, gaan de kleine zonnen uit. Klopt dat? Ze zijn niet—de . . . de zon voor ons; ze zijn een reflector zoals de zon. Ziet u wat ik bedoel?

⁴⁰⁶ Nu: de grootste onder hen (in de morgen) die de komst van de zon aankondigt—het ondergaan van de zon en het komen van de zon—is de morgenster en de avondster. Klopt dat? Twee van de grootste sterren: de oostelijke ster en de westelijke ster.

⁴⁰⁷ Nu—ziet u nu hoe het is? Elia was de boodschapper om de komst aan te kondigen van de oostelijke ster, en werd voorspeld dat hij de aankondiger zou zijn van de—de westerse ster, of de komst van de nieuwe dag weer, nadat deze dag voorbij is. Ziet u nu wat het is?

⁴⁰⁸ Het oosten: “Het zal licht zijn in de . . .” Ziet u, net voordat de zon aan de aarde werd aangekondigd, geeft de morgenster getuigenis dat “de Zon komt.” Is dat juist? Ziet u—dat brengt de morgenster voort. Wel, dan zijn de morgenster en de avondster hetzelfde soort sterren—en er zijn kleine sterren overal verspreid. Ziet u niet wat ik bedoel? De boodschappers.

⁴⁰⁹ Welnu, Hij was in het aanzien als Alfa en Omega, het Begin en het Einde, Jaspis en Sardiussteen. Ziet u wat ik bedoel? Nu: de komst van—van Christus die naderbij komt. . . de boodschap dan die Elia hoorde te prediken, in de laatste dagen—als er een herhaling van de geschiedenis is. . . Net zoals de morgenster de komst dáár aankondigt, kondigt de avondster de komst aan van een nieuwe dag, een andere dag. Dit is de komst van de zon dán die het—het ondergaan van de—van de zon aankondigt die we hebben gehad en de komst van een nieuwe zon, ziet u—een nieuw tijdperk, een nieuwe tijd die komt.

⁴¹⁰ Nu—luister: Dan, als Johannes zijn boodschap uitbracht en de eerste komst van Christus aankondigde, en Elia in de laatste dagen komt: de profeet zei: “Het zal licht zijn in de avondtijd.” Met andere woorden: er zou een licht zijn in de avondtijd.

⁴¹¹ Het avondlicht, het grootste avondlicht dat we hebben, is de avondster—het grootste licht dat we hebben. Wel, dan zou die

dezelfde boodschap moeten aankondigen als deze andere ster. Het kondigt de zon aan—spreekt over de zon.

⁴¹² Wel, nu zijn we in de avondtijd—de avondlichten zijn hier. Dit tijdperk is vervaagd uitgegaan. Ziet u wat ik bedoel? Deze dag is voorbijgegaan—en er zal de komst van een nieuwe dag worden aangekondigd.

⁴¹³ Want ziet u, dat is eigenlijk . . . Als iemand in het westen was en terugkeek naar die ster, zou die in het oosten liggen. En dan, ziet u: “Wij hebben Zijn ster in het oosten gezien,” maar zij waren eigenlijk . . . zij waren—zij waren in het oosten en keken westwaarts naar die ster. Is dat juist? De wijzen waren in het westen . . . in het oosten, en keken terug naar de westelijke ster. Ziet u wat ik bedoel? Maar het was een oostelijke ster voor degenen die in het westen waren.

⁴¹⁴ Ziet u, zoals we zouden zeggen . . . ik altijd zeg: “Beneden is boven.” Hoe weet je of dat klopt? We staan in de eeuwigheid, dus de Zuidpool zou boven kunnen zijn en de Noordpool zou beneden kunnen zijn. Wij weten het niet. Ziet u, de weg naar boven is naar beneden. Ziet u? Wij zijn . . . Wij zullen dit verlaten; hierna gaan we de eeuwigheid in. Het kondigt het komen aan van een eeuwigheid—een andere dag, een andere tijd, en een geheel andere.

⁴¹⁵ Nu zijn we in de avondtijd. Wij geloven dat. Wij geloven dat de komst van de Here ophanden is. Goed. Nu, als dat zo is, dan moet er een avondlicht zijn. En het avondlicht, volgens Maleachi 4, hoorde “de harten van de kinderen terug te brengen tot de vaderen,” terug naar het begin.

⁴¹⁶ Maar toen hij de eerste keer kwam, keerde hij de harten van de vaderen naar de kinderen. De kinderen waren degenen die hij om zich heen had vergaderd. Hij moest de kinderen . . . de harten van de vaderen (de oude, voormalige orthodoxe vaderen) terugbrengen naar dit licht dat hij hiér aankondigde.

⁴¹⁷ Maar als hij weer komt, zal hij het regelrecht omkeren (hebt u het opgemerkt: voordat de wereld werd vernietigd—“de grote en verschrikkelijke dag des Heren”) en “de harten van de kinderen tot de vaderen keren,” de avond- . . . —de avondster, wat de morgenster destijds was. Amen.

⁴¹⁸ Ik hoop—ik hoop dat ik het goed krijg, ziet u. De avondster, die de morgenster was, want het is dezelfde ster. Wij zijn in het westen en kijken naar het oosten. Zij waren in het oosten en keken naar het westen. Het is precies dezelfde ster. Ziet u wat ik bedoel? Het hangt ervan af waar u zich bevindt, ziet u, of het nu de oostelijke ster is of de westelijke ster. Ziet u wat ik bedoel? Goed.

⁴¹⁹ Nu, het brengt . . . de ene brengt het geloof van de vaderen naar de kinderen; in deze tijd is het “het geloof van de kinderen terug naar de vaderen.” U bent rondgegaan en komt opnieuw

rond. Ziet u niet wat u bedoelt? Ziet u wat ik bedoel? Het is heel de tijd dezelfde ster. Dezelfde zaak, dezelfde boodschap, dezelfde zaak, weer helemaal terug. Het is rondgegaan.

⁴²⁰ En hoe weet u welke kant u opgaat? Ik geloof dat het uur zal komen wanneer ze er eigenlijk achter zullen komen dat de wereld niet eens rondgaat. Ik geloof dat met heel mijn hart. Ik geloof niet . . . hoezeer ze het ook wetenschappelijk bewijzen of wat meer. Ze hebben een heleboel wetenschappelijke bewijzen geleverd die ze moesten terugnemen. God zei dat de wereld stilstond . . . de zon . . . Ik bedoel dat de zon stilstond in plaats van de wereld. Ziet u, dat de zon . . . Ik geloof eigenlijk niet dat de zon . . . Ik—ik—ik geloof niet dat de zon doet wat ze zeggen dat ze doet. Ik weet dat de maan rondgaat en ik geloof dat de—de zon ook rondgaat. Ziet u?

⁴²¹ Maar sommigen zeggen: “Hij keek naar de onwetendheid van Jozua, ziet u—en . . .” zei: “Hij stopte de . . . zei dat het . . .” Wel, hij zei: “Hij deed de wereld stilstaan.”

⁴²² Ik zei: “Dan hebt u mij gezegd: ‘Als de—als de wereld ooit zou stilstaan, dat het gewoon als een komeet door de ruimte zou schieten.’ Ziet u?” Ik zei: “Dan . . . wat is er dan gebeurd?”

⁴²³ Ik sprak met meneer Thiess hier, de Bijbelleraar op de middelbare school; u weet wie het was—maar hij vertelde dat. Ik zei: “Ik geloof dat wat de Bijbel zei: dat de wereld stopte . . .” Ik zei: “Ik bedoel: ‘dat de *zon* stopte.’ Jozua zei tegen de zon: ‘Sta stil!’ en ze stond daar.”

⁴²⁴ Hij zei: “Wel, Hij stopte gewoon de wereld; Hij zag Jozua’s onwetendheid.”

Ik zei: “U doet dan hetzelfde door uw intelligentie.” Ziet u?

⁴²⁵ [Een broeder zegt: “Ik geloof dat ze wetenschappelijk kunnen bewijzen hoe lang de—de zon heeft stilgestaan.”—Red.] Ja, ze hebben daar . . . Dat heb ik ook gehoord. Ja—ze beweren . . . Ik hoorde hier enige tijd geleden een astroloog daarover spreken, dat ze het konden bewijzen. En op dezelfde tijd dat ze . . . iets in de atmosfeer gebeurde, dat ze konden zien waar er iets in de hemel gebeurde en het de Rode Zee toen opende. Ze hebben dat allemaal bewezen. Wel, jongen, ik zeg het je: sterren van ginds heel ver weg ergens die zoiets destijds deden. Dat is echter te diep voor ons.

⁴²⁶ Dus: nu, de reden dat deze boodschap . . . deze boodschap in dit opzicht bekeken moet worden, om te bewijzen dat het zo is. Nu, wij weten, broeders, dat de mens niet God kan zijn. De mens—al is hij een god—ieder van u is een god. U werd geschapen om een god te zijn, maar niet terwijl u in dit leven bent. Ziet u? Jezus was een man net als wij, maar God was in Hem. De volheid van God was in Hem; wij hebben de Geest met mate.

⁴²⁷ Maar omdat dit licht is gekomen— en als het het ware licht is, dat de boodschap moet aankondigen die Johannes de Doper aankondigde, zoals Hij zei dat hij dat deed bij de rivier daarginds. . . En kijk eens: hoe zou het kunnen zijn—hoe zou het iets anders kunnen zijn? Kijk naar mij, ziet u: niet eens een lagere school-opleiding. Toen Hij mij de dingen vertelde die zouden gebeuren: niet één ervan heeft gefaald. Niet één ervan heeft ooit gefaald. Kijk wat Hij heeft gedaan. Kijk: Hij heeft zelfs. . .

⁴²⁸ En ik vertelde broeders destijds, jaren geleden—ik weet niet wie de oudste onder ons zou zijn— maar vertelde hen over deze dingen, over het zien van dit licht en welke kleur het was en alles. Nu laat de foto zien dat het waar is. Al deze verschillende dingen bewijzen dat het de waarheid is. Is dat juist? Wel, dan, als dat waar is. . . En het is het licht.

⁴²⁹ Nu, laten we beginnen rond vier. . . [Leeg gedeelte op de band—Red.] . . . boven het 35e vers daar— of ik bedoel de. . . Laten we beginnen rond het 14e vers, broeder. . . Wie heeft hem open? Goed. Begin daar rond het 14e vers van het 3e hoofdstuk van Lucas. [Een broeder leest Lucas 3:14-16 voor.]

[En de soldaten eveneens vroegen het hem, zeggende: En wat zullen wij doen? En Hij zei tot hen: Doe niemand geweld aan, en beschuldig niemand vals; en wees tevreden met uw loon.]

[En terwijl de mensen in verwachting waren, en alle mensen in hun harten overlegden over Johannes, of hij de Christus was of niet;]

[antwoordde Johannes, en zei tot hen allen: Ik doop u inderdaad met water; maar één machtiger dan ik komt, en de riem van wiens schoenen ik niet waardig ben los te maken; hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur;]

⁴³⁰ Goed. Wat was het? De mensen waren onder zulke verwachtingen dat de Messias zou verschijnen, toen ze deze grote gezalfde bediening zagen, van een man die uit de woestijn kwam en die zijn campagne hield en weer terugging in de woestijn: vele mannen—that waren zijn eigen volgelingen—zeiden: “Hij is de Messias.” Zij hadden het verwacht, ziet u.

⁴³¹ Dan, als dit de ware boodschap van God is, die voorafgaat aan de komst, van Johannes de Doper, hetzelfde. . . net hetzelfde, de Elia-boodschap, zal er op gelijke wijze over gedacht moeten worden. Ziet u? Dus dat beantwoordt die vraag, denk ik, precies. Ziet u? Er moet op gelijke wijze over worden gedacht. Ziet u?

⁴³² [Een broeder vraagt: “Is er iets waarvoor wij verantwoordelijk zijn om te doen om te proberen iemand te helpen die. . . die een. . . in een dergelijk conflict zou raken? Of wat zouden wij kunnen doen?”—Red.] Er zou niets zijn—er is niets dat u kunt doen. [“Een verwerpelijk denken. . . Zou

dat zich kunnen ontwikkelen tot een verwerpelijk denken?”] Wel, het zou tot een verwerpelijk denken komen als het hiertoe kwam: als de man, over wie er gesproken was, zou getuigen dat hij de Messias was, dan weten we dat hij een valse christus zou zijn. Ziet u?

⁴³³ Ziet u, zolang de man zelf zijn positie behoudt, ziet u. Zoals ze het Johannes vertelden—Johannes heeft niet. . . Er staat daar nergens dat hij iets over hen heeft gezegd. Zij waren—ze waren. . . de—de mensen, de—de lieflijke Christenen die. . . of de gelovigen die in Johannes geloofden.

⁴³⁴ Zij zeiden: “Deze man is waarlijk een profeet van God, daar bestaat geen twijfel over.” Zij zeiden: “Bent—bent—bent—bent u niet die Profeet?”

Hij zei: “Nee.”

⁴³⁵ Hij zei: “Wel, bent—bent—bent U niet de Messias?” Ziet u, ze—ze dachten dat hij dat echt was. Ziet u?

Hij zei: “Nee.” Ziet u?

“Bent—bent—bent u niet? Wie—wie bent u?”

Hij zei: “Ik ben de stem van iemand die roept in de woestijn.”

⁴³⁶ En toen zei de Bijbel: “De mensen, die onder verwachting waren.” Wie was dat? Zijn toehoorders, zijn luisteraars, zijn volgelingen—zijn broeders. Ziet u? Nu: zij wilden hem niet kwetsen—zij probeerden hem niet te kwetsen. Maar ziet u, zij—zij dachten eigenlijk in hun hart dat hij de Messias was.

⁴³⁷ Welnu, de geschiedenis moet zich bij elke gelegenheid herhalen. Dat weten we. Het moet zich herhalen.

⁴³⁸ Zoals u daar in Mattheüs 3 leest—er staat: “Zodat vervuld zou worden, gesproken van de profeet: ‘Uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen.’” Nu, dat was niet. . . Het sprak over Jezus, de Zoon; maar ga de verwijzing na: het was Jakob, de zoon, eveneens. Ziet u? Zie? Het heeft allemaal een samengestelde betekenis.

⁴³⁹ Dus nu, als dat. . . als—als die zaak niet opkwam, zou ik nog steeds zeggen dat het in de toekomst was om op te komen, omdat ik weet dat deze boodschap van God komt en dat het het voorafgaan van Christus is, en het is de geest en de kracht van Elia, want het is om de harten van de kinderen te herstellen. Alles betuigt het precies, dus moet het zich tot iets vormen om zó te zijn, onder de ware mensen, die—die absoluut geloven, en uw broeders en vrienden.

⁴⁴⁰ Nu, ik heb. . . Ik heb een dokter hier in de stad. Ik kan u vertellen over een dokter. . . Ik ga u niet vertellen wie hij is—een vriend van mij, die zijn handen om mij heen sloeg en zei: “Billy, het zou gemakkelijk voor mij zijn om tegen je te zeggen: ‘Je bent Messias voor de laatste dag.’” Ziet u?

Ik zei: “Dokter, doe dat niet.”

441 Hij zei: “Wel, ik zie niemand ter wereld die ooit iets heeft gehad en de dingen zegt en de dingen doet die jij doet, Billy.” Het heeft hem erg geholpen, ziet u. Hij zei: “Ik ga naar deze kerken en zie deze predikers en dergelijke,”— hij zei: “je bent anders dan zij en ik weet dat je geen opleiding hebt.” Ziet u? “En ik weet dat je geen psycholoog bent, want je. . . psychologie zal die dingen niet doen.” Ziet u?

En ik zei: “Dat is waar, dokter.”

442 Het is niet nodig om met hem te praten, want hij weet niet eens. . . je zou met hem geen poot aan de grond kunnen krijgen, ziet u, want hij weet niet wat te doen. Maar dat is het, ziet u.

443 Ik ken een kleurlingvrouw die bij mij verderop op de laan woont, en zij werkt voor een andere man die ik ken, en de vrouw van deze man noemde. . . zei: “Die vrouw zou u absoluut aanbidden als een god, omdat ze stervende was aan kanker, en u legde de handen op die vrouw en zei dat zij. . .” Deze vrouw, waar ze voor werkt, haar man en deze zekere dokter (niet de dokter waar ik het over had, een andere dokter) spelen samen golf en zo, en hij had haar opgegeven. En dat was de werkster van zijn vriend, en had haar opgegeven om te sterven, en zij was volkomen genezen. En de dokter kon er zelfs geen spoor van vinden, van de kanker. En ziet u, zij zou zeggen. . .

444 Nu, zij bedoelen het niet in het licht waarin ik denk dat ze het zeggen of waarin wij het opvatten. Ziet u? Ze bedoelen dat ze—ze. . . Ze bedoelen dat ze geloven dat God met ons is, in ons, door ons heen werkt; niet dat een individu God is, ziet u. Nu, zij wisten dat Johannes gewoon een mens was.

445 En zo was Jezus gewoon een mens. Jezus was gewoon een mens: Hij was gewoon uit een vrouw geboren, moest sterven. Is dat juist? Hij was een man, moest eten en drinken en hongerde, hilde en dorste en alles— net zo menselijk als dat u bent, zo menselijk als ik ben. Maar de Geest van God was in Hem in de volheid, zonder mate. Hij was almachtig qua kracht.

446 Waarbij Elia slechts een deel van die Geest was; misschien een beetje boven zijn broeders gezalfd, maar hij was slechts een deel van de Geest. Maar de mensen keken uit naar de Messias. En ze zagen dit gedeelte boven hun broeders—ze zeiden: “O, tjonge, dit moet Hem zijn!”

447 Maar toen Hij begon te schijnen, ging het kleine licht van Johannes uit. Ziet u?

448 En deze kleine lichtjes zullen uitgaan, wanneer Hij komt—die geweldige, gezalfde Christus des hemels die van het oosten naar het westen komt. En de. . . en. . . Ziet u? Maar Hij zal nu niet op aarde zijn, de Messias zal niet op aarde zijn, totdat het millennium aanbreekt. Ziet u? Ziet u? Want de gemeente: “wij zijn samen opgenomen om de Here in de lucht te ontmoeten.” Hij komt niet naar de aarde. Hij neemt Zijn bruid weg.

449 Hij pakt een ladder; weet u nog, zoals... Wat was dat toneelstuk, Leo, waarin de man de ladder tegen het huis zette? Romeo en Julia. Dat klopt—zette de ladder ertegenaan en stal zijn bruid weg.

450 Nu, Hij komt gewoon op Jakobs ladder naar beneden en zegt: “Psst, lieverd, kom hier.” Ziet u, we gaan omhoog om Hem te ontmoeten.

451 [Een broeder vraagt: “Broeder Branham, zou dit dan daarmee juist zijn? Deze mensen kwamen naar Johannes de Doper en ze wilden hem de Messias noemen. En ik hoorde u eens zeggen dat de Jood denkt dat de Messias God was.”—Red.] Wat blijft? [“Ik zei: deze mensen kwamen tot Johannes de Doper, denkend dat hij de Messias was, de Christus. Ik hoorde u eens zeggen dat de Messias God zou zijn, voor de Jood.”] Ja meneer. Dat is juist: de “rabbi”.

452 [Een broeder zegt: “Wel, Johannes berispte hen en zei dat hij het ‘niet’ was, dat Christus nog kwam.”—Red.] Dat klopt. [“Maar is het niet waar dat de discipelen Jezus ‘Here’ noemden? En Jezus ermee eens was en zei: ‘U noemt Mij “Here” en dat ben Ik.’”] Ja. [“In—in Johannes 13, waar Hij... waste...?...”] Ja, Hij zou het toegeven. [“Als Here zijnde, ja, gaf Hij het toe.”] Hij gaf het toe. [“Hij accepteerde het.”] Mm-hm. Maar ziet u, Jezus, als Here zijnde, toen Hem werd gevraagd of Hij dat was, zei Hij: “Ja meneer. Ik ben uw Here en Meester. U noemt Mij zo en u zegt het goed, want dat ben Ik.” Maar... [“Maar er is nooit een ander wezen geweest dat... dat...”] dat kon zeggen. Nee.

453 Bijvoorbeeld als het... Als iemand zou zeggen dat ik een god was—wel, laat me u in de naam van de Here Jezus vertellen “dat dat een dwaling is!” Ziet u? Ik ben een zondaar, gered door genade, met een boodschap *van* God. Ziet u? Zie?

124. Moet een plaatselijke gemeente wel of niet zorgen voor haar eigen...voor haar—haar plaatselijke (eigen) verantwoordelijkheden voordat zij zorgt voor buitenlandse behoeften in andere landen? Echter, nadat zij...haar... Nadat zij in haar behoeften heeft voorzien, is het Schriftuurlijk voor een plaatselijke gemeente om te helpen in zendingswerk, voor zover zij daartoe in staat is?

454 Ja. Juist. Liefdadigheid begint thuis, ziet u. Wij—wij—wij dragen zorg voor onze eigen behoeften hier, want we zouden... dit is de gemeente van God, of misschien uw kleine gemeente, de gemeente van God. Nu, als u niet eens uw voorganger kunt betalen, u niet eens zangboeken en dergelijke kunt krijgen, hoort u het niet ergens anders heen te sturen. Ziet u? Maar nadat u dan voor uw kerk betaald hebt en alles, uw schulden helemaal afbetaald zijn en alles, het in orde hebt en klaar bent om verder te gaan, help dan die andere broeder die daarginds een beetje hulp nodig heeft, ziet u. Zorg voor een kleine...

⁴⁵⁵ Ik geloof, terwijl... als u afbetalingen doet voor uw kerk, zou ik ook ergens een klein fonds hebben voor een zendingsoffer als de mensen aan zendingswerk wilden geven. Want vele mensen zullen aan zendingswerk geven terwijl ze niet aan thuisgemeenten en dergelijke willen geven. Dus als ze het niet aan zendingswerk geven, zullen ze het voor iets anders uitgeven. Dus ik zou zeggen: zorg gewoon voor een zendingswerkkistje, en ik zou... Dat is hoe we het proberen te doen.

125. Lucas 1:17—leg alstublieft de komst van Johannes in “de geest van Elia” uit.

⁴⁵⁶ Wel, ik denk dat we net Lucas—Lucas 1:17 hadden, mm-hm—komend in “de geest van Elia.”

⁴⁵⁷ [Een broeder vraagt: “Is dat waar de reïncarnatie-aanhangers hun leer vandaan halen?”—Red.] Wat blijft? [“Is dat waar de mensen die in reïncarnatie geloven hun theorie beginnen?”] Moet wel. [“Ziet u, zij geloven dat hij terugkwam in...”] Ja. [“...hij terugkwam in... met een ander lichaam] Ja—ziet u: het is waar dat een geest nooit sterft. Dat is waar. God neemt Zijn man, maar nooit Zijn Geest. [“Ze zeggen: ‘Als je braaf bent geweest, kom je terug in—als een goed mens.’”] Ja. Ja. [“Als je slecht bent geweest, kom je misschien terug als een hond.”] Ja, ze hebben... Ja.

⁴⁵⁸ Welnu, zoals ginds in—in... ginds in India: het was bij een groep mannen waar we zoals hier samenkwamen en ze zouden—ze zouden de vloer zelfs niet dweilen: trapten ze op een kleine mier of zoiets, zou het een familielid of zoiets kunnen zijn. Ziet u, zij zouden dat niet doen. Maar ziet u, dat is—dat is heidens. Ziet u? Dat is heidens. Dat is waar.

126. Paulus zei tot de... Paulus zei om “te streven naar de beste gaven, en toch wijs ik u een voortreffelijker weg.” Leg alstublieft uit wat de “voortreffelijkere weg” is.

⁴⁵⁹ Liefde, I Korinthiërs 13, ziet u. “Begeer...” Pak I... Nu, pak I Korinthiërs 13 erbij, broeder. I Korinthiërs, 13e hoofdstuk—en lees nu even de laatste drie of vier verzen ervan voor. I Korinthiërs 13— de laatste... ongeveer de laatste drie verzen van het hoofdstuk—van het hoofd-... [Een broeder leest I Korinthiërs 13:11-13 voor—Red.]

[Toen ik een kind was, sprak ik als een kind, begreep ik als een kind, dacht ik als een kind; maar toen ik een man werd, heb ik kinderlijke dingen weggedaan.]

[Want nu zien wij door een spiegel, in een duistere rede; maar dan van aangezicht tot aangezicht: nu ken ik ten dele; maar dan zal ik kennen, gelijk ook ik... ook ik gekend ben.]

[En nu blijven geloof, hoop, liefde, deze drie; maar de grootste van deze is liefde.]

Mm-hm, liefde, ziet u?

127. Hoe zou een broeder veroordeeld moeten worden, wiens zwakheid is om een positie in de gemeente te bekleden zonder dat hem dat gevraagd wordt?

O, tjonge! Wel, verdraag hem, denk ik. Ziet u?

Hoe zou een broeder veroordeeld moeten worden . . . (Hij moet niet veroordeeld worden!) . . . wiens—wiens zwakheid het is om een positie in de gemeente te bekleden zonder dat hem dat gevraagd wordt?

⁴⁶⁰ Bijvoorbeeld, als hij diaken wilde worden. Ziet u? En hij is er niet voor gevraagd, maar hij wil toch een diaken zijn, ziet u. Wel, als een persoon zo is, weet u dat er ergens ietsjes, u weet wel, zwaks eigenlijk is, en dus zou ik gewoon in liefde met hem omgaan.

⁴⁶¹ En natuurlijk wilt u nooit—nooit zoiets doen, tenzij u het echt weet. Zet de allerbeste man die u kunt krijgen in uw bestuur, ziet u, op die wijze. Broeder, haal daar nooit iets bij dat . . . Toets die man eerst. Een diaken heeft meer verantwoordelijkheid dan de voorganger. Hij moet smetteloos zijn, een diaken. Ziet u?

128. Bij een avondmaalsdienst kwam een man naar het altaar om te bidden. Broeder Branham stond achter de—de onderdelen van het avondmaal terwijl die werden uitgereikt; hij zei dat hij “ze niet kon verlaten om met de man bij het altaar te bidden.” Leg dat alstublieft uit.

⁴⁶² Ik stuurde degene die met mij samenwerkt, ziet u, broeder Neville. Ik herinner me de avond toen het plaatsvond. Ik moet bij die avondmaaltafel blijven, ziet u—zelfs wanneer . . . Kijk eens. Nu, ik heb geen tijd om hierop in te gaan. Iemand die hier zit, vroeg het natuurlijk. Hier is wat het is, broeder. Wanneer—wanneer u het avondmaal hebt: dat is een vertegenwoordiging van het lichaam van Jezus Christus. Het zou . . . Het zou de hele tijd onder bewaking moeten staan.

⁴⁶³ Kijk: toen Elia tegen—tegen Gehazi zei: “Neem mijn staf,” (hij had die staf gezegend)—hij zei: “ga op weg. En als iemand spreekt, spreek dan niet terug. Als iemand u groet, groet dan niet terug. Ga door en leg die staf op de baby.” Is dat juist? “Blijf bij die staf!” Ziet u? En dat is wat ik aan het doen was.

⁴⁶⁴ Nu, als er hier geen mede-voorganger was geweest die daar stond . . . Ik was klaar met prediken. Ik herinner me wanneer het was. En ik . . . als ze . . . als broeder Neville hier niet had gestaan, of iemand om die man bij het altaar te helpen . . . Ik was net klaar met prediken, dus ik stond aan de avondmaalstafel. En terwijl ze op het punt stonden het avondmaal te nemen . . . en ik was al bezig met het bedienen van het avondmaal. Broeder Neville stond er gewoon bij, en ik was het avondmaal aan het bedienen. Nu, broeder Neville stond daar.

⁴⁶⁵ Wat als ze naar het altaar waren gekomen en broeder Neville nog steeds met zijn prediking bezig was, en hij predikte? Ik zou met de man naar het altaar zijn gegaan—als hij tijdens de samenkomst was opgestaan terwijl hij aan het prediken was en naar het altaar ging. Ik zou hebben gezien dat mijn broeder . . . dat hij de zalving van de Geest had. Dat hij aan het dienen was. Hij was een prediker in de . . . hij was in bediening—een prediker in bediening.

⁴⁶⁶ En u moet ze nooit in tongen laten spreken, hem laten onderbreken, of op welke wijze ook, een prediker terwijl hij bedient. Maar: als de Heilige Geest tot iemand spreekt en ze rennen naar het altaar om gered te worden: laat de prediker doorgaan met zijn taak; laat een voorganger, diaken, medewerker—als er een medewerker is—of enige andere prediker: laat hem snel naar die persoon gaan. En hinder de prediker niet in zijn functie. Ziet u?

⁴⁶⁷ En ik stond achter de kansel in functie, het avondmaal aan het dienen. En mijn medevoorganger, broeder Neville, stond naast me. En een man rende naar het altaar toe—ik zei: “Ga naar hem toe, broeder Neville.” En broeder Neville ging naar hem toe. Dat is de reden dat ik niet ging.

⁴⁶⁸ Nu, als er geen medevoorganger hier was geweest of niemand anders om naar de man toe te gaan, zou ik naar beneden zijn gegaan en was ik gestopt met het avondmaal en erheen zijn gegaan en—en erop hebben toegezien dat die ziel gered werd. Ziet u? Maar aangezien er iemand was om te sturen, zou het mij van mijn taak hebben weggehaald, ziet u, waar ik het avondmaal bediende.

129. Wat kan iemand zoal doen . . . Wat kan iemand zoal doen als geestelijke hulpverlener in het omgaan met iemand die de Heilige Geest zoekt, en Schriftuurlijk te blijven?

⁴⁶⁹ Goed. Blijf gewoon steeds het Woord aan hem citeren, dat is het beste om te doen. Het Woord heeft het licht. Zeg gewoon: “Broeder, Jezus beloofde het. Onthoud: het is Zijn belofte.”

⁴⁷⁰ Schud, duw of trek hem niet heen en weer of zoiets. Ga gewoon . . . probeer niet . . . nee, probeert u het niet aan hem te geven, want u kunt het niet. Ziet u? Ziet u? U . . . God zal het hem geven. Blijf gewoon de beloften herhalen. Ziet u? Blijf daar staan en citeer de belofte. “God in de hemel, ik bid voor mijn broeder. Uw belofte is dat U hem de Heilige Geest zult geven.”

⁴⁷¹ Als u hem dan probeert te bemoedigen . . . Zegt hij: “O, broeder, voorganger, broeder,” wie er ook bij hem is, “ik—ik wil de Heilige Geest.”

⁴⁷² “Broeder, het is een belofte. God deed de belofte. Gelooft u dat Hij het beloofd heeft? Nu, twijfel er niet aan. Als u de belofte gelooft, zal de Heilige Geest nu elk moment tot u komen.

Verwacht het. Geef alles wat u hebt aan Hem over en zeg: ‘Here, ik sta op Uw belofte.’”

473 Nu, blijf het aanhalen. Nu, maak uw—uw—uw—de betreffende persoon, ziet u—laat hem stoppen...Blijf het citeren. Zeg nu: “Vertel het God. Nu, hebt u zich bekeerd?”

“Ja.”

474 “Zeg nu: ‘Here, U zei dat als ik me zou bekeren, U rechtvaardig zou zijn om mij te vergeven. U zegt dat als ik mij bekeer en gedoopt word in de naam van Jezus Christus, voor de vergeving van mijn zonden, dat ik de Heilige Geest zou ontvangen. Nu, Here, ik heb dat gedaan. Ik heb dat gedaan, Here. Ik heb het gedaan. Ik wacht, Here. U hebt het beloofd.’”

475 Ziet u, dat is hoe: blijf hem gewoon bemoedigen. Houd hem precies op het Woord. Als het ooit gaat komen, zal het dan komen.

130. Is een prediker of enige Christen juist bezig, die niet gelooft in . . . Nee: Is een prediker of enige Christen juist bezig, die niet gelooft in eeuwige zekerheid?

476 Nu, even zien. Ik stel me voor dat de “. . . bezig. . .” Kijk of u dat op dezelfde manier leest als ik. Lees het voor. [Een broeder leest de vraag voor: “Is een prediker of enige Christen juist bezig, die niet gelooft in eeuwige zekerheid?”—Red.]

Ik dacht al dat ik dat goed begreep. Nu. . . wel, ik. . .

Is de prediker juist bezig, die niet gelooft in eeuwige zekerheid?

477 Ik zou geloven dat de prediker. . . als hij niets over eeuwige zekerheid wist. Maar als hij het wel wist, en wist dat het de waarheid was, en het dan niet predikte, moet hij zich schamen; dat klopt—of enige Christen. Nu, de Christen. . . nu, ik zou zeggen tot—tot de Christen die dat niet al te best begrijpt. . .

478 [Een broeder vraagt: “Dat is geen open leer, wel, broeder Branham, om gepredikt te worden tot mensen die nooit. . .?”—Red.] Nee, nee, nee. Nu, dat is waar ik heen ging. Ja. Ziet u? Ziet u?

479 Nu, weet u nog wat ik afgelopen zondag zei? Als u een prediker bent, zorg dan voor een preekstoel. Zo niet, leef dan uw prediking. Ziet u, dat is de beste manier om dat te doen: leef uw prediking. Als u een prediker bent, zorg dan voor een preekstoel, ziet u, en ga prediken. Zo niet, leef dan gewoon uw prediking; laat uw leven uw preekstoel zijn. Ziet u? Ik denk dat dat heel wat oplost, u niet? Ziet u? Ziet u? Want vaak ontdekken we. . . En u broeders, doe dat in uw gemeenten.

480 Bedenk: uw leken proberen soms dingen uit te leggen en dingen te doen—het is het beste dat u hen leert dat niet te doen. En als iemand iets wil weten, laat ze naar een van de. . . degene komen die daarvoor onderricht is. Ziet u?

⁴⁸¹ Zeg: wel, nu . . . bijvoorbeeld als iemand zou zeggen: “Hé, ik zeg . . . Ze zeggen mij dat jullie in jullie kerk in eeuwige zekerheid geloven.”

⁴⁸² Nu, je kunt maar beter opletten. Je zult waarschijnlijk in een grotere puinhoop terechtkomen dan waar je ooit in hebt gezeten, ziet u, en je maakt dat hij er nog slechter aan toe is dan ooit. Zeg: “Ik zal u wat vertellen: als u het onze voorganger komt vragen, ziet u. Ga—ga met hem praten, ziet u. Wij . . . Dat is waar; ik weet dat onze voorganger dat gelooft. Ik geloof het ook, maar ik ben niet in staat om . . . Ik ben geen prediker. Ik geloof het gewoon, dat is alles wat ik weet. Ik geloof het, omdat ik het hem zodanig vanuit de Bijbel heb horen uitleggen dat er voor mij geen enkele twijfel over bestond.” Ziet u?

⁴⁸³ Maar je kunt beter de . . . kunt beter de leken daar met de voorganger over laten spreken. En de voorganger, wees er zeker van dat hij ook weet hoe het te beantwoorden. Dus bestudeer het heel goed, want vaak zullen ze u daarin vastzetten, ziet u. Wat . . .

⁴⁸⁴ [Een broeder zegt: “Broeder Branham?”—Red.] Pardon. [“Ik ben er op een bepaalde manier van overtuigd, maar ik—ik ken mijn roeping en ik heb mijn verkiezing vastgemaakt.”] Mm-hm. [“U zei net dat ‘als je een prediker bent, je een preekstoel moet hebben.’”] Ja meneer. Dat is juist. [“Ik ben geen prediker; ik ben een evangelist.”] Ja meneer. [“Maar ieders preekstoel is de mijne.”] Dat is juist. [“Maar nu ben ik aan het werk, lichamelijke arbeid. Het is geen zwaar werk, maar ik ben aan het werk, en ik heb geen preekstoel. En ik geloof dat deze periode van werk waarin ik verkeer, in de wil van de Here is. Hij heeft mij verteld om het te doen dóór het Woord en het getuigenis van de Geest. En ik geloof dat later, dat preekstoelen open zullen staan.”] Zeker, dat is juist. [“Is dat juist?”] Dat is juist, broeder.

⁴⁸⁵ Broeder, nu, als u hier teruggaat en het oude gemeenteregisterboek haalt, zult u ontdekken dat ik zeventien jaar voorganger van deze gemeente was en elke dag heb gepredikt— elke dag heb gepredikt en elke dag heb gewerkt. Ziet u? [Een broeder zegt: “Als u werkt, is het een goed teken dat u geroepen bent.”—Red.] Ja. Paulus werkte, nietwaar? Paulus maakte tenten. [“Ik zou geneigd zijn ontmoedigd te zijn, omdat, net zoals u zei: als ik een prediker ben, ik een preekstoel zou moeten hebben. Ik ben . . . Ik zou geneigd zijn ontmoedigd te zijn, maar ik weet dat God mij riep om voor een bepaalde tijd een baan te nemen.”] Zeker. Paulus maakte tenten, nietwaar? Werkte met zijn eigen handen, zodat hij niet zou hoeven . . . Precies, ja. Zeker. [“Ja, o, wel, dat is waar ik het van kreeg: van Paulus.”] Hmm. Dat is juist. Ziet u? John Wesley zei: “De wereld is mijn parochie.” Dus uw preekstoel is nog steeds open, broeder. De evangelisten gaan naar de hele wereld. Is dat niet zo? “Ga heen in de gehele wereld.” Dus uw preekstoel is de hele wereld. Ja meneer.

Vraag:

131. Is het beslissend: b-e-s-l-i-s-. . . Is het beslissend dat een diaken of een beheerder in de leer van hun gemeente moet zijn? Ja. Dat is juist. Is het hun geoorloofd iets aan de leringen toe te voegen of af te doen vanwege hun eigen persoonlijke mening of openbaring? Nee meneer. Nee.

⁴⁸⁶ Een diaken of een beheerder behoort volmaakt in harmonie te zijn met de—met de leer van hun gemeente. Ze behoren volkomen bij de uitlegging van de Schrift van hun gemeente te blijven, want als ze dat niet doen, vechten ze juist tegen de zaak. Ze—ze doen zichzelf pijn. Ziet u? Je vecht. . .

⁴⁸⁷ Het is, met andere woorden: alsof ik zeg dat ik van mijn gezin hou en ze met vergif probeer te voeden. Ziet u: hetzelfde. Ziet u: dat kun je niet; je. . .

⁴⁸⁸ Een—een beheerder of een diaken, bij het aannemen van hun functie, of enige ambtsdrager van een gemeente die een bepaald gemeentelichaam vertegenwoordigt, ziet u, dat een gemeente vertegenwoordigt.

⁴⁸⁹ Dat is de reden dat ik uit de baptistenkerk stapte, ziet u, voor de allereerste keer. Ik was daar maar een klein poosje geweest en ze—ze vroegen me om een paar vrouwelijke predikers te bevestigen. Wel, ik kon er eigenlijk niet in blijven. Ik zei: “Ik—ik weiger het te doen.”

⁴⁹⁰ En de voorganger haalde me er abrupt bij. “Wat is dit? Je bent een oudste!”

⁴⁹¹ Ik zei: “Doctor Davis, met alle respect voor het baptistengeloof en alles waartoe ik bevestigd ben— ik wist niet dat het in de leer van de baptistenkerk stond om vrouwen te bevestigen. Dat was één ding dat werd weggelaten.”

En hij zei: “Dat is de leer van deze gemeente.”

⁴⁹² Ik zei: “Meneer, zou ik voor vanavond geëxcuseerd kunnen worden, of zou u wat vragen voor mij willen beantwoorden?” Ziet u?

⁴⁹³ Hij zei: “Ik zal je vragen beantwoorden.” Zei: “Het is jouw plicht om daar te zijn.”

⁴⁹⁴ Ik zei: “Dat is zo, meneer. Dat klopt. Ik hoor mee te werken met alles wat deze kerk doet. Dat is mijn plicht—een van de plaatselijke oudsten.” En hij zei. . . Ik zei: “Kunt u mij uitleggen waarom er in I Korinthiërs 14, of 15 daar, waar Paulus zei: ‘Laat uw vrouwen zich stilhouden in de gemeenten—het is hun niet toegestaan om te spreken.’”

⁴⁹⁵ En hij zei: “Welzeker!” Hij zei: “Als. . . Ik kan dat beantwoorden.” Hij zei: “Zie je wat het was,” zei: “Paulus zei. . . Alle—alle vrouwen zaten achterin in de hoek, babbelend zoals ze vaak doen. Hij zei: ‘Laat ze dat niet doen.’ Zie je?”

496 En ik zei: “Leg mij dan II Timotheüs uit, waar Paulus ook zei—dezelfde schrijver, dezelfde apostel—zei: ‘Ik sta niet toe dat een vrouw leert of zich enig gezag toe-eigent, ziet u, maar om—om in gehoorzaamheid te zijn. Want Adam werd eerst gemaakt en daarna Eva; en Adam werd niet verleid, maar de vrouw, misleid zijnde.’ Ze is misleid. Nu, ik zeg niet dat ze iets verkeerd wil doen, maar ze is er eigenlijk in misleid. Ze zou geen leraar moeten zijn.”

Hij zei: “Is dat jouw persoonlijke mening?”

497 Ik zei: “Dat is de mening van de Schrift naar mijn zienswijze. Dat is wat de Bijbel zei.”

498 Hij zei: “Jongeman, je licentie zou je daarvoor ontnomen kunnen worden.”

499 Ik zei: “Ik zal ze gewoon de moeite besparen. Ik geef hem gewoon, doctor Davis.” Ik zei: “Met alle respect voor u . . .” En hij zou het echter niet doen. Hij liet het gaan—liet het zo voorbijgaan.

500 Toen vertelde hij me dat hij er een open debat met mij over zou houden. En ik zei: “Goed, elke tijd is goed.” Maar hij—hij deed dat niet.

501 Dus toen—een poosje later, toen de Here tot mij sprak, en over de—de Engel des Heren die kwam, toen—toen lachte hij daar gewoon om, ziet u. En toen heb ik . . . Ik vertelde hem gewoon, ik zei: “Wel, doctor Davis, het is beter dat ik dit nu meteen wegdoe, ziet u,”— ik zei: “omdat het een last gaat worden. Ik ben toch maar een klein poosje bevestigd, want het zal een last voor me worden, dus kan ik hem maar beter nu gelijk wegdoen.”

502 Dus daarom: als ik niet in de baptistenkerk kon blijven, en baptistenleer kon onderwijzen, en het voor baptistengeloof kon opnemen— als ik niet . . . als ik het deed alleen omdat het een kerk was, dan ben ik verkeerd, ziet u—ik hou iets verborgen. En als ik—als ik—als ik eerlijk ben met mezelf, zal ik naar de baptistenmensen gaan (mijn voorganger of wie het mij ook kan uitleggen) en ze om een—een woord des levens vragen; als hij mij correct kan tonen waar het precies in de Schrift staat, en mijn gevoel bevredigt, dan zal ik het spreken precies zoals zij het spreken, ziet u, en zal ik een baptist zijn.

503 Dat is de reden dat ik een onafhankelijke ben. Dat is de reden dat ik niet tot de organisaties behoor: omdat ik niet in organisaties geloof. En ik geloof dat het onschriftuurlijk is, voor een organisatie.

504 Daarom kon ik tot geen enkele organisatie behoren en me gerechtvaardigd voelen door dat te doen. Ziet u? Daarom neem ik geen mensen aan om ze lid te maken, enzovoort, omdat ik geloof dat we *geboren* zijn om leden te zijn; we zijn geboren in de gemeente van de levende God. Ziet u?

505 Wij halen de namen van mensen niet uit het boek en excommuniceren ze niet en zo allemaal, omdat ik geloof dat dat niet in onze—onze taken staat om dat te doen. Ik geloof dat het God is die het excommuniceren doet. Ziet u? Maar ik geloof dat de gemeente, als er een broeder zou zijn die iets verkeerd deed. . .

506 Bijvoorbeeld, als—als ze broeder Neville betrapten, of broeder Junior, of broeder . . . een van de broeders hier, een van de diakenen of beheerders of zoiets, die iets verkeerd deed: ik geloof dat de gemeente samen moet komen en voor deze broeder moet bidden. Als hij nog steeds niet in orde komt, laat dan een paar met hem meegaan, naar de broeder toegaan, om verzoend te worden. En als hij het dan niet aanneemt, vertel het dan voor de gemeente. Dan, als ze het dan niet aannemen: dat is dan het moment voor de hele gemeente, ziet u, voor de voorganger, ouderlingen en alle anderen om het te doen. Ik geloof niet dat een raad van diakenen het recht heeft om iemand uit de gemeente te gooien of dat een beheerdersbestuur of een voorganger het recht heeft om dat te doen.

507 Ik denk dat als met iemand de gemeenschap verbroken moet worden, het zou moeten zijn vanwege immoreel leven of zoiets dergelijks, dat hij geen geschikt persoon was—zoals een man die hier binnenkomt en onze meisjes verontreinigt of—of onze vrouwen beledigt en dergelijke dingen, en nog steeds beweert een van ons hier te zijn. Ziet u? Nu, als hij ergens anders vandaan komt, wel, dan moeten we daar iets aan doen, maar als het op zo'n persoon aankomt, een immoreel persoon die probeert onze vrouwen het hof te maken, of—of onze dochters te beledigen, of, u weet wel, zoiets dergelijks—of iets immoreels bij haar te doen, of onze kleine jongens uit te nemen en ze pervers te maken of iets dergelijks.

508 Die dingen behoren aan de orde te worden gesteld en dan zou die man geëxcommuniceerd moeten worden uit de gemeenschap en niet worden toegestaan om aan het avondmaal deel te nemen. omdat we dat niet behoren te doen. We zijn niet. . . “Als iemand onwaardig eet: die is schuldig aan het bloed en het lichaam van de Here,” voor die persoon.

509 Maar ik geloof, gewoon als iemand zegt: “Welnu, hij—hij is *dit*, *dat*.” Bid voor hem. Juist.

510 Ik zal het nooit vergeten—in Stockholm, Zweden: broeder Lewi Pethrus—een groot man van God. We zaten aan tafel, slechts een paar uur voor we terugkwamen naar Amerika. We hadden daar geweldige samenkomsten. En hij zei. . . Gordon Lindsay zei: “Wie is de opziener van dit grote lichaam?” Tjonge, die steekt met kop en schouders boven de Assemblies of God uit, ziet u. Zei: “Wie is de opziener?”

En Lewi Pethrus is als een heer en hij zei: “Jezus.”

Hij zei: "Wie zijn uw ouderlingen?"

Hij zei: "Jezus."

511 Hij zei: "Ik weet dat dat zo is," zei: "wij geloven hetzelfde bij onze Assemblies of God." Hij zei: "Dat is zo." "Maar," zei: "stel bijvoorbeeld dat een—een broeder uit de pas gaat," zei: "wie heeft het voor het zeggen om hem eruit te zetten?"

Zei: "We zetten hem er niet uit."

"Wel," zei: "wat doet u?"

512 Zei: "Wij bidden voor hem." Ik dacht dat dat zo lieflijk was! Dat klonk mij Christelijk in de oren: "Wij bidden voor hem." Niemand zet hem eruit—ze bidden voor hem.

513 Zei: "Wel, dan: wat als sommige broeders ermee eens zijn," zei hij, "en sommigen geen gemeenschap meer met hem willen hebben? Ze brengen hem binnen—als het een voorganger is, ziet u, die een vrouwenjager begint te worden onder de . . . U weet wat ik bedoel, en dat soort dingen—en sommige voorgangers hem niet in hun gemeenten willen hebben. Wat doen jullie allemaal: hem uit jullie organisatie gooien?"

514 "Nee." Zei: "We laten hem gewoon met rust en bidden voor hem." Zei: "We hebben er nog nooit één verloren. Ze komen op de een of andere manier altijd terug."

515 Hij zei: "Wel," zei: "nu, wat als . . ." Zei: "Wat als sommigen zeggen dat ze hem willen en anderen hem niet willen? Nu, hoe zit dat dan?"

516 Zei: "Wel, degenen die hem willen, nemen hem; degenen die hem niet willen, hoeven dat niet."

517 Dus—dus ik denk dat dat een goede manier is om het te hebben, nietwaar, broeders? En op die manier zijn wij "broeders."

518 Nu, broeders, ik hoop dat deze dingen een klein beetje aanwijzing hebben gegeven voor een antwoord of zoiets, dat onze samenkomst hier vanavond ons iets heeft . . . heeft opgeleverd. Ik sta nu op het punt een poosje weg te gaan om naar de samenkomsten te gaan in het Westen. Ik begeer nederig uw gebeden.

519 Sommige van mijn antwoorden hier: misschien waren er velen van, misschien waren er geen van juist. Ik weet het niet. Maar het zou het beste zijn dat ik bijeen zou kunnen brengen in mijn eigen denkwijze, ziet u, om het te proberen uit te leggen. Misschien, deze laatsten vooral, die er aan het eind bij kwamen: ik had geen tijd om die op te zoeken. En ik heb gewoon niet—ze waren . . . Wat ik bedoel: het waren Schriftgedeelten die we hier telkens dag na dag in de gemeente doornemen. Ik dacht dat het misschien iets heel intensiefs zou zijn dat ons zou aanzetten om

echt diep in iets groots te duiken, maar het is gewoon meer een kwestie van vragen van gemeenten.

520 Ik ben blij om te zien dat u zich zo vasthoudt; er is geen wanorde, geen ontevredenheid, geen verwarring. Geen vraag die het debatteerde en zei “dat het verkeerd is, dit is verkeerd, we willen het niet.” Het waren gewoon broeders die iets wilden weten om hun houvast te versterken, dat is alles. Dat...ter versterking, de...de wapenrusting een beetje strakker aan te trekken, nog een gaatje dichter aan. Ik hoop dat we elkaar nog vele malen zo mogen ontmoeten—de wapenrusting strakker aantrekken.

521 En onthoud, broeders: mijn wapenrusting moet ook strakker worden aangetrokken. Dus bidt u tot God voor mij dat God mij zal helpen om mijn wapenrusting wat strakker aan te trekken, zodat ik niet zo losjes met dingen word. En het leven dat ik leid en de dingen die ik doe, mag ik dat met meer geest van nederigheid doen, meer ijver om het te doen. En dat God mij een hart geeft om het meer te doen dan ik ooit tevoren heb gedaan. Ik bid hetzelfde voor jullie allemaal. God zegene u.

522 Ik heb jullie hier een lange tijd gehouden, en het is nu vijf minuten voor elf.

523 En nu, broeder Neville: ik—ik zou...Nu, ik kwam erachter dat het maar ongeveer negenhonderd en nog wat mijl ernaartoe is; ik ga pas maandagochtend weg. Maar ik wil hier zondag zijn, voor de zondagsschool; ik kom als uw gast om u te horen prediken, ziet u, op zondag. Ziet u? Maar...Wel, broeder...ja, broeder. Broeder Neville: hier is de reden, broeder. Ik ben...Ik hou van u en u bent altijd zo attent geweest in het aanbieden van de preekstoel, net alsof...alsof ik een senior-oudste voor u was of zoiets. Maar ik heb me nooit zo gevoeld, broeder Neville. Ik heb gevoeld dat we broeders zijn.

524 Broeder Ruddell en broeder Junie en, o, al u broeders en jullie allen: wij—wij zijn gewoon broeders tezamen, ziet u.

525 Maar wat...De reden ervan: ik ben nu gewoon een klein beetje hees, ziet u, en ik heb zes weken achter elkaar van onafgebroken strijd, ziet u. En ik...Ik wil misschien gewoon beginnen als het kan, dacht ik, na deze bijeenkomst vanavond, zodat ik vrijdag, zaterdag en zondag heb om uit te rusten, voordat ik aan de bijeenkomsten daar begin.

526 En broeder Junie: zodra ik terugkom, eens een keer als ik kom, moet ik naar je toe om je weer te zien— wil daar komen. Ik kwam gisteren langs jouw kleine gemeente daar, geloof ik. Mijn vrouw zei: “Ik denk dat...” Is het daar bij de spoorlijn, vlak bij Glenellen Park? Ik zou daar graag heen willen komen en tot die mensen uit Sellersburg willen spreken. Prima.

527 Broeder Ruddell, zegene je hart. Ik zou er graag willen komen—je hebt een fijne groep mensen. Je zit daar vanavond te luisteren, net alsof je een oude oudste was die het in zich opnam.

528 Broeder Beeler daar is een van onze evangelistenbroeders. Ik hoop dat ik ooit ergens een van je samenkomsten kan bezoeken, broeder— wat invloed kan uitoefenen, iets te zeggen kan hebben, om je vooruit te helpen. Ik heb altijd een goed woord voor je, voor wie ook—jou, en voor broeder Stricker hier, en de evangelisten.

529 Broeder Collins hier, van wie ik geloof dat hij op een dag een fulltime—prediker in het werk zal zijn.

530 Mannen die dappere mannen zijn; dappere mannen—echte mannen van geloof: God zij met jullie allen; en u diakenen, u beheerders, u broeders.

531 Ik geloof dat u. . . De broeder hier—ik kan niet op zijn naam komen. U bent. . . [Broeder Caldwell zegt: “Broeder Caldwell.”—Red.] Caldwell. U bent gewoon een. . . U bent een van de oudsten of zoiets, nietwaar—of gewoon een. . . [“Prediker.”] Prediker. [“Ik ben een prediker. Ik behoorde tot de Church of God; ik kon het volle Evangelie niet prediken en bij hen blijven. Ik kon de doop in de naam van de Here Jezus niet prediken en bij hen blijven. Ik had de hoogste predikerslicentie die ze uitgeven, maar ik heb die gewoon ingeleverd. Sinds ik u die grote boodschappen hoorde prediken, heb ik die ingeleverd, ben uit de organisatie gekomen. Nu wil ik een van jullie zijn.”]

532 Dank u, broeder. Wij heten u welkom in onze gemeenschap. En onze—onze geloofsbrieven komen van boven. Ons leven vormt onze geloofsbrieven, ziet u. Dat zijn onze introductiebrieven. “Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet.” Ziet u? Dat klopt. Dat zijn onze introductiebrieven. En zoals een. . . de oude. . . Zoals Howard Cadle altijd zei: “Wij hebben geen wet dan liefde, geen boek dan de Bijbel en. . . en. . . geen. . . geen geloofsbelijdenis dan Christus.” Zo is dat. “Geen wet dan liefde, geloofsbelijdenis dan Christus, boek dan de Bijbel.”

533 En wij—we zijn, broeder Caldwell, we zijn blij dat u er bent. U komt uit een grote organisatie. De Anderson Church of God, neem ik aan. [Broeder Caldwell zegt: “De Cleveland.”—Red.] Of Cleveland Church. . . pinkster Church of God. [“En ik was vroeger voorganger hier in. . . ? . . .”] O ja. O ja, ik ben daar geweest. Ik geloof dat ik daar een keer met broeder Neville was. . . of broeder Wood— we kregen een hond of jachthond van iemand die daar naar uw kerk ging. En ik kwam daar op de stoep te staan en te spreken en ze spraken over u. Wel, ik ben er zeker van. . . [“In mijn kerk.”] O? [“Burns.”] Dat klopt: broeder Burns. Dat klopt [Broeder Caldwell verhaalt een voorval.] O? Ja. O, Bertha, dat klopt. O, dat is wonderbaar.

534 Broeder Rook daarginds—hij is nu een voorganger geworden, of evangelist, geloof ik. Klopt dat? Of ben je voorganger?

[Broeder Rook zegt: “Gewoon evangelist.”—Red.] Evangelist. Ik wil iets over je zeggen, broeder Rook. Ik heb gehoord van geweldig werk dat je voor de Here doet. Je . . . Ik hoorde dat je naar Indianapolis ging of naar Indianapolis zou gaan en diensten hield en zielen voor Christus won. God zij met je, broeder Rook. Ik ben zeker blij je te zien. Ik heb je hier op die oude trekker hier buiten rond zien gaan, je erf daar aan het bemesten. Wel, zie dat je bezig bent iets voor de Here te doen. Blij dat Hij je tot de bediening riep; hou Hem altijd voor je, broeder. God zegene je. Sluit nergens compromissen, maar doe het met de lieflijkste geest waarmee je het kunt doen. Laat je—laat je boodschap altijd gekruid zijn met de lieflijkheid van de Heilige Geest.

535 En broeder Stricker . . . [Een broeder zegt: “Wij verlangen de gebeden van jullie allen. Wij—we proberen een gemeente op te richten in North Vernon.”—Red.] O, ik hoop dat je het krijgt. Wij zullen voor je bidden. [“Gaat heel goed, tot nu toe.”] Dat is goed.

Billy, wanneer ga jij voorganger worden?

536 Doctor Goad en doctor Mercier hier, ik—ik—ik hoop . . . zoals we elkaar dat noemen. En broeder Goad is tot een punt gekomen dat ik . . . hij werkelijk een titel verdient: hij kan nu patronen laden. Ja. En broeder Leo, ik geloof dat we hem gewoon zo kunnen laten gaan en hem . . . hem door kunnen laten gaan met zijn doctorstitel.

537 Wel, “Doctor” Branham daar achteraan, hou haar gewoon heel goed verzorgd bij en dat de lichten heel goed branden. En—en ik zal je iets zeggen: als we een speciale vergadering hebben, zal ik met het bestuur spreken en zien of ze je daar niet een klein extraatje voor kunnen geven [Broeder Branham lacht—Red.], voor speciaal werk, omdat je zoveel moet vegen en in en uit moet dragen en . . . dat zal jou gelukkig maken.

538 Doctor Wood. Ik noemde hem “doctor”—ik neem aan dat je je afvraagt waarom. Ik noem hem niet verkeerd—hij slacht ‘hout’ gewoon helemaal in stukken, weet je. De Here zal een mooie boom laten groeien en hij zal hem omhakken en er een huis van maken. Ik heb nog nooit zoiets gezien, dus moet ik hem “doctor” noemen.

539 Broeder Taylor, je staat nog steeds trouw bij de deur, om een man een zitplaats te geven. Ik denk zo over je: “Ik zou liever een deurmat zijn in het huis van de Here dan in de tenten te wonen bij de goddelozen.” Dat klopt, meneer.

540 Broeder Hickerson, je bent net begonnen op de weg en u maakt vorderingen. Ik verlangde jouw . . . Ik . . . Je bent in de weg begonnen en bent goed op weg— ik bewonder gewoon heel erg jouw oprechtheid en alles wat je doet voor de Here Jezus. Dat God je altijd zegene en je tot een ware diaken maakt, broeder, waarvan ik geloof dat je dat bent: je huis in onderwerping en alle dingen zoals je dat bent geweest.

⁵⁴¹ Broeder Fred, je bent nog niet erg lang bij ons, komend uit Canada. We hebben niet meer het gevoel dat je een Canadees bent, we voelen dat je een pelgrim en een vreemdeling met ons bent, onze broeder, als een beheerder. Jij en broeder Wood en jullie die trouw dienen met broeder Roberson, en de rest; broeder Egan—hij is hier vanavond niet.

⁵⁴² En broeder Roberson, je bent een—een echte hulp voor me geweest, broeder Roberson, samen met anderen, in deze belastingzaak waar onderzoek naar werd gedaan.

61-0112 Vragen en Antwoorden
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org